

AUTHOR _____

NO. 4611

TITLE DIVAN

RR _____

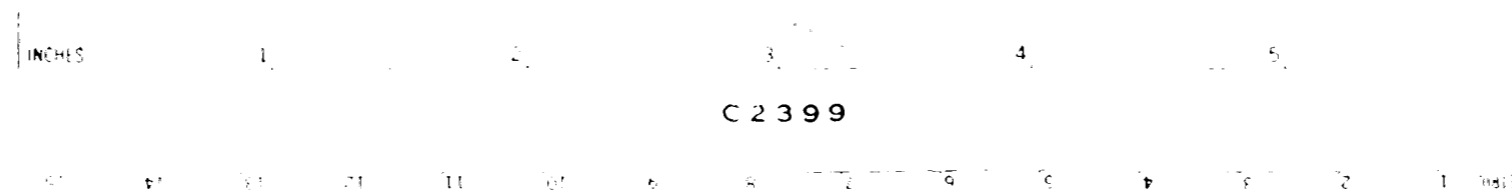
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1000

DATE MICROFILMED _____

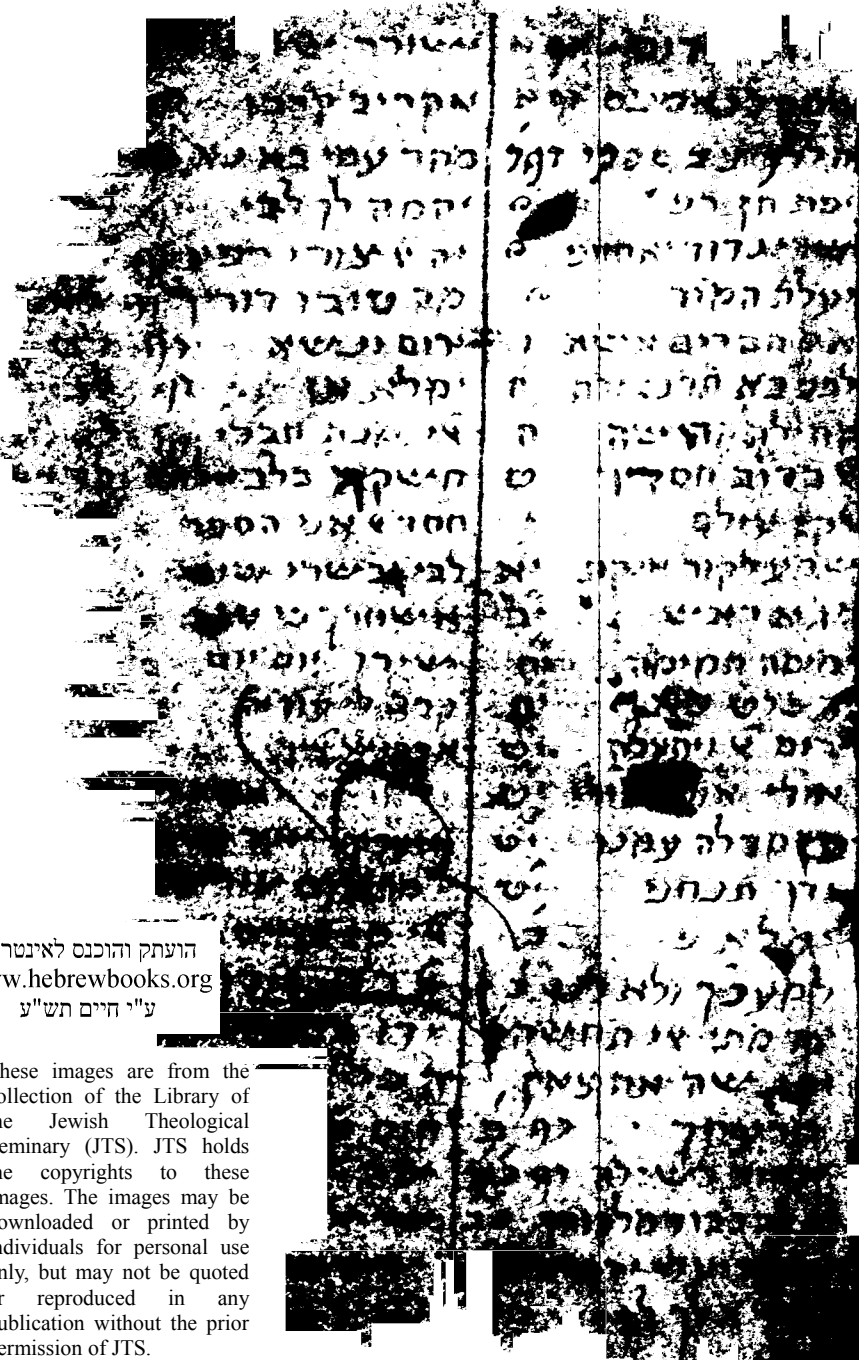
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

למשל משנה
ושב על כסא
יורה שקום כצדועה

אמר כיפור
יראים החטאתם
עונו איובני
אדירה יתקן
יה דלע

אחר הסוכות
אודני
יום זה ליגש קיא
בט עיון קיג

יפ ל
דעות
דף מט
בו עולה האיש
ידודי לגנו
מעמד סע
ורס
כי אדונך
בין עד גאלנו
ומד לוי מקסי
דבר
כי עין ראפה
מאלו תחת

Handwritten signatures and notes in a cursive script, likely Hebrew or Yiddish, including the name 'M. Haslan'.

מה לך דור בת נאוק על דוד אור עשה

למושב קוק, אזניו יו יטה: מולך י

ישבה בגלות לו עיחלה, הייתי כרום זולות

שה נבייה ין יבוק משפלות שרב יכולת

יתן לך ממאילה על יט רט בוס א: מה לך

שחה לנאמעם נטיו ושעם זקטם יקח יאפתך

בעת יפצה יאיר יבחה בוכה יכסך לקח:

לבי אומעיק ירתו נטיו נטוח מוקחה י

יעיה דילן יאניה אסיר כיו ילך קוח יפסך

יום יום ידרוישוק ין יזית גט יחרי יאזך

בן כל מעיני, יאפה נפשי לחוות בנועם

שזכך עזרי יחך ארמוט:

לחן חושה לעורתי ^{הם} יזדוק יעיוני ^{הם} ירועי, ביום הייביעי י

יום אשר כילית, בן מלאכתך, אזהרה פי

שרית, על כל זולתך, ובמעשיים עשית י

לבחותיך, לי בן, אמתך חיש לחותי עני, ביום

שביעי יזדוק יא עולם יכלן, שבת תזכרתי

בהילן שים אור בערע וט משכו שילת י

תעלה מורה עטע, אור ויטעי, ביום יאבי

על לשאף אישורה, יום חדש, שבת קרא מקרא

מכונן ^{א. ע. ל. ה.} מקדשו, מלכ חיש תישוכב

ולקדמותו, ונקריב עולה חושבו וזם

עולה שנתו בישבונו, עונה ייעה אח עב

דלורהו, תמורת קרבנו ועולתו, ועלכסא

דוד וממלכותו, תהיה, ושי קרבה הנקישורה, וא

לישבת שקלים ^{ח. ב.}

יתגדל שמך פודה ונו, כי תשא את ראש

עשרת ימיך, יסוך יסוך איך ערוך איך

אדבר עצמן מספרה, הזתוי לגור

באחד, ולומר שמך דוד אישכול כופו,

אזי צות ^{א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י.} אוליך, לזה כל גבר, על פשו

לא שיר רוחו, על כפר נפשי

בחד נכרי מתג: יתגדל

לחת איש כפר נפשו, מחצית השקל

שקל אחד, לחה תחדות כלב עם קדושן

המליא לעשות מלך מיוחד, ינדרוש החכם

דראשו, יפנה כי שפח צאנים הם הדק אחד

קמוץ עם אחד, נגן עד עין, ותקנה

יוצרי כאב את בני ישראל רצה זרע אהובי
וקצתו לך די חצא למלחמה על אויבך
ישאו שנים החמוטטה רזלי זנס ידימטה
מתורת צד נא פלטה נפיש מרישע חרבך
זל
זל

יחז עינאש עב טרא שמעו זאה חקיה הוות
ישטקו סתי שתיקה כילא במצויה פיה ארומה
יניקא ליהוה לבי וכלי עבה יטמא
לואה יתדרב משלה אטנלא אכא אומר אהכלו
כי חוהתה היא נקייטו לכן ובר ההוה תורה
לשכחתיקילא שיהו

יקרא שויהו לשויהו עכניעם
יבאו ביה וכה באשר בשלח פרעו את העם
שליחיה ישראל יעם ובעלו ההלונך
לא ימיש עמו העני ולילה אורא לא הועם
רדף צר אותם להחוס ושמל ויעזרב
בקעים ויעבירם בההודיקם דרכי העם
אזי ש נאור בגבורו טוס ורוכבו גיט ימ
אזי שירישר שיהו לשחי את אויביו זע

רישות קולם עזריה

מט עולכ אייך לישן, ולזנוק לא אדום,

אשורני כבת וכאישן והיא אחתה לזנוק

בכנסת זה האדודה, אזכרה נזינה בלילה

בתוך קהל אנקונא אהן לא מנהלה

רישות אקח נוכח חכריכ מוקשיביכ לקול

ימקול הקהל אחו יכס, ואונככס השו לי

תרב וזולתכס, אישון ושמה

מצא בכס יום טוב ומנוחה

ליום ראשון פטח

לבורה, עב אפיהו יכס, שיבשיר משכור וקחולכט

יבושכל עובדי פסל מתהללים באי ליט

בזאת וזיעבו, אני שיכסל, כס לי שחוטא גאולתי

בו שמו הקוה וכסל, ושם למרום שפליכ

לכ: הבוכע איס, כבוו וצון ליוצרכם

א עברו רץ חכס, ורצה דכ הבתיכ

ובגדלו הפליא לעשות כס, ולא נתן שם משחיתים

כן עתה נדחי יכנס, נגיד יביים ניד כתיים

באופות רביס וכופותיכ, ויילחם לכב

רבים

וְיִשְׂרָאֵל עַמִּי קִיּוּם הַקִּיּוּם וְיִשְׁמַע חִירַת שׁוֹר אֲבִיבֵי
 יִשׂוֹר רַחֲמֵי טַחְחֹלִי כְחֹק צִוִּה צִוֵּר לַעֲמֹ
 נִי יִהְיֶה כִּי יִזְלוּ יִשְׂכֵּנֵי יִחִיכַת חַחַת אֲמוֹ
 אֵן כִּי־חַמֵּי יִהְיוּ וְדָוִד לִהְקָרִיב לַפֶּעַם הַזֶּה וְזִמּוֹ
 פַחֲוֹת נִי־הָיָה יַחֲטֵר טַעֲמוֹ וְכִכּוֹן פְּזוֹל הוּא יַחֲטֵב
 טַחְחֹלִי לְדַעֲרֵי־יִשְׂרָאֵל הוּא יִפְדֵנוּ בְרַחֲמֵי
 וְיִדְלֵנוּ מִיָּד יְהוָה יִפְדֵנוּ מִיָּד יְהוָה יִפְדֵנוּ
 וְיִנְחִילֵנוּ מִחַלְוֵי יַג־שָׂר הַסֵּלִי לִי דוֹקֵקִי
 יִשְׁמַע קוֹלִי מִמְרוֹמֵי וְנִהְיֵיב קָשָׁן וְבִי קָשָׁן

ליום ששמיני פסח

וְיִשְׂרָאֵל עַמִּי קִיּוּם הַקִּיּוּם וְיִשְׁמַע חִירַת שׁוֹר אֲבִיבֵי
 בִּימֵי כְבוֹד קִיּוּם יִשְׂרָאֵל אֲנִי הָעֵת
 יִשְׂרָאֵל לִטְוֵה אֲהַצֵּאָה וְעַתָּה הִים גְּדִלוֹ הָרָאוּ
 יִזְוִינֵנוּ הַנְּפִלְאוֹת וְיִרְוִמֵנוּ בִּן הַלְעֵם

ליום ששמיני פסח

זָרֵלֵט מַחֲלָל חֹלֵר אֲשֶׁר צִוִּה עִם קָדִישׁ
 כָּל־בְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד וְבִקְרֹךְ וְבַצֵּאֲנִי הַקָּדִישׁ
 אֶקְבָּץ נְפֹשׁוֹתַי וְיִבְנֶה עִיר מִשְׁכְּנוֹתַי
 שֵׁם אֶרְצֶה וְבִקְרֹב נֹתֵי וּמְקוֹם רִגְלֵי כְאוֹ-

לחג שבועות

אס' הנחיל דת לב מאמעת אעיר ושירך

בני ישראל שבתם הוא בודש השלישי

ליצאת בני ישראל ממצרים

מסייע בא לומר דבר זה איכותה קליטע

לחוג אישרי ציג יחיד בים לדתוה

עלילות לבו ימים וביאמות קלם ולתה

יבין ליתוה כיתת יצא שקל מצות כמות

לכן אעתיה שיתוה ישרוה קסצבו הוריד דת

בליאנים

קצב קולתה ריק יבור ישור והחלום

מישקן בני ונדין הגיבור והעוקב חבור

רחמים עת הדין שופע חסאת כגאמא

זכו ברוי אנהום עבדין ויב קוחם להגיל

ממות כפגמ וליחיהם קול הצופ ופצופי

יך שב ממעונך בני ונדין עכני וטעי לרה חז

את שנון יהיו לרצון אהרי פי ויקי מונח רחוק

ובספר חיינ עמך יהי נכתב ונחתם

לקציל ממות נפש וליחיותם

תם

יראים מחטאתם יהמו נקראים בשמך
 ינאמו אנא אס כישענ אנמו חטאים
 כשל הלך אמת ונורי פניך פני וזמיר
 ישיוכ ונענה, און ערי יהודה הבנה ורצע
 כמו אב אתב, ואנאל אורו בקול נחור
 צור פודה, יוצר אורי שחר, לי ופדה כמו עם
 נבחר, פדיתם, און טעון כולב, י א-א
 לחן הסכוב

אודך יום חדווי בכפות תמר, ופרי עץ הדור
 יום זה קולי אריכ בשירה ונומרה,
 שירים במקום פרים, יאוביל שיל לנוורא
 בכפות ונגזרים הדומים לישדרה
 ותפלה כסדרה, והלל נורי, ועולי עץ הדור
 שדי שור צאן הערז, מגוזו וסולב ובחמו
 תהות, צרטיה עולי ופוזן באהרונ, אשר
 ונדה ללב, הלל בפן סחור, ופרי עץ
 רצע שני שחדולא שנים, ורצה כשיר חן
 וליהט אשכ, ואונן בהדס, דונטה לינעם

זה לעינים לדרבין דרדר, ופרי עץ הדר:

אדוכב עדבות, וישמי השמים מסלול

בערבות, שים לירושלים את ג ערבות

דונה לשהים, אטגו עליאפים, על

רצפת דר, ופרי עץ הדר: אורך

הגג

זה לל, יב יסוד יסוד, כבוד אכבו

בנינותי אמת, הנני אוב ג

ובהכלו, כלו אמת הנני א

סבות בני אמת ונתון, עלי כל יסוד

מענה לשון על קב, את דונ יסוד

לכל צבא אומה, ואל, אה ים כבוד א

עני צור בקומי לשחר סען, וט אהבות

אומי הט שי א יסוד, זכיתם קומי בט היה

אי לצביו ולכבודי

אקדקך בששילי, גור גור א ותהלות

ולכבוד שמך, צדק, גלים במקהלות

בהוד יעלו, חטי ים בכבוד: א

טקוד עלהוד הלתווין, אקומי לל

לשמור סודות פתוח, למצוא לי העל
כי מוצאך מאת הים, וכבוד
חזק ידיך בלחץ, שיהי בשמים
הגשמיים, אשר עומד לנו עמים
גויים, והיה סודותינו:

עונותינו, רצו פתוח לנו, יאמר
ירוב מעלל: עוראנו יום יום
מהלך בלתי צדק, על כל
ימנו, וראי זה יאמר: ומה יאמר
צדק ואון, מארבע גויות, קבוצתם
אין יאמר: עיר יופי מכלל, וכן
דו שותפים, לא יאמר: גויות
איים כי שמו יאמר: עליהם יאמר
צדק מוצאך, כי תהי חרב, ומה
חזק ידך, רפת ומה לון, וסודות, כושל
וכפלות, כי בא גואלך, נורא מהלות
בו יצדק כל איש, ובו ימהלל:

עירי גדוד יאחוּז רעי חונני חונני
 יצא דוד חשדי מאתי ואט לבדי יצא
 בלחובץ יקדים נגדתי פחתי אצתי יחטטע
 לשואן וישארתי רלביא, וישקפתו קד אטני
 לשאול על חמדה לכבי חמק עברה שיגמו
 רצתי אזבציר לסודי לבקש וודלו לכחונד
 אולהת נפשי משונב וישקקול חחטע
 שאת דוד אהרתי בקשהו ולא מצאתי
 לתענני עת קראתי כי מפעלי הזניחתי
 לא בכל אלה נחמתי כי אם לזבוה חלתי
 וימניב אישרה ויפת טוב והסוד יודעני

לכ

זעלת הקור ומדברו	נאווה צהלי ורפי
כי בא זופך	יעלת
שישי ושהתי יונני	רפי לינקב שמחה
שמע עלין החנוך	ונס יזון ומנחה
עורי שיר קטור	אילח אהבי
תפצחי שיר ורכה	צהלי נולתי יעלת

ונס את דמעתי מן	רחקי יצוק מלבן
ובשמונוא פבסחי	חכי את ישועת מלכך
לא יאמר עוללותי	את אונת ימתי
אנו והישיב יעלת	ינרסם ספתי
הבנמתי בגלותך	אזוי בעוואוהתי
וישיבני היעולתך	רי צורדישא פתיך
לכתי עותי	הבטתווי שקור
ישיבני עוללותי	ואני עקבך
כי הניצתי הזמיר	לכשינא כנדי פתיך
ואת זכרו לא ימיר	שחי יסלח את שיחו
יקבץ את ידתי	הקרו וסוד
כברוה גבסר יעלת	וישיב את ימתי
	רצה
מאין יבא עזרי	אל הוה יי אשא ימי
מגבתי ומבצרי	עזריהנא סעסי
אישלנוז אור עופה	נאור הוהו סאורי
ושקעב שירי נאומי	לרנה אונן הסו
לפדות עמון ממצר	לפדות לן עיר השעי

פן יאמר אויבי מכיוון רייד פוזיקן תקייר
חיש חתני ידן עלמר נודקרה חונו בוסה:
שוש איש כח חלבישע גדי ישע נצורה
ותטוב תג חתני כילן נפשי שיקר
הראה ידן חתני על לנחמא מתחטא
רצית צורי ארץ יטבית נעקב שני
יאמר אויבי קבץ יאושעב יקנית
חנה גון משכך אויב קו על ציון ינחה
אנא קום וצא כג בון ויהי נעב לריב
ומהרה מעלי יאבון את עול אויבי חכאי
לירות חציו בלברי קולע ולא חוטא
למה זה כחבי נישו ונכחי אנושא
למה שונח לנשו ינכה לך נחשו ישו
שים כתר מלכות בו אשה
ונעיל צדקה תעשה לך נחשו

(71)

לקרא חתני בחורה שזמן מעופ
לא אשיר בנב קינני השיי יסא ישראל לשל

יְשׁוּבָה יִפְרָק כְּבָעִם, דְּשֵׁנִים וְרַעְנָנִים,
 תַּחֲתֵיהֶם רַב יוֹמִים וַיִּשְׁעֵם הַאֲלֹף לְךָ שְׁלֹמֹה:
 וְיָאֵה חַיִּים עִם הַיָּשָׁה, נִתְּנָה לְךָ מִוְרָשָׁה
 אֲחֵי יִמְהַר יִחַיֶּינָהּ, וַיִּשְׁיב אֹתָם שֵׁן שְׁלֹמֹה
 אֲחֵיךָ יִחַיֶּינָהּ, עֲסָף הוּא, וְעוֹשֵׂר וּבִתּוֹ תַּאֲסָף,
 אֲחֵיךָ וְחָבִיבֵיךָ, כִּי יִשָּׁב בֵּיתֵי שְׁלֹמֹה
 לְךָ אֲנֹל בְּשִׂמְחָה לְחֶסֶךְ אֲקִים חַיִּימָה
 עֲסָף, וְיִשָּׁב הוּא עִם כָּל בְּנֵי נִסְסָרָה
 כִּי יִהְיֶה עִם שְׁלֹמֹה:

חֵי עֲלֵיךָ לֵב עֲבָדֶיךָ, יִשְׁמְרֶהוּ וַיִּחַיֶּהוּ
 יִגְזַז עֲלֵיךָ יִעֲלֶהוּ, עַל רוּם הַמַּעְלֹת
 לְשֹׁלֹמֹה:

לְשֹׁמֵר וְיִשְׁמְרֶהוּ, חוֹדֶשׁ וְשִׁבְעָה
 קָרָא מִקְרָא אֲחֵיךָ
 מִכֹּחַ הַמַּלְכִי חַיִּים הַשּׁוֹכֵב
 מִלְּקִדְמוֹתָ, וְיִשְׁרֵב עִילֹת, חוֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ, זָגָם
 עֲלֵיךָ לְשֹׁמֵר, עֲתָה שְׁעָה אֹת עַבְדְּךָ חֲשׂוֹ

והמדת קרבנו ועולתנו ועליבטא ויהי ומסלחתו

מהיה זולתו קרובה המשרתה אפי' ישי

יתגדל שמוך פתחה פיש כתיבא אהיה

בני ישאל

שוכן שמוך אין עתה אין שיה ונדבר

עצמו מספר הזמני לזה באהליך

ולומר שמוך זה אשכול שומר אז

יצוהו ו' אוליך למה בלזכר על פסוק

כפר קנה נא שיר רחשי אל כפרו פשי

יחפשי פשי עכ"ל וק"ל וק"ל

רמז"ל למה איש כפר נעצו נחמה

שקל ללא שקל אחו למה יאחזוח בלב

עם ק' ושוה הפליג לעצמו מלק' ביהוה

יזרוש החט עשו כח' איש: פנה כ' ישי

חצאים הטהור א' אהו חז"ל לקבוץ עם

אחד א' יתקן עיר ציון ומוך הוה: יתגדל

היה

לישנת זכור

ינצרי נא את בן ירצה ויצה זרע אהוביך
והישתח לבי כי תצא למלחמה על

אויביך וישמח

שני כי מטה המוסר רחליו סיני

ביום שבת לא פלטה נפש

בנישע ויבדק ויחייב

אשר ייחייב

יחד עיני עס נורא שמעו ואת

חוקי התורה

ישמע מוט כי מה נפלא במצות פרה

ותמה כי ייבא לטהר כל נפלא וכל

נורא כי ייבא לזאת אמרה ~~מאד~~

מעלה אסכל גם אומר אחכמה כי

חכמה היא נעלמה לכן נבר חתום

חזרה : יחד :

חיים

בין זני כל חינוך רבן דביר מתי יבכה

סדר יבני :

עד אין מעבדו בן הוא נבינו למיד

מתענה, אישר הוא שונא:

כי ביר רמה הדג כביר, וגם שרפוף

מעונו נטישו

כא שועו שמוע יביר

יעקב יענה כי ביר עונה

ר יב

לפי בא תרנולת: דלא נטי דימי ויט גלינה

אין כותיני ונולולת: אש צין אינין קאמנה

רב לך עשית דירה: סיימפרי טי סובו

בארץ חטה ויש ערה: מודאזה קוי אזה

בלת בלא קדה: אה טרינו אי אה

לש סאים קמח סולתו סיאדה:

קוניסטת טין

מידירה, סיאדה

טרינו אי פארינה:

ולאנס רין

ר יב

הילה קדושה לכו לבתיכם, יי צבאות

יגן עליכם, ברוכים תהיו מפי אהיה

תחליפו כח בני קוי, אהיה אשר אהיה

יְבָרַךְ יְאֹחֲזֵב, יְיָ בְרוּכִים אַתֶּם לֵאלֹהֵי
בְרוּכִים אַחַס, יִסְקֶה עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם
דְּבָרִים בְּיַד חַיִּים שְׁלֵשָׁה, כִּי הַיּוֹם יִי
נִרְאָה לְכֹסֶם, וְכִבְהַ יִזְרָאֵל יִכְסֶה

וְזֵתֵם
לֵיל כְּפֹר

עוֹרֵי אֵיזֶה עוֹרֵי יִזְרָאֵל מִשְׁמֹרֶת	עוֹרֵי אֵיזֶה עוֹרֵי יִזְרָאֵל מִשְׁמֹרֶת
עוֹרֵי אֵיזֶה עוֹרֵי יִזְרָאֵל מִשְׁמֹרֶת	עוֹרֵי אֵיזֶה עוֹרֵי יִזְרָאֵל מִשְׁמֹרֶת
לְבֵית מִשְׁקֵרֶת	הַסְּתוּפִי בּוֹאֵי
לְמַלְכֵי כְּפֹרֶת	הַשְּׁחֲחוּ כוֹרְעֵי
לְאִשְׁחֹרֶת עֵץ	מִעַט שִׁנּוֹת תַּחֲזֹק
לְשִׁעוֹר עֵפֶת	תְּקוּם לְעוֹר לֵילָה
שִׁעוֹרֵי שְׁמֵם	יִכְחַח לֵיל מַעִים
סוֹרֵת וּמִסְתָּרֵת	יִבְעַח אִם תְּהִיָּה
יִרְמֵה מִעֵשֶׂה	בְּעֵלֶיךָ עוֹשֵׂה
שִׁשֶׁת נְעֻמֹת	יִבְהַר קֶץ
דְּבַר עֲבֹדוֹת	יִקַּם גֵּרֵי חֲסֹדוֹ
עַלֵי לֵךְ מְבֹאֵת	עַלֵי לֵךְ מְבֹאֵת

וְזֵתֵם
לֵיל כְּפֹר

ברוך ססדקו, החיב רוחי
שבת נשא ידך, ואסוף נדתי
ישי צור מחוללי, החש מפילי לי
ובנה היכלי ודבירי, וחנה אצלי
חביבי צור מחוללי:

בך לבד תקותי,	תאות נפשי
קח מערנתי,	שי מקום זבתי
רחוק הטובה,	בה תחייני
ועל מי אהבה,	בה תנהלני
העבר משלה,	מי שמע אדוני
ועשה בה כלה,	הפכס כסדום
כושיעי שועתי,	נא ענה נאקי
כי לא יחלתי,	צור מנת חבלי

שוכן מעונה, יהעשה חסד נא

עם אדוני, עם יצחק
צריהיה בעורת, וירבה שמחתו
את יצחק
נר אוחו, וירומם את ביתו
תבואתו, אשר יצחק

רבים זכרים יהיו לו לשמחון ולעבוד
ויקראו בשמו. ^לא הוללות יצחק

לעזר יתן לחתן חורה, מדפא חיים וארוכה
וגם את הברכה אשר בדר משה:
ברכה שברכנו וברכה לדורות ראשונים
לאבות הזקנים, וגם האיש משה
עשרה מאמרים, ומצות וחוקים,
לפי הדברים, אשר דבר משה
תשמור וגם תאשר כבוד מבעם אשר
ועמד יהיה כאשר, היה עם משה:
דת סקיך בחדוה, תשלים בחבה ואהב
ולשמור ברית שצוה, את משה:

לל שבעה שבעות תספור בקמה,
מה חל חרמש בקמה:

מחבת הפסח, תספור ספיכה
עמד תרופה, ראשית קצירה
עז יום עצרת, יום מתן תורה
מצות קדושים עם, ליונה תמה

רוכב ערבות, חונן דלדיעה
צוה לברכו שבועות שבעה
לכנה מאן מינו נטעה
שבעה תספור בעיניו
ישראל העולם נורא תהלות
צוה לברכו בכל מקה ללות
עד העומר זמנים לילות
להורות כי הוא יוצר הנשמות
שנה

והיה

כרז עולמי היושב כבודו על
כסא רם ונשא יתגדל
ותקדש שמו במקה ללות
ישראל עמו רמו שרפי מעלה
העומדים באימה ובנדאה
ומקדישים ומעריצנים את
שם כבוד מלכותו לעולם
וער וזה מזה מקבילים
ואומרים קדוש
אורשים וחשמלים לאלפים

וְרַבְבוֹת גִּבּוֹרֵי יָמַי
 בְּרוֹב אֵימוֹת וְגִדְיָאוֹת לְהַקְדִּי
 שֵׁם יְהוָה שֵׁם יְיָ עֹשֵׂה
 נִפְלְאוֹת וְזֶה מִזֶּה מִקֵּץ לַיִם
 וְאוֹמְרִים קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 תִּימָם

אֶדְיָר שׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שְׁמַי מַעֲוֹנִים
 דָּר מַעֲוֹנִים נוֹתֵן לִיעָף כַּח וּלְאִיִן
 אוֹנִים אֵינִי אִם חַטָּאִים אֲדַמּוּ
 כִּישְׁנִים רַחֲמֵנו כְּרַחֵם אֲבֵעַלְבָנִים
 בְּזַכְרֵי עַל מִשְׁכְּבֵי רוּב זְדוּנֵי בּוֹשֵׁתִי
 וְנִכְלַמְתִּי לְהַרִים פֶּנִי אִם מַעֲשִׂים
 אִיִן בִּי לֵךְ הַצְדָּקָה וְלִי בּוֹשֵׁת הַפְּנִים
 רֵאשִׁית יִצְרָי רַעֲמָר מִנְעוּרֵי שׁוֹכֵן עָמִי
 בְּקִרְבִּי מִבְּחוּרֵי כַחוֹתִי וְחֹנֵשֵׁי הַיָּם
 בְּעוֹכְרֵי הַחֲלִיף מִשְׁכּוֹרֵתִי עֵישֶׁרֶת מוֹנֵם
 הַעֲבֵר עֵינֵי מַרְאֹת שׁוֹיָא כְּלִיָּקָי
 הַצִּילֵנִי מִרֹדְפֵי וְקָמִי וְאִם רַבּוֹ פִּשְׁעֵי
 וְאִשְׁמִי חֲסֵדִיךָ מִיּוֹנִים מִיִּבְיָנִים שׁוֹנֵם
 מִה יוֹסִיף עוֹד עֲבֹדְךָ לְשִׁפּוֹן שִׁיחָה

נפשי מרת מאוד לעפר ישחה ורצה
תחינתי כקרבן מנחה אהל ללך בתוך
עוזב ומינים :

ד'ג'ג

אשמע לקול אנקת הסיר צור צועק
לך מן המצרים מרפא ליצר שוב
לעם פזורים לך אשר ישיר זמרים
חי מתי בעיר כלולה אקריב שיש עולה
דוד ושם אתן תהלה בשיר ונצלה
אביר כביר נעלה תסיר ממשלה
מדרבן עולה יום ולילה אעזור
בשירי שמי כל יצורים
חי ועזרה למה תישן עז כמה תקומם
מלחמה מן הרשיעה אומה
דוד חנון משגב אתה ריבי והכרת
את אויבי אשר קם כלביא
אעזור ונר נא חזר טוב עליט פה
חי חבט אכזר וזרירי ערים
דוד עלי כשעירנים
חי חרשה במחצה ביד חזקה ופדנו

וְמִצְרָה וְצוּקָה שֶׁאֵינָה תִפְלֵה
 וְקַל צַעֲקָה מִחַה מִמֶּט בְּכִיָּה וְאַנְקָה
 הָעֲנוּגָה וְהִרְכָּה אֵיִה כֹל כְּבוֹדָה
 וּמִלְכָּה פְדָה לָהּ צוּרֵי כְעֶרְכָּה צוּרֵי
 עֵשֶׂה לְמַעַן צַעֲקָה וַיִּזְבְּנוּ מִיָּם
 כִּי אֲזָרוּם מִחֲזִיר נִשְׁמֹת לַפְּגָרִים
 חֵי יַעֲרֹה

אֲזָר זְכוּר בְּכוֹר בֶּנְךָ יִשְׂרָאֵל שׁוֹקֵד
 עַל דָּלֹת כְּעֵנִי שׁוֹשׁ קוֹמָה לְקִיָּם
 בְּרוּם יֵאוֹן וְשֵׁ הַתָּרָה כְּמֵהִיִּם עֶדְת
 אֲרִישׁ הַחֲמָן נֶאֱמָן חֵי גֹאֲלֵי־בֵיָא
 לִי הַגֹּאֲלֵי וַיִּבְשֶׁר אֶת כָּל הַמְּפֹזָרִים
 שְׁאוּכֵי־בֵא עֵת דְּרֹרִים חֵי זַעֲרָה

תִּים

מִן צֶאֱ רֵאשִׁמָּהִם יֵה חֲנוּן מְגוֹי־רַע
 נוֹהֵם יֵה מְרוּם מוֹשְׁבֵי־שִׁבְיָה
 מִבֵּיתֶךָ נֵאֻוֶה חֲנוּן נֶאֱדָר עַל־כַּעֲ
 הַיָּדִיד חֲנוּן לִי צִלָּה צִלָּה לִי
 חֲנוּן חֲנוּן לִי צִלָּה צִלָּה לִי חֲנוּן לִי
 חֲנוּן לִי צִלָּה צִלָּה לִי חֲנוּן לִי

שלח איש עתי יה חנון איץ כי בא
עתי מרום לעמי ידבר אשרי
חכימה חנון נאזר על כפי שיהי
מזר איש קדוש דל את דלוס צר
כי ישלטו לעם ישבתו על מדי
נשוב אל חנון כקדם ישוב אקרומ
לך אשר כל איש בחיבה חנון
עזרת אקופ : כל : א
דמי שופכי יה בקומי הבט ותז
לי דום דום דום אלא אעתור
ברום דום דום אלא אשאר
צוי מסני חנון נא יצי ל מצנינ
מרום אשר ידבר לפני כי
בא חנון אשר שני לפני א
זוהר רום

עשרים דאשיכם הנשאו
פחה עולם זבא ברנה מלבכם סו
ספא דאשם : יושב בסתר עליון ותו
שלוס יראים ענה ממעון רם וחבין
שמו מוש נדכאים לדורתי

באים האר כשמש תפלים : יבא
בשחו אמונתך סובלי גלות בתוך צר
מקרים ישועתך קרא וך מן הקצר
ידך יי לא תקצר הק שב מקרוס קולם
תם

ידך זאת אהוב לבי וכל חפצי בק
חמול עלי וחנני ורחם על עבדך דוד
דודי שמע קול עבדך יי יהי נא
והקשיבה לקול שועי תחנתי שעה
וקבל את תפילתי וצאן עמך רעה
סלח נא לעוון עמך ולהם שם שלום בצר
אב חזה סולם וגם חלם חלום דודי
פדני מידי שועי וקדר ועמוז וחונן את דודי
קדשך והיכל הודים : דודי
תם

יהי כבודך ומה תהמי תניך חיי עבדך
פדני כי אני יי ואתם עמי : חנן
לשוב קשבי אל שיוני
תדאני דאבה מנחמתהבי
לי עלה געמי : חנן

ולא יותן לי אבר כדחה לעוף תלי הו
מר דרור ועפר הכלי אררה לדרורו
אשק מאהבה מדוך פעמי חניך
דיך כמלך יצא בעד ובארץ חישך
יבין צעור שיפרס חכך כי בא מועזך
דברי ער לבך נחמי נחמי חניך
השם את פנו נכח פני הדרה הו סיני
ומי וס הסנה אעיר רעיוני נטוב
מענה יבטח ביי כי ידע שני חניך
שובב לציון את הטוב אמן אגמ
לא ימי ולי לי אסלד בחי לי אערך פלורי
אולי יכונן משכן זבול תשבי הנביא
ירא עיני שובב לציון אמן נסיב
במנופר גדולת שמענה אלנים פוזרים
תקבץ לירושלים ומלך ביופין יראו
עינים וכהן מכהן על דוכני שובב
לובש שמונה בגדי תפארת עומד לשרת
לפני כפורת שבץ פעמים מקטיר קטרת
זה כמאז על הכפורת ימחול פישעי חלופי
אמן יי שובב
ח

שאלמית שובי נא שובי הררי ציון עם
 איהו הנביא על מעוז עלין: שיר שיר
 שיר ידדים צא יניטד יסזעלטה שיר
 צל צלי שמע ומנים ועלמה שיר:
 לקיאת מדבר אדמה כנה דררי ציון
 שנים הונתו כיס יהטה על מעוז עלין שיר
 מאהבתך אחרי לכפר הררי ציון עת
 דודים היתה לי עתך מעוז עלין: שיר
 היית בפיס ורבבה הררי ציון על חסלול
 מדבר וערבה על מעוז עלין: שיר:
 ואנחים ציון מונה דררי ציון עזר
 תעבדו על מעוז עלין: שיר:
 רזר

חוששה לעזרת אמייך ~~לך~~ הוד והדר
 יונתי תמתי חבי כמעס רנע אשלח רפואו
 לרפואת כל רנע אקבץ נדות איש לא
 נעבר לך הוד והדר: חוששה:
 תראי תולעת ברואת בחנתיק כי למען דעת
 אותי צרפתיך בימין ממכתיך לקיים דבר:
 שמחת התורה נקיה וצחפה בנעימה גורה

נְפִטִירָה בְּשִׁפְהָ הַצִּילָנוּ סִמְנָפָה מִקוֹץ וּדְרוֹ

לִהְיוֹת יוֹדֵי רַחֲמֵי יְיָ

אַחַר נִזְנַעְנוּ אֲשֶׁר שִׁירָה עַל יַעֲלַח חוֹן גַּם

אֲעִירָה שִׁמְרֵי לִכְנָסוֹ אֲנִי מִיָּד יְיָ

נְדָוִי כְּנֹרִי עֵינִים כָּבֵד סִמְנָפָה עֹנֵב שׁוֹפְרוֹת

יִבְלֵי בְּרַחוּ לְכֶם מִתּוֹךְ בְּבֵלִי קוֹס דִּי יְיָ

אֲשֶׁר לִי עַל דֹּדְכֵנּוּ גַם בֶּן אֶהְרֹן עַל קִרְבָּנוֹ

יוֹם שׁוֹב יִשְׂרָאֵל עַל כֵּנוֹ קוֹס דִּי יְיָ הַנְּבִלְעוּרָה

לְבִישֵׁי עֹז תַעֲדִי חוֹפִיּוֹן הַרְחִבֵי לְמַהוֹם

אֶהְלִיךְ מִשְׁכַּנְךָ וְיִרְעוּתֶיךָ קוֹס

לְבַבְתִּי יַעֲלֶה עִפְרָה נִפְשֶׁךָ עִם נִפְשֵׁי

נַקְיָאָה עַד יֵאָזַן תִּלְכִּי גְדִלָה סוּרָה קוֹס

סִדֵּית חוֹט שֶׁנֶּה בְּשִׁפְתֶיךָ וּכְפִלַּח הַמִּזֵּן

רַקְתֶּךָ בְּאֵדוֹתֶיךָ לְדַבְּרֵי אֶתְךָ קוֹס

וְלֵב

הַיִּתִּי כְּמוֹ אֶזֶן נֶחֱמָד בְּעֵינֵי יְיָ וְיִשְׂרָאֵל וּבִעֵת

מַעֲדוֹ קָלְסוּלֵי סִבְעֵי קִיּוּמֵי יִיסָר נִטָּה אֲנִי

וְחִטָּאֵי נִשְׁנִי אֲזַעֵר נִסְעוּקוֹת וְיִמְזֵן הַנּוֹצֵר

בְּרוּךְ שֶׁנֶּה כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ הַמֵּלֵא אֲשֶׁר לֹא יִחַסֵּר

דְּרַבְסָנָה וּבַעֲרַפְלֵי תִשְׁנֵא לְבוּשׁ בְּלוֹאֵיךָ

משה ואלה שמות בני ישראל אשר באו מצרימה
ראובן שמות בניו חנוך חנני חנני חנוכי
שמואל שמות בניו חנני חנני חנוכי
שמעון שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
לוי שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
יהודה שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
יששכר שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
זבולון שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
נפתלי שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
אשר שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
נחמן שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
דן שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
נפתלי שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
אשר שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
נחמן שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי
דן שמות בניו חנוכי חנוכי חנוכי

על מענין יריב את ריבוקם ישיב

ובול אהיה שם חבנו ואלמי ומתן
בתמידת יתנו ויהי שם

שם אהיה שם חבנו ואלמי ומתן
לפי שם אהיה שם חבנו ואלמי ומתן

אח זה טוה עליו חמור ענה
חוקי שם חמור שם

שימע לאביון גשלה נא פדיוס ובה
ררה אהיה שם חמור שם

שם חמור שם חמור שם חמור שם חמור
שם חמור שם חמור שם חמור שם חמור

ל הנשמה תהיה גלילה הלילה
שם חמור שם חמור שם חמור שם חמור

שם חמור שם חמור שם חמור שם חמור
שם חמור שם חמור שם חמור שם חמור

שם חמור שם חמור שם חמור שם חמור
שם חמור שם חמור שם חמור שם חמור

והזנות איש סביבה לטוב קריה הלל
ועתה קח מוסר ושוב לפי השם
כי בכל צרה וצוקה שיהיה הלל
הוא על שיש חסד ופיוט סודי אמת
המורה והוא יהיה אמת ויהיה הלל

דוד

גשער אש וסוף קומו פו חתה
ואבי אשר ברוח שלמה
ליום כבא עדי חילן רבן ישעיה
שטרחתך הטוב עלי העתה
קיה דמות דודך כלל פפיה
כי תאמר שלמה ורמיה

ההוא יפה עין דודי ורעי זה
יום לא מיטתהו

שלום לך קאת שלום לקראת אחותי הוי
לבן דודי הצח והגון רקה סמו רמוץ
צא לא לבן אשתי רבנו ענת

העורר אהבה טעית קול פעמו
אהבה אה שנה אהרד כטל חרמוץ

מה לך יפיה יומצלי עלי קולך
ועתה אשר חופץ עתה עליך

אשר חופץ עתה עליך

ה'לוםם בתבנה . וסוף אלה
וליון עיר ה' א' ברצונך הטע
השפל רשע העו בעסרם רמני
החויב מעוים . יארץ רחבה
לבנים ענוים . רצוה ישעו
תחזורני ציון . צלורוב אהבו
דלך עידן . רוב פעולות
הסוף ענין . רוח סוף
ענין ר' ר' . יאלון סוף
יאכלי ר' . רמסר ערמ
פוצות ר' . רחון סוף
עדי קרעוה אהלך ברם
ים .
מן ארץ ארץ ים אהלך
אם

וְיָשִׁיר מִלֵּךְ וְיָשִׁיר מִלֵּךְ וְיָשִׁיר מִלֵּךְ

עֲבֹד פְּדִים, וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם הַיְיָ

וְאֶתְכֶם כָּל הָעַם אֲשֶׁר

אֲפִירָא וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם הַיְיָ

וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם הַיְיָ

אֶתְכֶם וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם הַיְיָ

חֹרֶה יִתֵּן לָנוּ בְּעַם זְכוּרִים יְצִיאֵנוּ

חֹרֶה יִתֵּן לָנוּ בְּעַם זְכוּרִים יְצִיאֵנוּ

אֶתְכֶם וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם הַיְיָ

עֲבֹד פְּדִים, וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם הַיְיָ

וְאֶתְכֶם כָּל הָעַם אֲשֶׁר

אֲפִירָא וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם הַיְיָ

וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם הַיְיָ

אֶתְכֶם וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם הַיְיָ

עֲבֹד פְּדִים, וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם הַיְיָ

וְאֶתְכֶם כָּל הָעַם אֲשֶׁר

קול לן למשיח מים ביומא

בן אחים וריעים, מלאו זביעים

ההין כצפרדעים יודע מתיא אסור

זר בחור וזקן, ועשיר גם מסכן

שים וסוף גם לכן, חייבים על השמירה

ין פורים מצות עשה, אשר צדה את

ם נחוח אשה, וכוס יהיה רויה יאסור

צות תלנו לחזנם, ותזכו לרבנות

ל אחד פ לבנים, לקנות חיישי

תתנו נחוישת, כי חתפה ובוששת

ותה לחרוסת, ויבוא הכוס רויה

הם

זימה תמימה, ונעימה עדא

נא. עמי כבודה בת מלך

ברינה ותחינה קומץ אמת

קדומה, בתיר קראתה

זופה, הדופה ורדופה מלך

רואי, את איבך יראת סופה

ומת תהמה

זוסיס, חמוסיס עסס

הך אפרים, מאוי

ארננים באחי קדם, בשי

מוסיס, בביאס

ציון, אפריון, הוא עליון בתופים ומחול
עליו הישיבי אשיון והזיון בזמירות קור
בכלי כי ברא באולת עם יאביון בזעים
אנדי לאת שמי!

מהר ישלח לעמך, את בן דוד עבדך
לקבץ יצאן מרעיתך, חק כי בידך עתה
ישימה: ד"ב

יה פלט נא פלטי פלטיקוה פלס נא פלטי
יה פלט פלטיטי!

שדיץ פועל תמים, קבצע מביז העמים
ומביז יצרים וקמים, נא את
יה פלט
שבטי:

העלפץ ציון, ובנה את אפריון, ונשיח
בשיון, לנצד מבטי: יה פלט

ונראה עין בעין, בשובך שירו שלים
והנניץ יהיו לאין, וצרי ושוטני!
יה פלט: ד"ב

שונדר קורש הפריון דלדלו מאנוש
טראשון: אין פה נאווה לעדה, כו

טובה ביד דולקה, אויב שם לחרדה
כל ירכה ושוקה, שברה ושוקה
יבשה רוקא, לצר היה יה דיין די

זו איש חיכו תן לה חוכו ישותה
זוס בלעם כוס שלטה בה רם כוס
שודד קודש!

רנ"ב

זוס ויתעלה, בתם פז לא יסולה
הואנורא עושה פלא יתגדלו ויתרומם:
וא אמר ויהי ירחיק מעצם כלנהי
בדרכי תמיד יהי, אג די לשמו ויתרומם:
יעלה במרומו, ברוך הוא ממקומו חי
יגאל את עמו, יגיעם א מקומו
רשתיהו עני, מרום שמי מעונ, מהר
יגאל עם עני, יתברך ויתרומם:

רנ"ג

אולי אולי יגתי ישקיף יי אחוס ורחם
על זרע יגונוני!
הבאים כנס, ולוהם ונשא נס הרם
דגלם כנס, את זרע יי אולי וכו
זוטה ורחם, עולמן נחם, ושלח את
אנחם יגאל עם זקני: אולי וכו
בר על לבם, כי לב כאבם, ודרוש
נא את עלבם, מיד צר יי: אולי וכו

רנ"ד

כִּן מִדְּלָה עֲמֵנו כִּן מִדְּלָה, כִּן מִדְּלָה
עֲמֵנו כִּן מִדְּלָה, כִּן יִהְיֶה כֹל אֹיְבֵינוּ
כַּפְרֵה וְכֹל יִצְרֵנו יִכָּן: כִּן מִדְּלָה
אִישׁ מִצְרֵי הַיְצִילֵנו: כִּן יוֹגֵם דְּלָה
דְּלָה לָנו כִּן מִדְּלָה:

הוּא הוֹרִיד מִשָּׁמַיִם: כִּן הַתּוֹרָה פִּעְמִי
כִּן יוֹנֵה נֶה בִּישְׂרָאֵל: כִּן בְּמִצְוֹת ה'
כִּן יִשְׁוֹעָה תִּצְמִיחַ: כִּן עִם מֶלֶךְ
מִשְׁיָה, כִּן וּבִנְה עַל צִיּוֹן: כִּן
מִקְרִישׁ וּמִפְרִיץ: כִּן וְשֵׁם נֶעְלָה
בְּרִנָּה: כִּן יִשְׁלַח פְּעָמַיִם בְּשָׁנָה
כִּן כִּן מִדְּלָה כִּן: =

רָבִים

יִדְרַךְ תִּנְחַפֵּי שָׁמַי עֹשֵׂי וְתַחזֵפֵי
מִצְרַיִם, חֵישׁ תִּן לָנו חֵלֵי בְּיָד
וְגַם נִהְלָה בְּבֶן יִשְׂרָאֵל: חֵישׁ
שִׁיעָה שִׁוְעַת דָּל לְבֹו נִמְסֵ, מַעֲיָדוֹ
נִבְדָּל הִיָּה לְמַס, אֲנַחְתוּ תִדְּלֵ יִצְע
חֵמֵס, גַּם מִדּוֹעַ לָהּ נִא בֶן יִשְׂרָאֵל חֵישׁ
לְגַלִּי מִן יִשְׂרָאֵל חֵישׁ נִעֻץ, חוּא יִצְרֵד
חֵישׁ חֲזוֹן נִפְרֵץ, הַשְּׂמֵד עִם אִישׁוֹ

לשון יחורין, אומר מי דוד וקני בן
ישש

גדרת מהר שלם, תון עיר
בחרת ויית עיר שלם, לאשה
קראת מלך שלם, כי בווח אהה
בבן ישש

לדביר חמורני קונ התה לך, ואמור
פצתי לך, הנה פצית דוד מלך
הנה ראתי

ימלא פי ונהלתך לילה אתן זמירתי
ולונד כבוד שמך, קרבו ענ
אשמותי: ימלא

אשחר תון יווידתי, סוף גור קרושי
ולך ית שמך חתנת, ונאודה עלי
כחשי, ובזמון שינו ותהילתי,
אונדק יחוי מחסי, על רם טובות
למלחני לא ידעתי ספורות:

וימלא
כדגסינן ברה ה

למעןך ולא לנו, למעןך ולא לנו,
ולא וכבי מעוה,
בע נא צבי תפארה, ירושלים היקר
בזכות תורה הישרה, דברות עישרה;
סודך גילה לעלמודה, תגלנה בנות יהודה;
בזכות תורה חמודה, עינים מאינה;
שלח לי גט מנוחם, אבלי ציון תנחם,
אתה הקום והרחם, נחונך עמי;
עד אשר תשכח בנך, וערת טגולתך,
שורבנות מתיך, וגם ממו שמריה;
השיבנו וכשובה, שחק ציון העלובה,
ונהיה בעליה יושבה, לב טהור ליבנה;
באויבי עשה נקמה, כי קמו עלי בני רמה;
כי לא ירשבן האמה, עם בן הדבירה;
שלח לנו את משווינו, עם אהו נביאתנו,
כי הוא יאר עינינו, ויבשר כישורה;
אז יראו עינינו, וישמחו לבנו, כבען
בית מקדשנו, וישם גדליק אח המנורה;
ת"ס
עד מתי אי תחישק, ותנשה את צאן מדעיתך

עַרְבֵי הַיּוֹם לֵאמֹר תִּקְבְּלוּ שֶׁהַפְּזוּרָה מִנְחֻלְתְּכֶם
תִּמְכַּלֶּה אֶכְלֹל אֲרִיזוֹת, אֶת עוֹרֵה וְאֶת בִּשְׂרָה,
וְשִׁמְיוֹהָ שֶׁלְּחֹל לַחִיּוֹת, יִשְׁמֵן שְׁאֵרֵי גִזְרֵה:
בְּמַרְעָה כֹּרֵמֶל וּבִשְׂן, וְזוּעָה פֶּרֶא לְמֹד מִדְּבַר,
יִשְׁמָה אֲעֵר נֶשֶׁכִּי לִישׁ, חֲזִירֵי עֵר רִמְסֵי עֵבְרָה,
זֵיא אֲתוֹבֵדֶה אֵי מִבְּקֵי שֶׁהָהָה, הִיא נִשְׁבְּרָה אֵי
חֹבֵשֶׁהָ, הִיא לְרַחַת אֵין כִּי יִבֶּה, הִיא
כֹּוּזֹקֶת, אֵי מִקְרִיבָה:

חִיָּה יִרְעַן עֵשֶׂר לֶה בִּיזוֹרָה יִנְיָ פְּנָה,
וְשִׁעִיר בְּלִי חֲמִלָה, יִנְיָ לְיִרוֹפְנָה,
אֵי צִמְדָה הֵם גִּזְרֵי נֶשֶׁכִּי וּלְבִי הָעֵשֶׂר,
וְהֵם צוֹר לְהִרְצוֹת וְשִׁי הַצֵּן לֶה עֵשֶׂר:
זֵט אֲוֹכְלִיט בֶּרֶךְ הִיא וְגַבִּי, כֹּל מִיִּבְלֵהוּ נִשְׁבֹּה
מִהָרָא שֶׁפֹּטוֹטוֹן שֶׁהָהָה לִשְׁה רִזְהָ!
כֹּלֵם בִּישְׁמַחָה וְעֵלָה, הִיא לְבֶד תַּחֲלִיל וְתַפְצָה
וּבַעֲת כִּי חֲצֵעַ הִצִּיא, יַעֲנֵה כִּי אֵי וְזוּעָה:
רֹעֵה נֶאֱמָן אֲתָה, לֹא יִפְלֵא מִמֶּן דְּבַר,
יִתְמַרְוֹכְךָ נִשְׁתָּה, הִצִּיא וְהוֹנָה בְּמִדְבֹר
אֵי זְכוֹר זֶה קְרִיבָה, אֶת אֲשֶׁר זָבוֹה לְאִמָּה,
נִי אֲתָה אֵי שׁוֹבָה, חֲרַעָה אֶת צִמְאֵן
וְיִשְׁמֹרֶה: חֲשׂוֹנֵי אֲתָה

תִּשְׁמֹרֶה לְבָבְךָ
לְחֹנוּכָה
אֶכְלֹל מִשְׁנֹנִים, וְיִתְלֵם רְבוּכָתְךָ

חל' סג' ית' , שבת ומונ'ה

האי האי בית נור, תמכור תחקור לשכור
כור, לציון חנוכה: בדבורים אבוקים
בשפודים צלילים, וכליל לאישים, אנו
מז' הכניסו! האי

רן שגב ושמן, צלי' אשומענות
ענו ואמרו אמן, ואכלו בדיצות
הקולות יודל'ן, מעסוק המים, בביו
היין נלוק, בכל יום פעמי' האי
מקולות מי' רבים, תי' ל' אונכס וכל
משרה דם עע'יב, לא ימוש מפיכס:
ו' עז' עז' לחנת'ה

אנזור לי' י' ו' א' א' מ' ג' ו' ת' ג'
ע' ל' ה' ש' י' ל' ה'

ג' ו' ל' א' ר' ב' י' ה'
ה' ח' י' ר' ב' א' ה' א' ג' ו'
ו' א' ה' ל' מ' ו' ע' ר'
ב' ת' ו' כ' ב' ז' ב' ו' ל' ד'

א' ו' ו' ז' ה' ד' י' ז' ל' ק' פ' ה'
י' צ' ט' ו' ב' ו' ה' ו' א'
ט' ו' ב' ג' ר' ו' ל' ו' י' א'
ג' ו' ז' ו' ז' מ' ע' מ' ל'
ע' מ' ל' ו' א' ו' י' ו'

סומכין התורה תהיה להם
סתרה צורתמים פעל

ר אגוז רלם

רחם על בחסדך וחון גפיש נענב
תקרבת תגור, ודבר קרשי
יבונה, תצדוה צאן מרעיתך
החזק מן זונה, ומחה צורי עין
בזעי, נקני מנסתרותו ימלא
דמעתי, החלש בקראי מן החם
ולשוועתי היה נרדש, ה
כל נוצר ולדופק רלמן כרש
תפדה ממצוה לצר הכי אמה
מחסה ועין תם עוה בצרותו
ימלא

רלם

יגלה כבוד מלכותך, על עמך דר
עני והלך, ימלוך לעולם צור
אשר, מלך לפני מלך, שני פעמים

שוב קנה עם כמהים, צור שוכן

בשמי גבוהים, ישראל על כל

אקים, מי לא יראך מלך שני פעמים

רצון תעשרני אחי, ותשב לך שגור

שבחי, לערך קבץ נדחי, ש

כי ברבעם הדרת מלך, שני פעמים

או חילעת גאולתך, אצפה לישועתך

ואם יתמהמה בלתיך, לא

אשימה עלי מלך, שני פעמים

א האמנתי לראות טוב, ש

כמעט קט הייתי קטוב, ש

נא אֲנִי יִשְׁעֵי יְהוָה רְטוּב ,
 אֱלֹקִים חַיִּים וּמֶלֶךְ, שְׁנֵי פַעַמִּים

חֹזֵק בְּרִיחֵי שְׁעָרַי, וְשׁוֹב יִתְרַעְדְּרֵי,

לְצִיּוֹן כּוֹנֵן אֲשׁוּרֵי, לְאֹר

בְּאֹר פְּנֵי מֶלֶךְ, שְׁנֵי פַעַמִּים

שְׁמָה מְדוּחֵי תְּשׁוּבָה, וּמוֹזַבְחֶךָ

אֲסוּבָה, בְּשִׁיר חֲדָשׁ לְךָ

אֲנוּבָה, אֹדֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, שְׁנֵי פַעַמִּים

יִחְלֹף עָלַי יְדִידֵי, נִתְּנָה רִיחוֹ מֵר

עוֹבָה,

מֵרְנָה לֹוֹת וְנִרְדָּה, וּכְלָבֵשׁ מֵיָם

יְדַבֵּר,

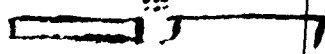
אֲלֵיךָ אֲצַפֶּה מֵעוֹרֵי, יָקָם לִי

אשר דבר, קנא יחליפו כח,
כנשרים יעלו אבר: תם =
אלכס נאמני, יאזכרה בתנני
ראו כי יע, נתן לכם השם
נאום לשוכן ערץ, בורא חוס וארץ,
אור כרא במקץ, כאחד בשבת
יום ליום יביע, יאומר בא רקיע,
תוך מיס רקיע, בשני בשבת,
צוה צור בארשת, תראה יבשת,
דשא ונץ יישת, בשלישי בשבת
יה בורא על אורות, המוציא מערות
תלה המאורות, ברביעי בשבת,
יצר התנינים, צור שוכן מעוננים,
דגים ומינים שונים, בחמישי בשבת

מעפר יצר אדם, וישכב וירדם,
נפחו בשר ודם, בשעי בשמת

חוק אזהר זרועי, ביום השביעי,
ויצו להרזיני, זכור את יום השבת

ראו

ידיך הלך לו, לרום זבולו, מתי
ישוב עמי, דודי תוך אהלו:

שכח בת יפה, עינה דולפה,

בראש דודפה, דודי הישב

עמלו:

רביצה בין גורים, מואב וקנזים,

ראש מלכה תרים,

דודי חייש הקם על דגלו,

אמץ זרועה, רב ישועה,

החיש מרצועה, דודי רב חילו;

לכבודך תכיה, וברית הוד תזכיר
הוא כמו שכיח, דודי יקו פעלו;

חזק מתחלה, יום יום מיחל
עד בא מנחל, דודי ובא גולו;
יד
תם

מלך דם נב שפודנו, גשעה

נורא עלילה, דוד

צור לך, נישאנו ענינו, תחוננו

בחמלה, דוד

הנה בצפיתנו, ראינו אור הנול

דוד

טוב זמרה ללשקנו, נעים נאווה

תהלה דוד תם

כה

לביה"ט

פורים פורים לנו, ברוך שבחר בנו,

יתרומם שם לקנו, הנוקם

את נקמתנו, מעמלק ראש

צרינו, כי ברפידים נחלם בנו!

סתר היית לראש ^{בורים} למלך גדול

וקדש, בימי המלך אחשורוש

ה' הוא משגב לנו פקדים

ואפגם זאת בהיותנו, גולים

בארץ אויבנו, לא עצבנו

לקינו, להפך בריתו אתנו! ^{בוה"ט}

פתשגן הנשתון, להכרית עם

לא אלמן, בעצת הצורר הסן

אזי חיים בלענו: פורים

של חרצים דחופים, ^ט שבע

מאה ועשרים, להשמר כל
היהודים, לולי ה' ישהיה לנו פורים
לבש נקם ולי חסה, עלידי מיני
והדסה, זמר חדש אין תשא,
עד הנה ה' עזרנו: פורים

ומציאנו לרוחה, ומיגון ואנחה,
ליהודים היתה אורה ושמחה,
ואור יקר זרח לנו פורים

מלאו גביעכם יין, וישלחו מנות
לאיין, ונראה עינין בעינין,
בשוב ה' אתנו פורים

אקום להודות לך אל יוצר הרים
על שהצלתנו ממי המרים,
ונסים שעשית לי בימי הפורים

עליד המרדרור מרדרור צרור

המר מרדכי צרור המור :

צהלה ושמחה עזרה שושן, כי

אסתר המלכה כפרח שושן,

בת דודו עלמר דרור: וכו

שמה נפשה בכפה, על שברעמה,

ותגד למלך ברה כחמה, לה שמד

אויביהם ולעשות נקמה, למי

שלח ידו עלמר דרור: וכו

אחי ורעי שמחו וגילו, כי על כעץ

חמישים. את המן תלו, על לא

אשר שלח ידו עלמר דרור

פתאום בא עליהם קרץ מצפון,

כי צוה המלך לתלות את דלפות.

על אשר שלח ידו על מר דרור: וְהוּ
הדסה תמה מרוב קנאתה, ישאלה
מן המלך לתלות את אספתא,

על אשר שלח ידו על מר דרור: וְהוּ
זרע המר שענת נאתא תקותיא,

כי בחבלים תלו את פורתא,

על אשר שלח ידו על מר דרור: וְהוּ
מלאו זביעי מייז חמרתה, כי על
אשר תלו את ארידתא,

על אשר שלח ידו על מר דרור: וְהוּ
עם זרע מרעים בע המדתא, על

ראש האילן תלו את פרמשתא,

על אשר שלח ידו על מר דרור: וְהוּ

שתו ושכרו מייז אשישי, כי על האילן

תלו את אריסי, על אשר ילח

ידו על מר דחר: וכו

תנו לי לשמות אחי וידידי, כי על

הסרפר תלו את ארידי, על אשר

שלח ידי על מר דרור: וכו

בני עמלק תמו בשמחה, הובישה

אמם עם בנה ויזתא, על אשר

שלח ידו על מר דחר: וכו

ליל מצות ומרורים, ארבעה כוסות,

ובסעודת פורים אלף אישיות,

על אשר שלח ידו על מר דרודיקס

אכלו משמנים, וישתו ממתקים,

ונילו ברעדה משוכן שחקים,

ולבם יוסיף שלום למעפר מקים,

עלמר צרור, מר צרור צרור המור
מרדכי צרור המור: רצום
קומן ברנה עדת אמוע, קומוונעלה
אהרן:

יסר ואחזה בעם ואבות,
ובשיר וחדוה וצל לבבות,
ובעון ושלוה דרכו נתיבות,
ולכו ונלכה באור ה'! קומן
סולו מסילות, פנו דרכים,
שרי גדולות ובע מלכים,
לפני תעודות, מראש נסוכים,
המה בספר תורת ה'! קומן
פעם בפעם נראה אליכם,
כבוד לפעם נראה שכם,

בואו אמונים שאו ידיכם
קדיש וברכו אתה: קימותם

והגזים (לחמ) לומר פזמונים

: אלו לשמחת תורה וכו

ו בכל זמנים :

אקריב שישירי א נותן, ונותן,

א נותן, מר סמים נשף, מכמן

נשמן ושי נזמן, מאז אף דור,

מאז אף דור :

ובנופת יערי יתעדן, יתעדן יתעדן,

גברים עס שף, כמן הזמן, עליד

נאמן זכרו לדור דור : שני פעמים

ובענליא יתעלה, אודה והלה יתגלה,

כמן הזמן עליד נאמן,

זכרו לדור דור : שש פעמים

ואלי בזכרי איך קדם, איך קדם

איך קדם, הייתי נעטף, הדר

נהדר שם אויבי לעדר, כסאו

לדור דור : שש פעמים

היום צוררי בי רודם, ביהודה שטף,

עבר זכר וצואר שבר,

עוד תום כל הדור : שש פעמים

נא מלכי שישוב הפלא, ישע

המסר לי ואדלה, כמזן הזמן על

יד נאמן זכרו לדור דור : שש פעמים

ראה נא אורי, איך צורר, איך

צורר, איך צורה, מידי חטף

עשרה דירה ולוחות תורה

נֹזֵר לְדוֹר דּוֹר! ^{שְׁנֵי פַעַמִּים}

עֲשֵׂה בַם צוֹרֵי פְקָדִים, כְּקָדֶם

כְּקָדֶם, רֵאשֵׁי דַגּוֹן קִטְף, אֲרוֹן

וּבְרוֹן כָּל פֶּה וּגְרוֹן זֶסְפֵּר לְדוֹר

יִסְפֵּר לְדוֹר: רַחֲמֵי

וְשׁוֹרֵךְ שִׁירָה, פִּי וְגַם רִנָּה, לְעוֹטָה

אֹרֶה שׁוֹכֵן מַעֲוֹנָה, אֵה לִלְלָה

אֲנִדְלֶה אֶת שֵׁם יי: ^{שְׁנֵי פַעַמִּים}

עֲרוֹב עֵבֶדְךָ, לְטוֹבָה עֲלִיזָן, אֲקוּם

נִגְדֶךָ דֶר בְּרוּם חֲבִיזֹן, אֲפֹאֲרָה

אֲזַמְרָה אֲשׁוֹרְרָה אֶת שֵׁם יי:

קוֹל תְּחַנוּנֵי שְׁמַעָה, וּבְשִׁיר

רַנֵּנֵי גַם כְּמַעֲעֵי, כִּשְׁם אֱהִיָּה

אֲשֶׁר אֱהִיָּה, כִּי־אֱהִיָּה חֲפִצָּהּ הוּא

בנבל עשור אומרה לך, שם
עקוב מישום אספר גדלך,
הללוהו הדרוהו כבדוהו

עברי לך:

נא ברום חמלה, בוחר כזמרה,
נורא עלי לילה, אשר לו אורה,
עקב תיקעב, עיניו תיקוב כי
יעקב בחר ה' תם
אקריב קרבן לך י נורא, בתוך
מקדש בית אולמי: טהר
דיר דיר תן בירו שלם עב תנה
לאילם, ארנן דוד אתחנן דוד
שיר גילורנן, תן תן תנה תן
תדיר שי תן, נר נר נר נר נר

תנה לי תנן / טהר:
 אהל ליום וליל לך עד הלום חן
 אתפלל בהלל לך / אמ: טהר
 יוצרי אורי / האירה / ותביאני
 / בית אמי / נא הושיעני
 מהרה / וחייש שלח איש שלום
 טהר: דיר דיר תן וכו': תב
 כהר עמי בוא נא אצלי כי לא
 תדע מה ילד יום שחרב
 בוקר בזבולי העמק לשא
 נגדי פדיוס:
 דיר דיר תן לך אילן צלה צלה
 לך אתן בטיר הללה דיר
 דיר תן נא עירי תבנה במבלי

עו עיר תזנא תחידר פני בתחילה
תנה לתפילה ענה שיר עבתן
אלם רם ישוכני סנה תדיר
תדיר תדיר תדיר אי צורקוני
אונ קוני ישוכונני לעזרה
אור תחזן תנה נא בי תחנה
ישחר: אגא אגא

אמן אהה אהה אהה אהה
משפיל שמזרם רם אבלי
דומן: ישחר: יאות לחסות תחת
צילי כי יגעני נורא איסו שחר:

תם

זחמה לך, לבי אי בתוך קרבי
יבסוף נותר בי, על רחב גדול

צורי אשר תוכל, הכלבך סבל,
 איכה בפי אוכל, ספר תהלתך:
 חזקי בך חשקי רוס מנת חלקי,
 אורך בפי חוקי, לא כל גדולתך:
 קסונתי שי נמק ותם כסלי / חשן
 מאור שכלי, לבא תבונתך

יהי צורי רפא צירי, הקשב
 נשמע דברי שירי, במהרה
 תבנה את עירי, צור גואלי,
 יום אקרא מהר עניני
 שועתי מהר הקשיבה, ברצונך
 ציון הטיבה, הנני גם ריביריבה,
 צור גואלי

לחוס קרב קץ חזיונ, כי מחלבלו
עני, הייתי חרפה לשכני: צֹר
ארח חיים תודיעני, מכל צרה
הצילני, משנאי אמצו ממני: צֹר
לִישועתך יה קויתי, לאבוש כיבן
חסיתי, אנא קרב קץ פדותי: צֹר
בֵּא־בא מלך משוח, אויבי אֹז
ידכה ישוח, ולִישוע רנה תשוח:
צֹר: רַב

כֹּה טובו דודיך מייץ, תמתי מיתן
הרור, יפה תן הדור, רעיה תן הדור,
תן הרור, תן הדור, תן הדור, יפה
תן הדור רעיה תן הדור
רעיתי יפת מעיץ, אנהיך הדור

יפה תן הדור, רעיה תן הדור

תן הדור, תן הדור / תן הדור

יפה תן הדור, רעיה תן הדור

דברי הקם לעד תהיה חותמי

יפה חותמי, רעיה חותמי

חותמי חותמי חותמי / יפה

רעיה חותמי :

כי הכל נגדך כאין / עזרתך

מלך הדור / יפה תן הדור / רעיה

תן הדור / תן הדור / תן הדור

תן הדור / יפה תן הדור

רעיה תן הדור : רתם

ירום ונשא גבה מאד, וישמל

עבדי, הוא עבדי צמח פדות

יצמח יקבוץ צאן ידיו ונחה ע
עליו רוח חכמה והוד כבודי
אחיש את שילה למען לא
בשוקו ידגל יקום דגלי
ירום, בעבוב ישמח כל לב
דוני אחיש שער פדות מהר
יפתח מבלי סוגר, יפדה את
דוים לו מקוים באו על מסנה
חדב נוקמת נקם ברית יהיה
חוגר: אחיש דגלי ליום
שפתח ימית רשע ויצר יש
ישסף, והיה צדק אזור מתנו
משפונים הושף מארבע
פאות צאן נהלאות לי יאס

יכו שז

אֱהִי־שֵׁדֶגְלִי: אֵשֶׁר הוּא עוֹמֵר לִי

לְנֶס עַמִּים גְּדוּיִם יִדְרוּ־שׁוֹ, וְגַם

מִנּוּחַתוֹ תִּהְיֶה כְבוֹד וּכְפִירִים

רִשׁוֹי הַמַּתְהַלְלִים בְּשֵׁי־לִים אֲזִי

יְבוֹשֶׁם: אֱהִי־שֵׁדֶגְלִי: רַתִּים

יִחְלָא אֲזִי שְׁחֹק פִּינוּ וְגַם לְשׁוֹנֵנוּ

וְעַהֲשֶׁרִי בִישׁוּב, שְׁבֹת נוֹשָׁפּוֹת

צִיּוֹן עַל מְכֹנָה: רִאֵנוּ יְרֵאוּ אֲזִי

שׁוֹנֵנוּ בִישׁוּב עֵדְנָה, אַחֲרַי שֶׁ

זָקְנָה, אֲבָן מֵאֶסוּ הַבוֹנֵם לִי

לְבָנוֹת הַיְתָה לְרֵאשִׁפְנָה: רַתִּים

אֶלִי מִנֶּת חַבְלֵי, אֶפְתַּח־פִּי

בַּתְּפִלָּה, חֵישׁ יִשְׁבֹּר יָתֵד

עוֹלֵי, וְיִשְׁמִיעַ צִלְהֵנוּ

עלילה לומר ממשלה נפשו גאלה

עיר ההוללה חיש הרם דגלה
הקשב מילולה בנה הכלה :

ברוב שושנים וגם מערפם
חתן להאביונים כי לך פונעם :

רחם על ידי ^{הצור} נעים ונדים
וקבץ ישראלים וכל מפוזרי

הארץ אפים ^{הצור} לבנק אפרים
וכצאת ממצרים נעלה ליהוד

מלכות ^{הצור} עולמים חתן לנועם
וישכנו מרומים עדתך תמי

^{הצור} חוק עזתי ועם סגולתי
אחרי בלותי השב שכות

^{הצור}

ר

הַשֶּׁקֶר בְּלִבִּי לֵהֵב וּמַאֲסֵי דוֹלֵקֶת

וּמַאֲסֵתִי כָּל זֶהֶב פִּדְטָהּ וּבְרִקֶת

כָּל חֶפֶץ יַפְשִׁי לֹא יִתְאָב לְנַגְדָךְ מִבְּהִקֶת

כָּל חֶפֶץ

יִחַשְׁבֵּךְ כְּסֶף אֲבִנָּה יִשְׁאַן לָהּ מֵאֲסָף

לְנַגְדֵךְ הוֹד לְלִבּוֹנָה כָּל לֹכֵן יִאֲסֶף

מִקּוֹטְרֵת טוֹר וּלְבוֹנָה לָךְ לְבִי הוּא כּוֹסֶף

יִשְׁאַן כָּל מִרְגְּלֵיֶךָ לְנַגְדָךְ כִּי אֵין

כָּל נְשִׁים יַפְפִּיזוּ לֹא יִשְׁאוּ לְעֵין

גּוֹפֵן בְּנוֹי לְתַלְפִּיזוֹת מֵה נְחֹמְד מֵיָן

אוֹר פְּנֵיךָ אֵיזִמָּה כְּמֵרָאָה תְּפֹחִים

סֹאד יִפֶּה אֲעִימָה מִשִּׁשְׁנֵי בֵּין חוֹחִים

יִחַ בְּשֶׁרֶךְ לִדְמָה לָרִים נְחֹחִים

רִיחַ

חַיֵּי יְרוּחַ יְרוּחָהּ מִנְּוֹהַ זְכָרָהּ

בְּרִישָׁהּ חֶמְדָּה זְוֵהָהּ וְנִרְחַ יְרוּחָהּ

כִּי יוֹפֵיךָ מֵאֵד מֵאֵד לְעַד לֹא אֶשְׁכַּח

יְדָמָה הוּד שְׁעֵיךָ כְּוָהֵב עֲנִי

וְרוּק עַל מַלְבֹּשֵׁיךָ וְלֵי אֶחָד אֲנִי

מִנֵּעַ עַד יְרֵכְךָ מִעֲבָר לְחַוּוֹ

יְפֹ מֵאֵד עֵינֶיךָ מִשְׁעֵי סְפִידִים

וְהוּד יִקַּר יְשָׁרֶיךָ מֵאֵשׁ כְּלֵה תִּמְרוּ

וְלֹכֵן זְרוּעוֹתֶיךָ מִכֶּסֶף וְיָדֶיךָ

וְאֹזְרֵיךָ זְוֵהָהּ יִתֵּר מֵאֲבִינֵי

הַלְכְתִּי לְאוֹרְכָהּ בְּבֵת וְסִיל

כִּשְׁמֵשׁ הֵיטָה מֵאֵד בְּתוֹךְ עֵצִים

כִּשְׁמֵשׁ

לה

ועם קומת יצאה לפני עירובי

עלי קרא נקיה על ביה אישימי

יט אישתי לוי ויהי כח וימי

יורו לאחור קים יוראות פניך

זו ברו על הילם נגד אור פניך

קרבו לא שור ועלים לא נמצא חני

חסד ימי אספני ישר לבנותי

ישר עובד פני תחת יפני

אזיר נאור בוא יוצר אנו

פיה את עמו הוציאנו לאנו

ישר על והואר

קרבו כח ישר והואר

כִּי הוֹשִׁיעַנִי
שֵׁים נֹדֵדִים
לְמַקְיָמוֹנִי
וְגַם לִלְעִי

וַיִּשְׁלַח עִפְרוֹן בְּעַל חַמּוֹרָיו
וְשָׁלוֹמוֹ

יֵדָה בָּיִם פִּוְעָה וְהַמִּטָּה וְהַדָּבָר
בְּרֹב זְדוֹנוֹתָי הַמְּכַבֵּד שׁוֹרְפֹת
נְאֻמֹת לְקִיּוֹת דְּבָרוֹ לְאִמּוֹ:
אֲדִיר נְאֻרִי

יַחַד רוֹמְמוֹ מִלִּוּם מִדְּאִשׁוֹן
הַנּוֹצֵר אֶתְכֶם כְּנֹבֵי אִישׁוֹן
אוֹנֵבְכֶם לְרַפָּם נַחֲלֵק יִשׁוֹן
בִּיאֲבוֹד רִישׁוֹת הַלֵּל לְמִנֵּי
אֲדִיר נְאֻרִי

יָאֵן יִשִּׁיר מִשֶּׁה שִׁינָה חֲדָשָׁה

לפי הגדול שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

לפי שיש בך - קדושה

ליב ריבי מושיע חוקים

מיד אויבי איש סמזסים

אש יקדח כאיש המסים

לאביון תן עליון

ריצון משביע לכל חסד

ציון העלה נשיאים לעליון

מעלה נשיאים נשיא שובה

עם נדבית דאה יבואה נ

נפשה נפשי צאלק לא

אספר: תים

איש חרף כי טוב חסדך

צוה חסין זה: צו

בלשונך מלה יגזר דילה

ולא דומיה ולא דומיה:

רם בטחתי בך כי בכלעת

לך נפשי דומיה נפשי הונ

אקדוש הצילה נפשי מב

נחנייה מבור תחתיה:

אב קשך כי טוב דומיה

שי מעודה שי מעודה
דומיה ולא דומיה ולא

גבוה נשענעין כי בכל עם
תעלך נפשי דומיה נפשי

אהלך כי טוב בברק
בורא יהוה בורא יחידיה

בשפתי אהלך יחידיה
ולא דומיה ולא דומיה

אדרן קומי בך כי לעני נפשי
נפשי דומיה נפשי דומיה

אעברך כי טוב מדתך יחיד
גאהיה יחיד גאהיה

בגרוני זמנא יחיד ולא
ולא דומיה ולא דומיה
חי שברי בך כי לעצח מבטחי
בן נפשי דומיה נפשי דומיה
א ת

ביום זה נציל וישם יידיאל

וישר יציל בשמחת התורה
משנהו בוכל הענייך בלהולות ותופ
בכנורות ונבלים בעבור שמחת

תורה :

יתן לכם טרא בעם עוסקי בתורה
בעבור שמו טרא ונצילי בשמחת תו

יתן לכם נורא שנת כד

ורבה התבונה בתורה ות התורה
ויהי לחתן תורה בעם עוסקים בת
למען שמו נורא בעבור שמחת ת
נגן לחתן בראשית אחרייתו גם ס
נורא שית ויהיו לו לאחריית בעם
עוסקים בתורה

ניבא בימכם האל במהרה אתהג
ויבנה ארץ אל ללמוד התורה
שלום שלום עליכם לכו לבתכנ
ושמחו בשמחתכם בתחילת הונו

תג

כי יבא כי יבא ימים נורא לקבץ
פרידה כי יבא : כי יבא

זרח אורו על גדר ועיר לקבץ
מראש הרמוק וינישעיר : לקבץ

שיר נאמן קול כחרונה קבץ
ושא רבה יצל לחוזה : לקבץ

חכי יונה זאת השנה לקבץ
לציון עלי ברענה : לקבץ

קדמו פינו בשירה לקבץ
בקול תודה וקול זמרה : לקבץ

מהר הקץ לצמר לקבץ
ניצלח לנו יאתה משיחך לקבץ

תורה

מי חנוכה ווארי חוק לישראל העמיד
להעלות נר תמיד ימי

שמנת ימי חנוכה אסורים בתענית
רק בהלל ובברכה יארכו למעשה

לש אצ חלל ממלכה הולכים קרורעת
כי העף קרב וחספת על בית נסוכה

באהבתו תשיגה תמיד ימי

אשר יצא מן הארץ
לעבוד את האלהים
אחרים ואלה
הוא יעשה עמו
כעשה עמו
אשר יצא מן הארץ
לעבוד את האלהים
אחרים ואלה
הוא יעשה עמו
כעשה עמו

וְיֹצֵר אֹרֶךְ יָמֶיךָ כִּי אֵתָּה
תֵּאֵר נְרִי וְתִזְלַח נְעֻד וְעֵצֶיךָ
כִּי כִמָּה ~~לֵךְ~~ כִּי שָׁמַיִם מִלֵּל זְבִיחֶךָ
וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְךָ וְיִמְרָא
יָעוּב לְךָ עֵינָיִךְ כְּעוֹלָה בְּקֶרֶב יָשׁ
אֲשֶׁר לְעוֹלָה הַתְּסַדֵּר יְהוָה תִּבְרָא

וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְךָ וְיִמְרָא
יָעוּב לְךָ עֵינָיִךְ כְּעוֹלָה בְּקֶרֶב יָשׁ
אֲשֶׁר לְעוֹלָה הַתְּסַדֵּר יְהוָה תִּבְרָא
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְךָ וְיִמְרָא
יָעוּב לְךָ עֵינָיִךְ כְּעוֹלָה בְּקֶרֶב יָשׁ
אֲשֶׁר לְעוֹלָה הַתְּסַדֵּר יְהוָה תִּבְרָא
וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְךָ וְיִמְרָא
יָעוּב לְךָ עֵינָיִךְ כְּעוֹלָה בְּקֶרֶב יָשׁ
אֲשֶׁר לְעוֹלָה הַתְּסַדֵּר יְהוָה תִּבְרָא

לִישָׁנוֹת חֲתָנֵי אִשְׁתִּי
 אֲשׁוּרָר בְּנוֹעַם זֶאֶת הַכְּחוּמָה
 יִשְׁנָע נֵא חֲתָנֵי וְהֵט אֶזְנֶךָ עָת
 אֶקְרָא כְּתוּבָה זוֹ לִפְנֵיךָ וְהִזְכֵּה
 לִישְׁמוֹעַ כְּחֻבָּה בְּעַךְ בְּהֵי עַן
 הַקּוֹדֵשׁ דְּזָלוּ וְכוּ בְּבֵה : לִישְׁמָחָה
 יִנְלִי יִשְׁעוֹת חֲתָן וְכֹלָה בְּעוֹשֵׁי שֵׁר
 וְכַבּוֹד אֵין קֶץ וְתַכְלָה כְּבַעַם
 זְכָרִים יִזְכּוּ לְמִירָה יִפְתַּח לְהַם
 הֵן יָדוּ הַרְחֵבָה : לִישְׁמָחָה

ת"כ

אִשְׁוֹרָר יִשְׁרִי בְּגִלְהָ בְּאֹהֲבָה
 עֲחִיבָה וּבִשְׁמָחָה הַהִי וְכֹלָה
 אֶקְרָא זֶאֶת הַכְּתוּבָה לִישְׁשׁוֹן
 וְשְׁמָחוֹת יִשְׁיִן חֲתָן יָם כִּלְהוֹ
 יִתֵּן לְהַם הֵן בְּעַם מִשְׁכֵּלִים
 בְּחֻמְתוֹ יִפְרוּ וְיִרְבוּ וְיִרְצוּ כִּת
 בִּימָא רַבָּה וּבְחֻן עִם קַהִילָה
 דְּבֵה אֵין רֵא זֶאֶת הַכְּתוּבָה :
 דָּאָה זֶרַע יִאֲרִיץ יְמִים וְיִזְכּוּ הַבְּנֵי
 אֲרִישׁ יִתֵּן נֵא לְשׁוֹשְׁבֵי עֵינַי

עם כל קהל ישראל לרם נישא
ועולה לראש וקעבה
ובתוך עם קרובים רבית
אקרא זאת הפתובה: ^{ישירה}
תים

שירן יום יום לא היום עב שפתי
בורא אשר יפדה צאן מרעות
ומי כמוהו מורה יוליד ברינו
בחיריו קוממיות לערי יהודה
שם יקבצם צור ישראל מורה
ויבא כגשם לנו כעב מלקו
ויורה נצר מגזע ישיר וגם

משדשע יפרה

לך אני הושיעני כבודי ומרים
ראשי אקה צור ישועתי
אבטח בטלית החסי שמע
תפילת עני זחיש האזנה
ושות תוך דביר קדיש ובה
מעון מקדיש שעה שירוש
צירי החרות מראש קורא

נצר סגור ישי ונת מישרישע יזרה
תום:

קרוב ליעו זה שולטע בזכות

אורהם זמני מנו גלותא

אפיק ברתי ברתי ברתי מנו גלותא

ישעך סתר פתאני לדניש ישר

רצני בזכר יעחק נט פוקדני

ברתי ברתי ברתי מנו גלותא

אל עת ישיאני ויהוה יביאני

בזכות יוקב פדע ברתי מנו גלים

קול מני ישראל בישרני אע חמדי

דנע בזכר יעחק נט פוקדני

ברתי ברתי ברתי מנו גלותא

תוק בזכר יעחק נט פוקדני

שלימים דנע קול מני ישראל

אעז רות חילן ליש בנין

בנין זבול יתהני

חיש עשה נס לעמ

ולישמך הכנס יתה

כִּי לֹא תִשָּׁקוּל בְּרֹעֵי
וְהָיָה אִתְּךָ אֶפְרַיִם
לִדְרוֹת יְהוָה וְעֵשָׂה
רַחֲמֵי יְהוָה עַל הַלֵּלִים
לְחַיֵּי יְהוָה לְחַיֵּי יְהוָה
הַזֶּמַן דִּוְיָ שְׁמֵי יְהוָה

שְׁמֵי יְהוָה

הַרְאָה יְהוָה נִיבְרָא
אֲבִינֵהּ וְהַשְׁפִּיל אֶת מִינֵהּ
בְּרוּךְ חֲרוֹנֵהּ רוּחַ תַּחְתּוֹתָיִם
יְהִי מַעֲשֵׂה יְהוָה
מִתֵּיב תִּהְיֶה מוֹשֵׁל מֶלֶךְ הַשָּׁמַיִם
וְתֵאֵיר אֲנוּ לֵילֵי גִזְרֵי הַלַּיְלָה
וְדִבְרֵךְ יְבִיאֵנוּ עַד הַלְלוֹתָיִם

אֲזִדְרָה לֹא לִבִּי חֲמוּ בְרִיחֵי
כּוֹכְבֵי בֹרֵה אֲזִדְרָה
שִׁימוּ לִבְעַל הַשָּׁמַיִם לִישָׁב
שְׁבוּ וְאַחֲלֵמָה לְדֹרֵי כְּאוֹר
הַחֲמָה שְׁבַע תֵּיבֵי בֹקֵרֵי
מִכְסַּף כְּבוֹד הַשָּׁמַיִם לְאֵת בְּאוֹר
עֲרֵבָה לְהַצִּי לֵה מִלְּהֵבָה

והאירה להם בוקר: אורה
 עורה נא כי בכל לילה נשמתכם
 עלה למעלה לתת דין חשבון
 מעלה לים קרב ובוקר: א
 ימצאנה מצונפת מעונות
 ובתוספת כנף ישחה מה פת
 תמיד בבוקר ובוקר: אורה
 הנאמן בשל דונן יחזיקו לא
 פניו איש לא גוי ועונה
 יהי ענין גן קדש אורה
 וחקי יקנה יהיה תבנה ונהיה
 ואשר נפשו לא תמה אין זכה
 אורה הבוקר: אורה
 לעם יש לחזקתם ובגויה
 הזאת בשמותם ומה רגזות
 ויהי תשמע קולי בוקר: אורה
 יוצא ערוך שיר שבח דוד דוד
 כמו קרבן נחתי
 ואקריב מהלל שחתי

ליוצר נשמתו כל חי

והנשמה אין האטון

נעשי אהבתו תכסוף ידוע
באשר הוא סוף חנן כל האדם

ידו חלונה לאליכם דוד דודי בא

והשיעבם בא שנת זמל זככם

ואמרתם כה לחי

דוד אם בקולי תישמעון דוד דוד ביום

זה תושיעון זישו יא שי הדעון

כי בקרבכם לחי
לה יעמד על כנפיהו לה לעובדו

בכל אופי באהבה ואופי חנן

ידעתי זוא לי חי

זו ירצה זמרות שיחי זוד לוד כעולו

על מזבחי כל בהן חי דודי חי

הן בעודע חי הן

ידקות אדר נענע לה זוד

אודיעה להמוע לכנ כל איש

כמוע חמ יודוך חי חי יודוך

יְהוָה קוֹמוּ מִחַטָּא תְּהוֹהִים יְהוָה הוּא סוֹ
טוֹבוֹ שִׁי לַגְּבוּהִים כִּי יִדְבַר טָקִים
הֵטֵן אֶת הָאָדָם וְחִי בָּאָרֶץ
וְיִמְהַר דָּן לִי מִבֶּשֶׂר הוּא הוּא
שָׁלַח בְּאֵמֶרֶי יִשְׂרָאֵל וְעֵשִׂית
כְּאִשְׁרֵי הֵטֵן נִדְרֹת נִשְׁבַּעְתָּ חַי
וְיִתְגַּלֵּן חֲסֵדֶיךָ הוּא לִי בְּזָכוֹת
תָּם יִדְרֹךְ תָּן שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ
הֵטֵן לְאֵבִיטָא עוֹדֵנו חַי
וְיִגְאֹלֶת גְּלוּת חֵילְךָ הוּא הוּא
תְּלוּי בְּטוֹב מִפְּעֻלֶיךָ אִם לֹא
יִחְפוּץ לְגֹאֲלֶיךָ הֵטֵן וְגֹאֲלֶיךָ
אֲנִפִּי חַי
וְיִהְיֶה שׁוֹבָה נִאֻוָּה יְהוָה הוּא לְשׁ
לְשׁוֹב לֹא בְּנֵעִימָה כִּי
מִקִּדְּם חֲנֻה הֵטֵן כִּי הִיא
הִי תָה אִם כֹּל חַי וְיִתֵּן
מִרְחֻמֵּם צוֹר חֲשָׁקִי בְּמַעֲלוֹת
שׁוֹמֵעַ וּמְקַשֵּׁב הַתְּפִילוֹת
וּמְחִילוֹת וְתִהְיֶה נְהוּךְ רַחֲמֵי
פְּעוּלוֹת

ומוציא את ריב מיכבלות
ומאיר כל חיי הפלות
קדולות ועולות ליושבים
במצולות, הוא גב ורביע
הימנולות ועושה רוב נפלא
להפלות ומילות לחלות
בנעלות, אממלא כל שאל
צוד שחי נורא עלילות
בקהלות וקולות יחידי
מקל עולות והאל
אנייט אין הדברים ירבי
כידהויו לעולת ניצונו
שאינו נחטו נקדבינו, אנו
ינקטו מוויבינו, ויסלחו פישו
מלובים, מהלל במחטת
נדובים, יזו פישונו לקה
שבים, וימנר שוכו בענו
שוכבינו ועולות וסבלות

מסיר מחיילות : ומוציאה : הממלא
לכן אחי הכינו צידה לכם
וכל כליים את מעשיכם
ותחזקנה בעד ייכם ואל
ישאו נפש עיניכם ואל
לאקי אבותיכם ואל חי כרך
יברך יתכבד ירו : הממלא

אל חי וקיים אל דר בסנה מושיע
מים עשית חי ועש עונה
בנישוא נהרות דכים
להולכים פנה כי אתה חסד
ואתה קדום אל בזר עונת
טרם הם יקרו אתה תש
כי המים נברו כדור מחנה
לשלוט יצאו לקדושי
תפנה : כי אתה
ישירו את שירה עלהרי

ביתר אס יום ס' חי נורא
לך ואענין ש' חזקת זמרו
בזכות ויסתר :
נא רעה לדורכי דרכים עב
כמדברות ה' כי ישעיהו
פתגם חק יעפ בוכה
דמעה באגט, כי יאמר

ה' יום
ס' רם גדול שמן יאקרא נורא
עלילות יום ס' יאענין בטי
תהילות : תזיד תן ליה כל
סין, תריד ת' ליוצן כל סין
תנע תנע תנה אדיר תן ס' א
ס' אדוד יה' אמן יום ס'
אעירקב טוב תהילות :
הצל עמן מצרה רב העולות
ואערו סין שירה שיר
המעלות : ואערו
ת' יום

ידו פרש יצר על כשכנ 47 מד

יבכל ארבע פאות זרע
הן עלי ואומר צור בו אנו
לפניו ישועה אנו חזק
שרפי מעלה לך ידו מלכי
ושחקים ומאורי השכי
אעטל אנו חל

ואחיו דע גם אנו חזק
ב גדול שכל נורא החלות
אך אור מצד פעולות
אשר עזו כענין גמולות
גמלתנו טוב ואמר אנו חזק
זק הטת הקיטב ונתו
וישמע ואלו לשועת

כרשמת אות בתורת
ישלע כי חזק אנו חזק
לצאן נמוצות של אנו חזק
מהר יפדם נכח אנו חזק
זה יכתוב ינו לצור ישועה
וזה יאמר לי אנו חזק

יה כל יוכל שאה חייש עת אזכ
הקשב וישמע את קול הנה
תורנא ער קול תורנא ער
עשה עמנו את ליבנה עלינו
הרצונו פלאות גלים מדעיו
חייש עיפע וזאת את בנין ציון
להקדיב בוכן ינו איתור נא
קול יצקב ישמע מאד נעלה
וראה עינו דמע נכל נחלה
חייש נדחו הישע חן עי תהל
ושלחו בעין חמלה בעלת תורנא ער
בא וראה הכל בראה אחת
והלטיה דרך כל חוס וט ונחה
ט אשר כל יוכל חפץ כאחת
עמים שפה אחת וסוד נא ער

זוס על שארית עמך וקנא
לכבוד שמך וחגור כל יזע
חרב חנה וכידון מרום דון לע
זרון מרום דון

ה הישב נא את שבוני, וזכור
 עני ודלוחי, ועקור שפחה צרתי
 הורידה לאכלון, מרום דון
 וצר הרים בורא רוח, לאסירים
 פרח כח, אזור ימינך בכח,
 ונרה כאיש מרון: מרום דון
 אנה לענק פנה, הנה ללה תוך
 הטובה, יחשלים תבנה, ואז
 תיקרא ארון: מרום דון

פה פיה לה בתי, המתני עד אוד
 בוקר ליע הלילה ליע: על
 שבור אישבור לך דודי חסיני כי
 תישלח את משיחי וקציני:
 עיתי פתאום אבוא לך הרעני
 אלחם לזמך וגם יתך השקיני:
 מור לידך ער אן תהיה דן ריע
 אם איש כחך הלא חשכתי מיני:
 תמתי אישוב אך לי הביני את
 שפך כמו ישיג הלביני את
 יפה יפה רלום

גשי יאונות פפי לו עבי נועמי
לעייפיתיו יי לו מעוז גור
די מאד פארו חותק יי לו מי
אורי עיי לו דומה יי לו
היום הספוד יי לו כי אם בהצוק
מהרי קלישתי עבי נם מאלפא
מחר
ויכרה כל יצונא עבי נאטי עיתו
ויכרה יי לו
אעלה איטכד עבי נאטי פד
אעלה יי לו
לך אורי כי יעלה עבי נאטי פד
אעלה יי לו
חזק קיב בריו נביא נאטי פד
חזק יי לו
ידידי קמי זכור מלא פדותו
ידידי יי לו
ומישור פריהצו עבי נאטי פד
חזק יי לו
ובנה בי אורי נאטי עיפית
חזק יי לו
תל

יש ע יאן תהי וקב
כיון כי יתנו עבו למנו
מושי בכך שרים תהת

מלי יציר יני הלי בר
אלך יעני עני נעבו

ללות קאת בתוך
מדבר האי יבדי לטאול

קנה הקני צוה שתום
דבר ילם

את כוונת זאת ישיבו פרעיוני
עני יתום וישיב

קדום יזי
היה בעני צה שרא עלילה סלחונא

אנא ים הושי ים
מגדל יסוד יני לית

ומי בארץ נתי מוחצות
במצר הכולנו צרת

לום ידך כי לא תקצרי ידות
עצוק ישי אחו כבוד תקחני
למות תטגירני

למשל חתונה באותו יום וכו' וכו'
על כן פתח ישרה' וכו'
יחלתי ואבדתי, זכור דבר לך
תמלך אהיה לך ויהי

יום

יגדל שם ה' בבעני צדק וכו'
קדש עשה על צדק וכו'
שם ה' קדש קדש
איש חכם וכו' עני קדש וכו'
מקדש ה' כבוד ה' אהיה
הי ישיב עמו בשוכי עני
הקדש, זית ושמן זקנות
להעלות שם הקדש וכו'
מקדש אש המיד לעבוד
עבודת ה' שם אהיה
בקר עני ה' וכו' וכו'

יגדל שם ה' וכו' וכו'
אודה לך שנת חמשה וכו'
שנת

שמך אהל ליום, יום לא כפי גדלך
 אמנם כפי כחי לך אעריך כשיחיי
 יוכב שמי קדם, מרום זבול השב
 שועי בהביעי, שמך בתוך אחי:
 אורך בקהל רב, שירי לך יערה
 ישפר כמו שור פר, יהו בעחוחי
 לך אכרעה כי כל, בקך לך תכרע
 אורך וזכי תודה, לך נישמת כלחי:

לה טקיס בתרועה ייב קול שופר:
 יום זה, אמרו חכמים, בישופר
 איל לתרוע, לשבע לבות הרמים
 אנדרות, מוטה לקו ונע ורוע יצרי
 יבור פר יקריש וידק עד עפר: עלה
 צרישו חכמים סימנים תקיעה
 שברים תרועה, במספר בקשק
 מוכעט, הכל חייבים בישמיעה
 צהל מקשר, ויוחפור, ויסתיר עונות
 פר:

עלה

א הלכות חוקר, בן טוב לרע
יבקר, עושה גדולות עד אין
חקר, ונפל אוח עד אין מספר: על
הש ביום זה זימן, אילוהומר ביצחק
אזכרת בדינת נאמן, עמו ונכתם
בשחק, לזכות לזרעו בשפרפר
זכות אשר בארות חפר: עליה
תם

מרום יוא עליה לכו זמית כוונת
בכל לזמית אהרן
הינני לך נשח לזמית
שעה אח שועת ענין, ופרנו
כשמין הישבו נשח ונשח
הן לנו יצא יצא יצא
הדינות יצא יצא יצא
להיה שונת יצא יצא יצא

מח

כל ימי ביוודעתי את אלהים

מהלל שמי ככל אה נחוחי

הישלח ימי ימי

הישלח ימי ימי

כיוצא ביום ימי ימי ימי

אישלח ימי ימי ימי ימי

נפוצו ימי ימי ימי ימי ימי

הארץ ימי ימי ימי ימי ימי

ימי ימי ימי ימי ימי ימי

ימי ימי

ימי ימי ימי ימי ימי

ימי ימי ימי ימי ימי ימי

ימי ימי ימי ימי ימי ימי

ימי ימי ימי ימי ימי ימי

כוס גליונה וראש חשב לשער
 אכן קה סקנו וליוענה
 אשר דברנו נגדו דרשו
 לאכן כסדר טהור
 לכן לזמן הסובת של
 ממנו לנהלם בעצתם
 רצה להאריך שם הכ
 סעודה להחטוא עדה ו
 צור משינוי כוש
 כוונה מוסדנו ישב סוד
 לבוא לסעודה ומנתן
 היה הולך ונתרבותו להועם
 אידל צעות העץ אמן ליכ
 על עץ סדר מות וטע
 ללכה לטעודה שרטה הלוה
 שם חבל אלה צערים אחוה
 טולם ביעתוק עשה הוה

אמרתי בלעדי ויהי בלעדי איסי יחי

כמו נתינת

זרדתי על עץ לולה מוח

היה נתינת ענין שם על פתח

יהי קול אש בלעדי לענין

כל עבוד כעלוי והוא שם זה

זהו שם של פשוטא של

הוא אשור וראו מהו והוא

הוא כהן וראו שם זה קדוש

מי שפרק נהמה ל

וראויים שם זה

ארצה חרוב יחזיק חרד

בזה קודש

אולי זהו ברבורים אבנים

זהו שם חרוב יין טוב ועיסם

שם זה שם שם שם

הוא שם חרוב בקהילה

גוייה שם זה חרוב

יהי בזה הדרתו לי, הרי אהי יתעב
פע שפתיך חזו לי נא בקרב
יזמן קנה, אהי נשכח, חק אהי
לישונות, פע יתעב
מהלך, ומה נבא שוכני חנה
בקר קנה, אהי נשכח, חק אהי
לישונות, פע יתעב
בחק טוה, רנה, מעודת יתעב
חוקי ילי, נא לאמן כי כלי יתעב
חוקי יתעב, חק יתעב שלם
תעב, חק יתעב
מקום, חק יתעב
ימקום, חק יתעב
חוקי יתעב, חק יתעב
חוקי יתעב, חק יתעב
חוקי יתעב, חק יתעב
חוקי יתעב, חק יתעב

פתי שאח לא יאכל, נדודך בת הדופה.
 עד אן עניך כמו מיכל תמיד דמעה דולפה,
 מתוק פריך למאכל, ועלהו לתרופה,
 פה הרחבי שפה, יפה הרחבי שפה,
 הנות שיר מיל דונך. מאד נפשי נבקשה:
 יתי ליבך למסלה, לעלות לזכול קדישי
 ה תסלדי בחילה, ובעפר תהפלישי
 י אשים עירך תהלה, ואפאר מקישי
 ליכות ביתך צופה. הליכות ביתך צופה
 זלה ושיר על לשונך, וכדרך תופפה: יפה
 שאיר חדש אקדמך, מנת חלקי ידירי,
 זכור כמה שכחתפ, ביד אויבי ורודי
 גצאנע בע עולה, וכי יא את רירי

בְּקִי יִשְׁבְּרֵי נִפְאָ שֶׁבְדֵי רִפְאָ חֲבֵלֵי נִרְוֵי!
וְקָרַב כָּל פְּזוֹנֵיךָ, פֶּאֶה צִפּוֹן וְקָדִים,

אִישׁר הִמָּה בֶן לִוּוֹם, שֶׁבְעִים פּוֹז וּפִיבִים
יִשְׁלַח גַּם לְהַרְנִיעַם, וַיִּמְחַל לְבַמְדוּתֵם.

הַבִּי אִמּוֹ לְהַרְקֵךְ שֶׁךְ וַיִּשֶׁם שֶׁבֶן גְּדוּדֵים:
יְהִי רִבּוֹז עֲלֶיךָ וְיִזְלַחֲמֵךְ אֲנִי וְלֹכֵשׁ בְּלִי לֵבֵךְ
עֲבַדֵי צְבֹרֹת וַתִּתְחַרְוּ וַיִּתְחַרְדּוּ לְיָמֵינוּ

שֶׁבַחֲךָ אֲסוּדָר צִפְרָא וּרְמִישָׁא לְךָ אֵלֵהּ קוֹיִישָׁא

בְּרָא כָל נִפְשָׁא, וַיִּזְרֵךְ קְדִישֵׁךְ יִכְסֵּנִישָׁא

חַיִּיחָה בְרִיָּה וְעוֹף שָׁמַיָא: רַבְרַבִּין עֵיבֵרֵךְ

וְחֻקֵּי פִין, מִכִּי רָמִיָּה זְקִיף כַּפִּיפִין: לוֹיִיחָו

גַּבְרָא יִשְׁטַן לְפִין לֹא יִשְׁוֹלֵז בְּרוּחַ כַּחֲשִׁיבָנֵי

יְדָדֵךְ: בְּרַח כְּצַבִּי לִבִּי לִשְׁנֵים קַדְעוֹה

וְעַל גְּדוּדוֹ חֲדָשׁ כִּאֲבִי הַזֶּה בִּיר בֶּן יִשְׁעִי

עַל בֶּן אִישׁ חֶלֶק, לִי יִיחָו חִידוֹן לִישׁ

רְאֵה בְּעוֹנֵי וַיֵּשֶׁב לְקַעֲוֵי: אֵלֵהּ שׁוֹב ט

נְשֹׂלָה בְּצִלָּה, כִּי אִישׁ נִדְוֹן בְּקִרְבֵי דְלִיךְ

י. לך רצונך... יעלה... אולם אחד יוכח
אשר כי... ילך

ה. א. אשר נלחכה לשונה

בק, וכלב אויבינו, פחד מצוה, והמוק, זרים

היו כאבק, חטא יונה שכ"י חיקם שלם

אמלך שלם, חן ענין שלט: אהליהם

טיבו נגן בתרועה, שפתי יך בעוד אישן

א. אשהחוק, ואברועה לך: כעלם מכל אישן:

כך אבי, וקל מ. א. אינו מטח ל. אישן

עד כיפטך יחן תי: מערכי לבלן ערכתי

ומקך קענה לשוק: מערכ

מולדביר אשהחוק, ויום יום אסגוד על

שפתימה ללך: אחזה, בעוד בקרבי שרעפי:

הגדיל ענות, אסיר י. ינות, ז. ס. ה. ג. ו. ג. ו. ס.

מֵעַפְעַפִּי, וַאֲמַר בִּקְהָל אֲמוּנָה, בִּישִׁיר דַּגֵּשׁ
אֲקִים נֶתַן לִי לִישׁוּן: חָם
שִׁיר חֲדָשׁ אִישִׁיתָ לְךָ, אֲדֹנָי וּמֵהוֹלֵל מְאֹד
לְדֹר דָּוָר, אֲנִיד דְלֶךָ, בְּכֹל נַפְשׁ וּבְכֹל מֶ
מֵאֵד מֵאֵד, נִפְלְאִים הֵם מַעֲשֵׂיךָ, וְנַפְשׁ

יֹדְעֵת מֵאֵד: מֵאֵד:
רָם

[The following text is extremely faint and largely illegible due to the quality of the scan. It appears to be a continuation of the liturgical text.]

Faded Hebrew text, likely a manuscript or printed page, with a vertical line down the center. The text is mostly illegible due to fading and low contrast.

1500
1000

12

1000
1000

1000

1000
1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

למותי בלו כצנאות ענתי חלפו בצנאות
 וזו היא צנאות ער מול קץ הפלאתו
 יחלתי לזכר נחומי רפתי רבים לוחמי שבתם
 לזהבסורומי לב קמי יחיש להראותו אורה
 שמתם צקאט גרים וצמי אפול פרוהים
 חונני דבץ עפסם פוזאם זמם בבלמות א
 שמוחם לא שני מהם בהיותם אפוק אפיהם
 יחננו אותם העבב לעולם עב זחם אפוק אפיהם
 רוחי עם לבר עפסום זבלבם ספסס פרוהים אים
 רגמם פאשים יחידים מזדים אפוק אפיהם א
 רם נשה יושב כרובים שפידבשה היא בן
 דמנים חח שפול ומלם ציושבים נאפוק א
 שולח צפואות : ע כנה זמנה צמנה חוסה נא
 עור לזמנה זשים כנה כנסת צמנה אפוק א
 רמבועה צפואות צמאות דא ארחה כלעמדי
 ורך אפוק אפוק כל רמך דדמיון שפוק
 כעור אפוק אפוק : בליל זמם זמכוסה
 ציריה צפוק אפוק תשלח אליה אל זמם

רבנן בברייתא ענייה לך נשואיך : וְאַתָּה
 לְעַלְמֵי עוֹלָם אֵשְׁכַח נַפְשִׁי בְעוֹרְךָ מִדֶּךָ קְדוֹשִׁי
 פְּסוּל וּמִסּוּסֵי רֵאשִׁי שֶׁנֶּרְוָה רָחוּם זָכַר לְלִי
 זְכוּתִי אֶתְּנֶה לְךָ עֵתָּה עַל מִשְׁפַּחְתִּי אֶתְּנֶה
 חֲזֹק יָד יְמִינִי כַּפְּצֵר גְּשֻׁלְתֵּיהָ לְהַסֹּת אֶתְּנֶה
 יְדֵי אֵת יֵהֱוֶה עַד מְעַלְמֵי גְּאֵתִי מְחַדֵּר
 לְכָל מַעֲשֵׂי קִדְמוֹת שְׁמֵי עֵלְיוֹן אֶתְּנֶה
 וְאֶתְּנֶה בְּכֵסֵי כְּסֵי מְשָׁלֵת מְחַדֵּר אֶתְּנֶה
 עֲלֵי לֵוִי עַד שֶׁמֶץ וּבְנֵי אֶמְשָׁרֵי עֲלֵי לֵוִי
 שֶׁם תִּלְוֵהוּ מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד אֶתְּנֶה
 וְאֶתְּנֶה חֲסֵדֵי שֶׁמֶץ מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
עַלְךָ גְּאֵתִי עוֹבֵד גְּאֵלִיתִי מִדְּרֹגְתִּי
 אֶתְּנֶה חֲסֵדֵי שֶׁמֶץ מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
 וְאֶתְּנֶה כְּסֵי מְשָׁלֵת מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
 חֲסֵדֵי שֶׁמֶץ מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
 מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
 חֲסֵדֵי שֶׁמֶץ מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
 חֲסֵדֵי שֶׁמֶץ מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד

לשמה וישאיה :

סועדה עבדה

צוארך שביב :

נצל את עבדה

בנפן פסדיה :

במד גלת ושביה /

תסעך באניה :

בארפת לזוהה

ומכה טריה :

בישבה הומיה /

עניק צופיה :

ובית מאויה /

בזכוע בשאיה :

גדי האויה /

להר המוכיה : צול :

תם :

בשמת תוך מלוג :

חנה מביב לאהלי :

ובצליה הוסבא :

ותן תרית טירתם

אדון חיש ובשר

התפתחי מוסרי

למה תביט בוגדים

לא השאירו עוללות

באח במעמקי

ובגלי ים תלמה :

דדן אויב הבה :

טען בה פב דבמה

מרוגע נשמתו /

הליכות בין חמכותה /

ישובה שבת עידה /

וגאל עמה בקדם /

הקם גאליה /

וקבץ את מהלי /

תם :

אז ינה לי :

ישנת

חנה מביב לאהלי :

ובצליה הוסבא :

עתה ברוח זכור צלי / ובלמדה עזבני /
 מי יתנו בקרם / יום אלה ישמרני / מילת
 שבעתי נדוקים מיים / מני בדת צבי השקני /
 כל שטות אודיל פדיום / זויצאני ממצוקי /
 אחזה פניאל איום / יצא אודן לקול זעקי /
 ישוע יודיש געורי / על במותי גרויכני / מי ית
 רפיקו יצועי זהב / יבא נא לדביר חמדתי /
 מתוך קרבי ישקש להב / אש יבער מתושקתי /
 קבוצ מבל ורהב / כל נמוצי צאן עדתי /
 יצלי מאנוביעז / משונאנו אמצו במני / מית
 אל דוד ציון עיר אפרנו / ישוב שבת בת גונחה /
 בגבורות ישע זמנו / יאסוף צולעה גרודה /
 אהיטור לבני משכנו / בקול שאשן וקול שממה /
 יהיה לרצון אמרי פי / ויערב לו שיר הגלמי /
 יהי / תם /

דרך גלה / דוד מחמד עיני / די נדוד דיבין שר /
 שוב שדי שוב / דוד בקומע עיני /
 מכית כלא / הוצא עם עני / די נדוד די /

בין שדי שוב שדי שוב / הוצאת
 ציון תמלא / הודי זגאונדי / נדוד די
 בין שדי שוב שדי שוב / הוצאת
 חסדך הפלא / ובנה משכני / די נחוד די
 בין שדי שוב שדי שוב / ובנה

חסדך הפלא

שבת יום יום / צאת מצר / די נחוד די
 בין שדי שוב שדי שוב / הוצאת
 יחלתי פדיום / עת אורה כזה / די נדוד די
 בין שדי שוב שדי שוב / הוצאת
 שוב ייח אים / וקט עיל סביב / טחודי
 בין שדי שוב שדי שוב / ובנה
 אל צר כל נוד / הפק רענני / די שבות די
 בין שדי שוב שדי שוב / הפק

חסדך הפלא

ליבות שפתי / צורי תקשיבה / די נדוד די
 בין שדי שוב שדי שוב / הוצאת
 וראה צרותי / ודיבס ליבה / די נדוד די

פזמונים

בין שדי שוב שדי שוב / ורבי
ונת ימות / כחז הטובה / די נדוד די
בין שדי שוב שדי שוב / כחז
אנד בחזדי / בדוד מכוני / די נדוד די
בין שדי שוב שדי שוב / די נדוד די

חסדך הפלאה

ע תל תלפיות / שש צנח משגבי / די נדוד די
בין שדי שוב שובי שוב / שוב שוב
חרב פיפיות / חת על אויבי / די נדוד די
בין שדי שוב שדי שוב / חת
לך תלויות / צנח ולבי / די נדוד די
בין שדי שוב שדי שוב / עני
תלשומבי / חטא שגאני / די נדוד די
בין שדי שוב שדי שוב / חטא

חסדך הפלאה

די חטא / חטא שגאני / די נדוד די
לה דלני מבור למה עדי / זבתני אליו / אין
נשסותי ביד צר החטא / משכן זבנני / אין
שומם

שומם שמוך הרוחקל / אמעל צבוליי / ציי /

מפעמקים בראתיך שמעתי / ציי /

שבתתי יום יום / לצאת מסעך / ציי /

יחלתי אתך יום פחותי / איחור אפער / ציי /

קומה ופרצו בני מפרחת / דרך לא תפער / ציי /

גלה קץ יצוע צדרי מעת חלוקת וצבוליי / ציי /

רבות עשית פינו קדס / בצבאות צבוליי / ציי /

מקביות ברעה בני ים סקרי / מצפנת ענקו / ציי /

גם עשה הפלא חסדך / ובעה יפה נקם / ציי /

תבחר ותקרב לשכן לאה בתוך חיבלי / ציי /

ציו מבטולי בחסדך / אלה אפסוקיך / ציי /

מלכי צדק עופי תגים / יבעט שפחה / ציי /

הישועה שבעתונן תח / ברחב שפחה / ציי /

חדש בעור והפוך מסעדי / ציי /

תם / ציי /

צפוף / ציי /

צפוף / ציי /

צפוף / ציי /

צפוף / ציי /

אנא צור שבותי שוב / ופדני מחמת ענשבי
 ושמעתי זקום אך בישע / ואתחנן ידועתי
 למסדה פסד חסדתי / כי יגדל יום יום אך יעתי
 ותפלתך לאו תכלה / גם תפנה עלי לזמ
 חזק לב ממים חדים / ואלים תשועתה מתאים
 ותקשונתם לבתקוים / ביאמך עילון סלתים
 לי תענות צערה וצדק / אתי שבילך וטרת חבי
 תישחני יעננו כנע / עד אהר אמל חיים

בן יום / ושמעתי זקום אך בישע
 ואתחנן ידועתי / למסדה פסד חסדתי
 כי יגדל יום יום אך יעתי / ותפלתך לאו תכלה
 גם תפנה עלי לזמ / חזק לב ממים חדים
 ואלים תשועתה מתאים / ותקשונתם לבתקוים
 ביאמך עילון סלתים / לי תענות צערה וצדק
 אתי שבילך וטרת חבי / תישחני יעננו כנע
 עד אהר אמל חיים / ושמעתי זקום אך בישע
 ואתחנן ידועתי / למסדה פסד חסדתי
 כי יגדל יום יום אך יעתי / ותפלתך לאו תכלה
 גם תפנה עלי לזמ / חזק לב ממים חדים
 ואלים תשועתה מתאים / ותקשונתם לבתקוים
 ביאמך עילון סלתים / לי תענות צערה וצדק
 אתי שבילך וטרת חבי / תישחני יעננו כנע
 עד אהר אמל חיים

אשכנזי חסותי אצלם / י"ג ש"ה
פזמונה / דוד המלך המשיח / קוננה עד ארצה ישון /
 ויאמר אל עמנו דוד / כל משקל השמיע עלינו מע
 וכל גלגל הקוסם / אהבה ואהבה עשה /
 וכל חרב וחרב / מאותנו סוף כל בן /
 וטובים איש עמו בבשר / אהבה עד כי שבר תובש /
 עתה בנתיבותם תלבוש / לובש צדקה בשלום /
 ודפני בני מלך / שם נגם תוך שדות בלוי /
 וביני ובין משפילי / בזהיה גולי לדיין /
 אהבי ראש הוא שופני / עתה בלעדין לא יתני /
 והמנוח המנוח / אהבה ימי פלגה וקנין /
 למען תצמת בזה / והקנים מאמר חוזי /
 וזה השונה אחת / לעד ממי ישבית מדין /
 חלמתי בראש השני / ביבך כל מעיני מלכי /
 פתח גלגל לשוב כל / לבוא החלם ברבעקן /
 וכל חסותי אצלם / כ"ט אהבה /
פזמונה / משמן בשדה יעל משמן בצר אהבה /
 חוש אש / בלא נחשו שם ומחיה / ועלי בפיר אהבה /

פזמונים

דבני מלכ אכדו / ואני בשביה לשתתא
 צד ידן לציוה צרי / צדו צדוה על עמיה
 שוודו מלכי עיקר רחוק / וס גלוי מלכ לל אכדו
 זוסבל טובות המינות / וס אסמך שיוני
 ובוטך קנודו דאת / וס אסמך שיוני
 צד ישוב א העבדות / וס אסמך שיוני
 רבך בעלמך ש / עבדותו אסמך שיוני
 שטקומום סמך / וס אסמך שיוני
 עלי מלך קדו סמך / וס אסמך שיוני
 כלל אסמך שיוני / וס אסמך שיוני
 א א סול סמך אסמך / וס אסמך שיוני
 וסמך מני עס אסמך / וס אסמך שיוני
 ולי אסמך שיוני / וס אסמך שיוני
 ושם א א סוב וסמך אסמך / וס אסמך שיוני
 וסמך אסמך אסמך / וס אסמך שיוני
הדלכות
 וסמך אסמך אסמך / וס אסמך שיוני
 עת הסתה פניו מני / וס אסמך שיוני

אֲנִי וְעַמִּי אֲנִי מִלְכֵי שָׁמַי / וְלִבִּי כִעֲמֵךְ שֶׁפָּן
וְעֵצָתְךָ עֵמָּה עֲלֵאֲכֵנו / צִוֵּנוּ שְׂמֵיךְ עֲלֵנוּ
וְלִמְנוּחֵי עַמִּי מִלְּפָנֶיךָ / וְעַל הַלְּסֵנוּ מִבְּרִיחַ
נִדְוָלָנוּ אֲפִיקֵי מִטָּנוּ / הַיְחָסֵנוּ וְהוֹלֵנוּ אֲחֵנוּ
וְדַקְוָנוּ עֲלֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ / שֶׁנִּתְמַחַד לִלְמַעֲנֵינוּ
דְּהוּלָנוּ עֲלֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ / וְעַל כִּי בְעֵצָתְךָ יַעֲצֹר
הַלְּמִיִּם עַל יְדֵי כִבְדְּךָ / לְשִׁמְתָנוּ כִּי לֹא אֲנִי
הֵיטֵב כִּי אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ / כִּי עֲבָדְנוּ בְּעֵינֵינוּ
אֵלִים וְעַתָּה אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ / מִכִּי שֶׁלֹּא לִפְנֵי
לְפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ / אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ בְּמִי
וְעַתָּה אֵלִים מִלְּפָנֶיךָ / וְעַתָּה יְיָ שְׁלֹמֵנוּ
כִּי עַתָּה יְיָ אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ / אֲנִי תוֹךְ עַתָּה יְיָ
וְעַתָּה אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ / אֲנִי קוֹלֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ
וְעַתָּה אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ / תִּסְחָף אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ
וְעַתָּה אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ / דוֹד חֲבוּ מִמִּתְקַנְנוּ
וְעַתָּה אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ / עֲלֵנוּ עֲלֵנוּ עֲלֵנוּ
וְעַתָּה אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ / עַל מַלְכֵי אֲרָקִים
וְעַתָּה אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ / שְׂמֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ

שבי

שבו דוממה בשע	החזילו למלכה
פתאום זבוא קל נכס	להחזיק את השכר
לך יהיה לעשרת צבי	ויצליח עמך
זונה נמעט דגע יפשי	על אל רגל רתם
רעי את בוזותי	על זמתי שתולחא
באי משכנתך	מקדש וואהרל
החבי לי נבזותיך	ברב פה ול זמ
כי רב הכי שפתותיך	מרבש מתקופתיה
לך נספת מעורף	הגביה ציף וראף
התעלסי שם עם דורך	לך עניך שאם
עד יחדש את כבודך	על כל תתנשא
חיש לרמא ציר נדורך	יפך מאזיקוס
תם	תם

לך אימת חלש	תן על גבור
אוב שקט	על בליב בליב
שוד אוב שקט נחזילי שוד	אוב
שים לבי נעלו	עולי שבו חמט
כי בלתך	אל אין לי אין לי אין לי
	עוד

עמנו ימינו ימינו ימינו
 יצונו גמול ופולחן
 הקשם ושמע את קולו קולו וקולו
 חזק וקשם ושמע את קולו וקולו

את עמי תחלק
 ובכל קצויו ישמח ים ויילך ויילך
 נוד ים ובכל קצויו ים ויילך ויילך
 לחם פתוחים ים לו בנה בור

חזיש גלה חזיש קץ פלאי פלאי פלאי
 סגלי זה חזיש גלה מלח סוד וחושי
 אבית קום ופולחן ופולחן אשבור
 וכאן למשע יזה אל אל אלה

חזר וכאן לבוש ופולחן חזר וכאן
 חם ופולחן חזר
 ופולחן נא בין שדי / דוב אשכל כפר /
 שם אתן את בניי / אצבי עופר /

שכוך ופולחן עמי / יצלל קולתי /
 יבא א בית אמי / וחזר חזרתי א
 שם

שם יק שוב סמול	זשעה שפתיה
יקבוץ שאן עדות	צקרת שפר : לון
רב המנוח ל	מים בהחמו
כל מאור בני הלוי	אין פבלעיהו
חיש יבנה העלוי	יקבוץ גאריה
גלה לי סודו	במלח ספח ילון
אם דוד ותמסרה	אליו אצולח
בין צר מתלהבה	אשר בי בחול
לשבר יש בזה	ולגלגת החול
כי דוד חטא מוחל	צען מי יפר ילון
לא דאג לבבל	על שאת שום
כי עוד יש צאבי	תקוהו שבר
מלחות המצוי	גברו על גבר
תגיד וארוב	לעצמו מספס

תם

ללכ

ציהו תשביה	חישמוחה
זעמו חלף משיח	צאצים במחנה
היה צרכ משחו	טוב הוא ופונה בשורה

כי פקד אל שיה פזורה / מצבר לבבו מקשיח
ויקטוף מלוח על שיה / ודובר הוות פשו הוא
שחיה גדול בעוז יתקע / לקבוץ אנביה ונחם
וצלב אויבים חנת יתקע / ויעבירם בשלחים
ואורו פאח יתקע / אשכח משפנת מבטחים
עם אעלה ענל חלגתם / תוך הדום רגליוק נא
רחם עזרו עקריב / ישעם לב אבות על בנים
גיד כל עולם ישקיט ריב / ומחלוקת בין נבומם
ריבי יריב גם יחריב / בתים וארמונים ממונים
לא יחיו עוד עמי מונים / שפי שביה ביום ההוא
לבת עמי עשד טוב / כי לא תבציון מלך
יאמר קומי לצן רשוב / עלצי עם נוד מאז הלך
כי בא אלהיך מקטוב / מקרשך לארץ הושלך
כיהנה מלכך בא לך / גבר צדיק ונוסע הוא

תם

ידים זה מכל יום / מכתור אל אשית
הינה בני מכל מלאכתו / בו יתו שם חפשי
לפך בקול המולה / ולא בחד ישיית

אקום

אקום בעוד לילה / בזמרה ותהלה	
פתת גדולה / ליוצר בראשית אקום	
שמים אז מותח כמו אהל וקפדה /	
עקע ארצות / בלי מרה וקצבה	
ונתן נשמה / ורח לחלמים בה	
הן כל אל יפעל / צור פודה וגול	
בשביל ישראל / שנקראו ראשית	
רוע רקיעים / עצומים וגוהים	
ובהם קבע כל / כוצבי גוהים	
ואחר כל צור איש / בצלם עקדם	
להלל ולזמר / שיר תודה חמר	
למביר ואומר / אחריה מראשית	
עצקים אקרא / גדול תעצומות	
האש ישתב ובנה / הרבות שוקמות	
ול עם מרעיותו / ידבר נחמות	
ראשיכם שבטכם / זרניכם שטניכם	
הן גצתי אתכם / אחריה מראשית אקו	

מזמורים

יְהוָה תִּקְצֹר לְחַצְוֹתַי כִּפְרֵי לִבִּי וְלִנְתֵי לִבִּי אֶתְחַסֵּעַ וְשֹׁנֵי
בִּי עֲשִׂיתָ פְּלֵא עִמִּי / יֵשׁ מֵאֵין בְּרֵא אֲתֹנִי :

יֵשׁ מֵאֵין בְּרֵא אֲתֹנִי :

שָׁמַת בִּי צֶלֶם חַבְנִיתְךָ / מִקֵּל יִצְוֶה הַבְּדִלְתִּנִּי :
לְהַגִּיר אֶת גְּדִילְתְּךָ / לֵב וְדַעַת חוֹנְנֵתִנִּי :

לֵב וְדַעַת חוֹנְנֵתִנִּי :

שָׁמַת עֲשִׂיתָ עִמִּי / פָּאֵב לִבִּי אֲוֹמַנְתִּנִּי :
זֶלֶא אֲדַעַת מֶה אֲמַזֹּל לְךָ / עַל כָּל טוֹבוֹת גְּמִלְתִּי :

עַל כָּל טוֹבוֹת גְּמִלְתִּי :

אִם לְךָ תִּבְלַגְמִלְאָה / צִוִּי מֶה כְּוִי וְאוֹנִי :
בְּמֶה אֶקְדֶּם פִּנְקִי / מֶלֶךְ אֲדִיר בְּלִי שֹׁנֵי :

מֶלֶךְ אֲדִיר בְּלִי שֹׁנֵי :

לֹא תִחַפְּזֵן זְבַח אֲתֵנָה / וּבַעֲוֹלָה לֹא תִרְצֵן
אֶךְ תִּבְחַר שִׁירָה חֲמִרָה / חֵימִי הוּא יוֹדֵךְ כִּי :

חֵימִי הוּא יוֹדֵךְ כִּי :

וְאִם גְּרָלָה תִּהְלֹתְךָ / וְאִם קִצְרָה נִיב לֵי
לְךָ אֶעֱרֹךְ שִׁיר תְּחִלָּה / הַקְּשִׁיבָה לִי :

הַקְּשִׁיבָה לִי וְעַנֵּנִי : תָּם

לך לך לך לך לך לך / לך לך לך לך לך לך / לך לך לך לך לך לך /
 עמי אל משכן שעשועי / שם תשמעני מן
 בך כל מעוני ורע / אמתו לשמחתם על לבך /
 זכרתך על צנעי / באישמוחות אנה ובה /
 שם זכרך יום יום שיחי / אהבתי הנה וחסדי /
 בעת רבעי ועת אחתי / ועת שבת תוף סתתי /
 איך אשכח צדקה / אם אפרה מנה אהב /
 פקודתה שמרה רוד / ואשמתי כי תהגורן /
 רעיוני בך ונלכתי / ודן אהבתי ונלכתי /
 לאמה איך אהב / למה שרש ואוסר /
 אמנם בחסדך נשענתי / כי אהבתי הוא לכל מעד /
 הם לעולם ירעו / וישמחו עליו וישמחו /
 צדקה אהבתי / אומרת בתגות אהבתי /
 לי כוונת חקים ועד חק סיוות / וישמחו וישמחו /
 בידך אהבתי / ולתובתך עתה בי /
 משמחתך ירעו / ואשרי אהבתי בזה /
 אהבתי אתם / אהבתי אתם /
שנה בוחק נאה א כותב מן אהבתי /
 לבש

לבשי עמ אסירי תבקה / מעפה התנערה
 רצונה השמי עיני בולב / ובשפת חן שוררי
 חלף מהדמיון מופש / ונמאק עז מומי
 שמתקמחום על לבי / לעצוד לא אסבוח
 אסמך החומרך בחיבי / אשאף לנגה זרח
 בעמתי מתק אסמך / חסתי פורש לחיך
 בזה נצחתי מצילי / וגדרי תוך חדרי
 רצונתי פשיטה דמותך / תורה אור כמו סהר
 ותפארת חסד קמך / דמות אלמוש ותרור
 הסבי עיני עמתי / אצמי כבדק אטהר
 מהוד שמש גדל לא אפסי / בלא תפירי
 אי תפירי מהודך הרצוני / תבצח אפרח שושן
 תפסלם אדני אע / אדני עמש תרושן
 אשר ימי אהוד יפיק / לא יגום ולא ישן
 דם אודיש חצי עכך / במ מלמה אחר
 לבנותי בת בריבים / ובאחור מעיניך
 רני פצחי שיר אהבים / זשליו אזהביך
 מהמל צו אחר חכך / מה יפו פעמיך
 עלי

עלי צהרית נתקל / צהר אורך קומי אודי /
תם ידך וישום ידך

ירתח כסירה לבג / מנוד אזהביו

המו מעי לנאקני / תחילת פקדוני

אלא בלתה נפשי / לצאת משבי /

אומרה לא סלעני / לצד משגבלי

למה שבחתני / דוד ספרה לפעין

שצתי נא לבנס / החלכני נתיבות /

הראיתם דוד חשקו / חמדת לבבות /

אמרולו טאני / חולת אהבות /

מתו מני יסקי / אשי להבות יתו

בשוב עמל צהר / כחלת צבתי

רבת צררתי אולי צרי / רעות אפסתי /

מכל עברי / מיום עזבני / צוף נעורי /

ישוב נא לחלוקי / ותגדתי / כינול חזק /

הוא יריב רעבי / צלקים אתי אפסתי /

לו אודתי וקפני / נגיד ערתי /

אשפוך שיהי גאלי / ישעה שאעתי /

ימהר

יבחר ידלתי / ואלה מעון קדשם / וישר נתיבי /
תם /

לך / אשמי קשק / בנה חצולתי /
קרב זמן ישי / וקץ אותתי /

ולחר מבן ציון / נחה צבואתי /
עדי אק מהי נשכח / בבוט אטחתי /

שוקן זבול טמאה / ברמת אבדהם /
השב פאר ציצו / ואבלי שוהם /

לצטב קדבני חם / נקול ים'נהם /
נחר גחוני נ / תקו זמנתי יעד /

רחום צבורגא לי / עקיות צחק /
חויסה לעזרת / אדיון א' תרחק /

מודה וגם מציל / נמי בשחק /
ידמה לך בורא / לניב שפתותי / עד /

אל עמך תזכור / זכות ישראל /
החיש פנת ושלח / לצפון גואל /

קביץ נבוצות / אלענק אל /
חנן

חטך זעונה ליי / בעת צרותי יתקצו
תם יצא זה החתם

קדך ליי עזרה / חמי אידם טעניע זאמין /

כי אשא עיני דעך מאין / יבאל טענה /

עזרי מענע / העל ענדך / מיר איש טבו /

לך אחויל סלכי / ענאיה חשכי / גם תארי פרי /

שפתי אפטידי / זלך אפיקר אהקרא חס יום /

אגיד נאומי / בלי דמי / ער אנהא פדים /

השב גמתי / ולמצוני / שוב ידי איום /

נא סנך דרבי / לעמי כי / בך שפתי עבדי /

רם עלבל גאה / עוניי ראה / לקראת ענתה /

יה גרול ענה / במערצה / תסעק פתה /

ובחסדך תפן / אהוד גפן / גולה וסודת /

מחבס שמוה / זארה גאוני / ועדתי /

אחי עולמים / כמו רמים / בנה בית קדשי /

אישב קדם / כומי קדם / תוריה שמושי /

קבץ טרפי / חוד כבורי / ומרים ראשי /

זבנה בית ארמון / לך רס ארמון / אעורר שירי /

יִרְכַּתְנִי מִהַ לַבִּטְחוֹנִי / מִקֵּץ לַקֶּץ תִּרְחֹפֵי
 וּסְדָה תִקְרַב לְלִטִי / בְּחֹלֶב תִּתְעַלְפֵי
 עוֹד תִּהְיֶינָה מְבֹרָחִים / וּבְצַעֲקָה הוֹד תִּתְעַלְפֵי
 תִּם נַעֲתֵם אֱלֹהִים בְּעֵתֵם / אֲבִנָּה שְׁלֵם
 יוֹנֵם אֱלֹהִים לֵאמֹר / לֹא תִבְדְּרֵי עוֹד
 כִּי אֲחֻזֵּי רַעֲיוֹן / עֲנֵתִי תִמְתֵּי / הִמְעַטְפִי בְּתַנְיָן
 בְּיַגְדֵי חֵישׁ אֲבִיבֹן / עֲמִיבֹן / בַּיָּם אֲחֻזֵּי כֹלֵה
 שִׁמְשֵׁם אֲבִיבֹן דְּמֵה / וְחֵישׁ יִמְסֹק אֶת טֶרֶף
 וְצַר עֲלֵיךְ יְיָ מִמֶּה / צַפֵּי תִבְלַךְ וְלֹחֵף
 עַל הַדָּבָר צִנֹּק וְשִׁמְשֵׁם / מִיָּד דְּנִבְדְּרֵי וּבִחֹךְ
 תִּם נַעֲתֵם אֱלֹהִים / אֱלֹהִים בְּעֵתֵם
 אֲבִיבֵם שְׁלֵם שְׁרֹנֵת אֶם / לֹא תִבְדְּרֵי עוֹד
 כִּי אֲחֻזֵּי רַעֲיוֹן / עֲנֵתִי תִמְתֵּי / שְׁמִתֵּךְ כִּפִּי
 בְּחֹדֶר דְּרֹךְ / לְבָשִׁי בְּחֹדֶר / וְהַעֲטֵי מַעֲטוֹתַי
 וְהִיטֵל עֲנָם בְּרֵה / אֶל בְּמוֹתֵם תִּרְדֵּי
 וְעַל בִּטְחוֹנֵם בְּרֵה בְּרֵה / יִחַץ וְקָשַׁת תִּרְדֵּי
 אֲבִיבֹן בְּטֶךְ סִדְרֵי / אֶם יִמְעַי עֲנֵךְ מִבֵּן
 יִיחַץ יִמְעַי / אֲבִיבֵם אֲבִיבֵם / אֲבִיבֵם שְׁלֵם
 יוֹנֵר

ימות אלהם / לא תחזיר עתה /
 נא ארחמי לעיתותי תמותה / צורך אסור /
 ובני גד פרץ / דין לקראת לרצונך / ויד
 לבישת עם סגולה / אלהים יתן תבוא
 ו מקום דברי אסור / אסור לקרוב
 ואחיבאשר ש לבשר / אקרא לעם קרשי /
 וכן קרא לאל עבדך / מידו אצי אהותם
 עם יצתם היום צענם / אסור אלהים יד
 וסל אלהם / חיים / לא תחזיר עתה /
 נא ארחמי לעיתותי תמותה / כל עם קרוב
 יבשר עם לזנאם צחוק / עם גדול להצי המ
 / אסור אלהים / אסור אלהים /
אמר / תסעתי / אלהים נאול בגלות
 / אסור אלהים / אסור אלהים / אסור אלהים /
 למה / אמה / קמה / אמהול בין גלות
 חוש ספר אסור / אלה אסור אלהים /
 אסור אלהים / אסור אלהים / אסור אלהים /
 רבו עצמי מלפני / אסור אלהים / אסור אלהים /

אמר

פזמונים

נאה / ראה / נסאה / יזעק מידבתי בתי :

האזן ניב שפתי / ישעה דוד נשברה :

רדו עלי מנשאים / מלכ זמים אין מספר :

עבאן בבית פלאים / אשב גבלם ונחפר :

עליון / דביון / אביון / תיטב לך משור פר :

אנא גחונך זכאים / תתקן שמה פזורה :

אחוס זמן פירותי / רודי נסעו נגלה :

זר תחליב נתני / זגם שמה לבמלה :

גדל / גידול / גבלל / להיות לך סגולה :

שיעור כאזנתני / אז יביל שיי למורא :

לא ירבו עורר ששבי / עם נתעב ונאלם :

ינחילם ארץ צבי / עליון טוב וסלה :

יסוד / אסוד / מסוד / וסלון לב ופודות :

כי יהיה להם לצבי / ולצפירת תפארה :

זאבים אש ונתם / יזעק :

לך / רודי / מנבו / לעיר החדת בשנת :

לחנעלם עם בוס עדיב ולפרוס :

עליון סופת שלום / :

זאבים אש ונתם / יזעק :

לחנעלם עם בוס עדיב ולפרוס :

עליון סופת שלום / :

זאבים אש ונתם / יזעק :

לחנעלם עם בוס עדיב ולפרוס :

עליון סופת שלום / :

זאבים אש ונתם / יזעק :

אפריון עשה לו המלך שלמה ו
 שרפים ואופנים כששזרשיו ודביו
 ובין שרי אילת אהבים / ששזרשיו
 ביום חתונתו וזוהו שמעוהו לבו /
 רעתי וזנתי באנאתי לדבנר ואולם /
 כי למען אעזוב כל /
 המוני מעלה וזוהו / וארשתוך לילעולם
 אמרה איהמה את שמעת דוד שמעתיחו /
 ואהבתעולם אהבתיהו / ישקני מנשקות פיהו
 לחופה נתרצת מרוולת המזנים /
 ובגדר נעשה ונשמעלךזה /
 נששים לבוא עזי עדים /
 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים /
 ויהי הקשר אמין עם עם זנקנה בסיו
 ואת ספר המקנה זהותם /
 אקרא באזני המוני / ונהה היא פועה לפני
 בששי בשבת אגיד את ורשום לפניך /
 יום להנחיל אהבה / ועדה למען תבין

ששה

וא

ששה ימים לאורש סוף ;
ביום מסוף שאורח בישועה יצגעלם /
הופיע עתה פארן על / מלכי גוים מלם /
בשנת לפים וארבע בואות וארבעים ושש
לבראת עולם ; למען שאנו מונק
וקהל עדתי בכל תפיצותיה /
פם שארץ הלשביא אלי כתרל אשתותיה /
כי הוא על ימים יסדה ועל גבורות ימונה /
אחך ההתן זשר שרים נסגודי נגידים /
יחיד ומיוחד הוא / מושע יחידים /
חמו ממתקים וכל מחמרים ;
אמר ליקרה ונעימה הבית רבות מעלות /
בשאה חן בעיני מכל הנשים והבתולות /
יפה מלגת סדה כמקת אלימה כנדולות /
ימים רבים תהיי לו ואנו יצקל לצע /
הנה שלוחתי לך פקודים מחמרים /
באות על חזקתה /
הנה לא באמת כדות משה ומשה

בזמנים

ואנא אוקרי ואזון יתיכי ואכסדה /
 כי אגדה עמך למסגרת ולמוסדה ולמכסדה /
 והוכן צהר בסא / ויהיבנא לכי מהד בשלמי /
 תורת חכם אקוד חיים וחיי / את נביימי /
 הרומא למלתחלמיני דבוצ משחת תיכי /
 וצביאת כלתא דא חות ליה לאבתו /
 וברית עולם לקשר אחיך / צייתם שות שות /
 יותם ולידה לאי שפירתי /
 וצבי אתנא דנא ותסיך על עיני סובתה /
 מה שכלמוד וקנן עתיד / לחדש שאוריסא /
 וספרא וספר / ואתה תמוספת /
 בקדים לה שפירת מוקדים המה מלכות /
 עשה בדת לאומי משין /
 כמאם אותם יום / יום ירד שפיר /
 את הירך ילכי בג טעור המעיסה שפיר עמך /
 ועוד כתב לם בתורת מאוחד מצות לא /
 לעשה בקרשה / לחובין אשליש מאות /
 האשים וחמשה פשו / מעשים אשר לא יעשו /

מזמורים

בשערים מעשיה ; והירדשה סגולה
 דת ודין על לוח חרותה /
 מטובה הצפונה לצדיקים עין לא ראתה /
 ועלה נעלה וירשנו אותה ;
 והדירה תורה בקרן זווית מעוכה /
 כל הרוצה ליטול יטול סחיה זאתנה /
 ומתפרצו מתנה ; ושלא ישא אשמה ;
 ואחרת עליה מילדי נכרים הנלזות /
 כיום צבת שעשועים
 ידבק ואותה ישום בלב ובחזות /
 לואת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת ;
 ושלא יניחנה מתוך כעס והתרשלות /
 ולא ואכל עמה לחם עצלות /
 שוגג שוכמה ולאחוז בסכלות ;
 ושלא ימשכן בלי חמדה ולא ימכור /
 אך להרבות ספרים תמיד יזכור /
 אמת קנה נאל תמכור ;
 ושלא יצא למקום לחוק אובים ישים סגול /

פזמונים

כי אם סמל תורה מונח נגד לבנו /

והיתה עמו וקרא בו :

וכל התנאים הללו שיקדים וקמים /

בצבא השמים בשחק נרשמים /

לעדי עדי ולעולמי עולמים :

ונשבע החתן לקיים כל דבר להמונו /

ולהנחיל יש לאהביו ולעושי רצונו /

נשבע ה' במינו ; ונכה החתן קנינים חמשה

ומחס תורה ותעודה וסגולה מאורשה /

והוציא את האבן הראשה :

יראו צדיקים וישמחו ויאכלו את פרים /

בתעודה ארוכה מארץ מדה

ורחבה מניים / והכל שריץ ובריץ וקיים

ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל

במרץ / ואמר להקדים נדריה מאין /

פירץ פירץ / ואעידה לי עדים נאמנים

את השמים ואת הארץ :

ישמח חתן עם כלה לקחה לו לצדילו /

וישמח

100
10

וישמח לב כלה בבעל / וישעיה

נעוריה ותאמר למחללו ✓

אשרי העם שכטה לו ;

תם ;

על מעליה / נפיש בנשקיה / ועל עברך מצות נורא / עלילה /

על יום איום / מול נתרמה פנים /

גדרוש פדים / ודעת וחשבונים

יחיו עתים / בפני חטא ועולה ; ועל עב

על שניך / כי חפלו בלי חמיה / ולשניך /

אדמו כמודם נדה / ולחטא פבדה /

כבוז אבן צולה ; ועל עברך ;

על רב הדפך / חבלך כל ימי חבלך ועל אוספך /

חמדה להצעים חבלך הלא חבלך /

יעידך קול כחולה ; ועל עברך ;

על אמרך לא / חטאתי לצמח קונך / ומבולו /

מביט מחשבות אונך ידין דינך /

וישבך מכסלה ; **על** /

על

צדמונים

על ליבי שומי / יום למשפט תקרבי /

אזי עמי / בחברתי תפאני / לצ שובי /

ותמצאי מחילה / לאל שובי /

תם

ישור / משע בנה / עלה תוך קול

לקמא בתורת / סם מטה לבני

ישמח ישראל בעושיו / כי הוא יפיק כל

יהיה הוא ובני יורשיו / כאחד שבטי ישראל

שדי יפיל במרומים / צי חבל בנעיתים

יראה זרע יצדיק ימים / צייץ ופרח ישראל

רוח יהיה טהור / כי מצא אשה מצא

צ צילנה מקטוב / והוא יפדה את ישראל

צחי אשר אין לו ערך / וציו תכרע כל בר

הוא זכרנו יברך / יברך את בית ישראל

לו משמים יענו / ולברך את אשתו

כאמהות אשר בנו / שתיהם את בית יע

תם

ישיתוך / צקים חיים / כמנשה וכמו אפ

שדי

שדי בבנים יחנך / יהיו מצבי שלחנך /
 כשתילי זתים בניך / יהיו עוללות אפקים /
 רכב צלח על טבת רעיון / ורחץ כפר בנקיון /
 ולברכך ישית עליון / ימינו על דאש אפרים /
 צחיחנך וגם מחנך / יאמסעך גסע בעמך /
 במחנה בית נאמן / אעשה לך אפרים /
 תם ;

קום חתן בשיר יודות / קום דניצ איש חמודות /
 קום דניצ איש חמודות ;

ידיד ממקומך קננה / לקרוא תורה שוכן רומה /
 ובך שם צ רב עצמה / ולפי תשלם תודות ;
 שמה בחור בן גדיבים / עם בת אילת אהבים /
 צחי ירבה בכוכבים / לך ילדים ולדות ;
 רטוב תהיה וסודענך / מלו שלך יודות ;
 חפ דענך צ סך יחפן אהב כל גבר עשר ידות ;
 צ חרע עלם מכל אישון / משוחף עמך ששון /
 לו תשא מעשה לשון / כי שם קרשו טוב /
 תם ;

ים להודות ;

פזמונים

וזאת המנהג אשר נהגו כל ישראל וערב ראש השנה

יה המצא לעבדך פדיום /

ופדה אתו מחטאתו היום /

מדי שנה בשנה / שים עינך בי לטוב שובן עד /

מראשית השנה ועד / אחרית שנה /

רצה שאעת עבדך לחלקי / ומכל עונותי ונקי /

יהיה לביתו שנה / מקדמך בתחנת ותפלות /

כי לא תרצה בעולות / בעגלים בניסוקי /

לעמך בשר סלחתי זדונך /

הנה היום סר עונך / אגרשנו מפניך בשנה /

וליהם תאמרי שמרכם באישון /

החדש הזה באישון / הוא לכם לחדשי השנה /

תם

אזכרה ימים מקדם /

בהם נוראות נפלאות / אזי

מאד נעלמת / בגאול עמך מיד צר /

עתה ירך לא תקצר / לפדות צאן /

נחלתך / צום ליום יודו שמך /

גדול

גדול זכורא קדוש הוא ;

בימי אחשוורוש היה / מלך למ מולך

בכיפה / ויעש כבוד וחופה ;

בשנת שלש למלכו / ובשושן הכין צרכו /

משתה בשובה תחת ; כי אמר בגאונו תחת /

כל השמים ליהוא ;

צודל עשה להם הראה / ימים מאה

ושמונים / חזר כרפס ורב גונים ;

וכל אבן יקרה / והשקות יין לשכרה /

מן רב ניד המלך / ואונס עשיראזהלך 2

לא היה ביום ההוא ;

דמתה גם זשתי המלכה / לעשות משתה

שבעת ימים / והמלך בין הפרתמים /

הילל יופיה כי עצומה / אמר ותבא עדומה /

והיא לדברו מיאנה / אף כי לע נתכונה /

כי היא זמה והוא ;

המלך נתמלא חמה / ובערה בו חמתו /

נתיעץ עם בני עצתו / להרוג ושתי

המלכה

פזמונים

המלכה / מיהר לעשות לו דמה /
וישמע בעמו שמועות / היא היטה ראש לשמעת
אמר לכל סמל הוא ;
ויאמר ליו משרתי / יקאשו בעצמותם מולות
והבת רבת מעלות ; היא תמלוך תחת
ישתי / נלקחה לעית חמדתי /
היא אסתר בת אבירחיל / אינמה ואשת חיל /
כידבר ה' הוא ;
זכר טוב לאסתר זכר / צחי מליות אבוחן /
בעין רואה נשאה חן ; ובעוני אחשורוש /
שמה בביתו לראש / זיבהל את
תמרוקיה / חגרה בעוז את מתניה /
על כל אשר אמר פיהוא ;
חק שמרה ולא הגידה / מולדתה ואת עמה /
ולדעת שלומה / יום יום מרדכי מתהלך /
לפני חצר בית המלך / מערת
נלקחה מאתו ; למך נלבית מלכותו /
בחדש העשירי הוא ;

טובה מכל הנשים / הייתה אסתר בעינינו /
 חן וחסד לפניו / נשאה מכל בתולות /
 ויעש חופות כלילות / ורב משתה ושמחה /
 ולמדינות הנחה / בוטח בעשרו הוא /
 יעצו אזי סריסים / במלך לשלח ידם /
 ומרדכי הבין סודם / ודיש הגיד /
 לאסתר / אמרה למלך בסתר /
 ויבחן את דבריהם / ויוסרו שניהם /
 מוסר הבלים עץ הוא /
 פאשר ימים צה חלפו / גדל העמק את המן /
 ומכל שר וכל חשמן / נתן את כסאו מעולה /
 וכל אנשי הוד וגדולה / לו משתחוים /
 וכורעים / לו ולמעשה תענועים /
 והבל הביא גם הוא /
 לא שת לבו מר דדור / לסגור צ עובד המן /
 אמרו לו אנשי המן / למדה ארץ /
 מוסר פורע / לבל תהיה כורע /
 סוגר ומשתחוה / צ שר נגיד ומצוה /
 אחינו

אחינו בשרנו הוא :

מלא חמה קם המן / וחשב אז מחשבות /
להפיל ריבי רבבות : כל עם מרדכי בלשן /
ולמו עשן הכבשן / עלה עשנו /
והפיל / פור הוא הגורל להשפיל /

אפרים בכריהוא :

נאם למלך דברים / ישנו עם אחד /
מפזר / בין כל העמים וזר : דתם /
מרתינו שונות / ולשונם מלשונות /
בפלילינו מתחיישים / דתך אינם עושים /

כי עם קשה ערף הוא :

סמר שערת בישום / וכלם באף ענקצף /
ועשרת אלפים פסף ; אביא אל גנזי /
המלך / השעב לו קום והתהלך /
ועישה הטוב בעיניך / ויהי לך קניניך /
כי המשפט לעקים הוא :

עמד אז לכתוב ספרים / לכל מדינות המלך /
להתענתו להתהלך / להרג ולאבד /
ולהשמיד

פזמונים

ולד השמיר / את כל בדת צמתמיד /

ובשם ישראל נקרא / באדר סר שר תוהו

משיח ה' הוא ?

פער פח אזמרדכי / ביורעו מה נעשה /

ויזעק ברב מבוסה / וקרע את בגדי שפר /

וילבש שק ואפר / עבר משער

לשער / שאתג בסער וצער /

וינהום עליי ביום ההוא ?

וצעקתו אזי שמעו / עם אסתר וסריסיה /

והעירו תבליה / ומאר אדי נתחלחלה /

ותשלחו מעטה תהלה / להלביש את

מרדרור / ולא קבל מממרוד /

שער בנפשו כן הוא ?

קראה אסתר לחתך / ועל מרדכי צותהו /

לדעת אשר קרהו / ולמה קצף רב קצף /

זיספר לו את הכסף / אשר לשקול

אמר המן / ויום בו פתשק סוסא

יום עברה היום ההוא ?

חוש מרדכי להתך / להגיד למלכה כל ד
ולבקש על עם דל נבזה / מאת מלך ביופי
אולי יחיה מחליו / ותצו לרפוא
מזוכם / וחישי שלח את מזורם /

כי גוצם חזק הוא :

שלחה אסתר עם התך / יודעים כל
עבדי המלך / כי כל איש ברצון יתנוכך
ל הצר הפנמית / אחת דתו להמיר /
לבד מאשר יושט לו / המלך שרביטו נת

חטאו ישא האיש ההוא :

תוכן דברים קשים / שלח מרדכי לאסתר
ל תרמי להסתר ; ולהמלט בית המלך
כי אם תחרישי גמולך / ישב לך
ל גמולות / ואל עמי הצלות

כי חנון ורחום הוא :

תם :

אמרה אסתר להשיב / אל
מרדכי נגידם / לך כנוס כליה

הם בשושן נמצאים / צמנו עלי טכאים /
 וקרעו את לבבכם / שוב אל אלקיכם /
 ה' צבאות הוא ;

נחץ מרדכי ויעש / אשר צוה אסתר /
 ויהיה עם ועוהר ; שלשת ימים ולילות /
 ובשלישי שמלות / לבישה אסתר /
 ועמדה / נבח המלך מעידיה /

ואמר מי איפה הוא ;

יהיר כראות המלכה / היא עומדת בחצר /
 חסד לצפים נצר ; שמה לחן בעיניו /
 והשיט שרביט בחפניו / וקרמה לגעת /
 בראשו / אז המלך המעטק חזשו /
 ממשל משלים הוא ;

יחידה אמרה מה לך / ומה היא בקשתך /
 ולמלאת שצוק ; במלכותי עד החוצי /
 ותאמר אבי וחפציו / יבא המלך /
 והמן / אל משה לו מחובק /
 בכל ביתי טמון הוא ;

שלה

שלא המלך לעשות / את דבר נורא
חסדיות / בזהמן בגאותו / אל
משה אשר אעשה / ושם אגיד לא אחי
את עשונה אסתר / ויגדיל שפת יתר
המלך שנת לאמר / מה חפצך אמרי אמר
למעשה כי אני הוא :

רחשה אסתר למלך / אם חן בעיניך מצ
יבא המן איש עצתי : למשנה אשר
אעשה / ושם אגיד לא אחי
את אשר עם לבבי / אם נאמך הוא אב
הפך לבן טהור הוא :

אז בליעל גבח / ויצא מאד שמד
עמר דור ציץ צנח : בצאתו
אזי פגע / וברב חמה משוע
נפלוס צביתו / ספר לכל ממשרת
במסגת חשב חסא :

לא שוד לכל כמד / עם צורד בר
מרדכי / פי יבוא למדה לכי
ולא

ולא קם ולא זע ממני / וכל שר אשר יראני /
ויודעי מלפנים / לי יקוד ויכיר פנים /
מסגי שמי נחת הוא :

בראות המונו חרדנו / יעצוהו אז עצה /
לעשות עץ במחיצה חבובה חמשים אמה /
לתלות עליו איש חכמה / ולתת אתנו /
על מוש / במסמרים לא ימוש /
אומר לדבק טוב הוא :

גבו צבאך וצא / לשאול זה מארת /
המלך / למה סר חזקת תלך /
אוכל לחם עצבים / מתקו לו נעים ערבים /
נתיעץ ויעש העץ / חציו בלבו נעץ /
חבר הוות נפשו הוא :

מלך אל חי לא ינום / נד מעין מלך /
שינות / גם להביא זכרוןודי /
ספר דברי הימים / וימצא שם נרשמים /
דברי תריש ובתנא / גלה מלדכי אותנה /
כי חפץ חסד הוא :

פזמונים

שאל המלך מה נעשה / לומר

נחלה / על גדול ההצלחה :

הפליא לעשות עמו / וישבו לנאו

כי לא נעשה דבר / לאיש קדוש ונב

הולך בדרך תמים הוא :

הנם בזה מדברים / והמן בא לחצר

לאמר למלך לביצר : כרם חמר נעמ

ויעבור אזי המן / לשאל את

שלא אתו / ושאל את מחד

כי דבר ידבר הוא :

בין תבין לתת עצה / מה לעשות בנ

הנו למלך חבר : והוא חפין ביקרו

נבחר צר למאמרו / גם לא יחפין

המלך / בלעדי להחזת מורלך

ואם לא איפה מזה הוא :

תנו עשותות איש צר / אם אמר להב

לבניש / מלכות אסתה חבוש :

וסוס מלך תכב עליו / גלה רבות עור

יך

יֵלֶךְ אִישׁ בְּשֵׁרֵי הַמֶּלֶךְ / קָדְרָא בְּתוֹךְ עִיר צִיּוֹן /
שָׁלִים עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת :

לְהִמָּן אֲבֵר הַמֶּלֶךְ / חֹסֵן חֹנְשִׁים וּמְהֵר /

יִקַּח לָךְ סוּס דְּוָהֵד : וּמִרְכָּבָה מִסְקָרָה /

וּבִרְכוּךְ קָהֵל וְעֵדָה / עֲשֵׂה זֹאת /

אֲתָה חֲזִירִי / לְמַרְדְּכָי הַיְהוּדִיִּים

קוּם מִשְׁחַתְּפֵי זֵדוּתָא :

וּמְהֵר הִמָּן לַעֲשׂוֹת / בְּזֵדַת מֶלֶךְ וּדְתֵנו /

וִירָאָה בְּקִשְׁתּוֹ : כִּמּוֹ עֲנָה הַפּוֹכֵד /

הַלֵּךְ אִזְ עַל שִׁנְפָּה / לְבִרְךְ בְּמִקּוֹם /

לְקוֹב / וְהוּא מִתְהַלֵּךְ עַקּוֹב /

הַלֵּב מִפְּלֹאֲנֵשׁ הוּא :

יִיָּדֵי לֵב בְּנֵי צִיּוֹן / לִשְׁקוֹ וּלְתַעֲבִימָה /

וְהִמָּן בְּזִדְתָּ לְבֵיתֵנו : אֲבִלְצִימָה חֲפִי רֹאשׁ /

שִׁמְעֵי לְעֵנָה וְרוּשׁ / סִפְרֵי מִלִּשְׁתֵּי /

קָרְדֵי / וְחֲכָמֵי הַשְׂוִימָה /

הַבֵּל וְחֲלֵי רַע הוּא :

חֲכָמֵי עוֹדִים הַזֵּבִים / וּסְרִיטֵי חֲמֵלֵי הַצִּעִי /

זלו בפהלה הסיעו / לחביאו למשתה /

והוא גחלים חותה / עם מלך

ומלכה נספח / כמהר צפור אל פרח

ולא ידע כי נבשו הוא ;

זר לא זר מתאותו / וכטוב לבבו בין /

גם לאסור יפת עין ; שצי מני שצות /

כי אהב מכל בתולת / נאו לך

עדי עדים / ויצא לך שם בגוים /

ביופיק כי כלל הוא ;

קומי רעיתי יפתי / אמרי מה בקשתך /

ומה היא שאלתך ; עד רוצי

מלכות ותעש / אזי לבה נתרעש /

עינה נשאה לשמים / לצ מלך יטה מים /

כי יוצר הכל הוא ; תם ;

אז אסתר לבה הגידה / ותרען

ציו מענה / אם לבבך צי פונה ;

וזן בעיניך מצאתי / תבתן לי בשצותי /

נפשי ועמי עברי / כי נמכרנו לאיש נבוי /

אשר

אשר לא אחזיק הוא ;

בחרי אף צר קנני / להשמידו בהרג

ולאבד / ואלו אל ממכר עבד ;

נמכרתי אד החרשתי / אזי לא יצא ידי /

מי עשה הדבר הזה / אשר דרכו בזה /

מי הוא זה ואי זה גומלו ;

גמרה אומר אז הדסה / ותאמר איש /

איוב צורר / המן הרע הזה עורר ;

מדין על עם דל והלך / נבעת אז אלני המלך

ולא דבר מאימתו / המלך נבערה חמתו /

וקנאתו באישה הוא ;

דרש אז הצר הצולר / מהמלכה ישועה /

כי כלתה אליו הנצעה ; מאזת המלך

אדניו / אז בשובו למכוניו /

המלך פניו החזיר ; וראה את החזירה /

כי מפריס פרסה הוא ;

הגם לכבוש המלכה / עמי בבית גם לנו

וכל שומעי מילולו ; חייש פני

המן

המן חפו / אז ימיו תמו ספיו /
חרבונה גלה עצתו / כי עץ נטע נב
מי לא עץ מאכל הוא :

ואמר האלף תלהו / על עץ אשר הבין
ומשכיתו מעלו : מות אותו ירועי
טלה המאכל העץ / ברב מהומה
ונבונה : אמת מלך את שכרה
ותפר ביום ההוא :

זכר לעולם בריתו / המלך עם כלתו
ויתן לדעיתו : את בית המן
הצורר / ומרדכי שם שורר
בביתו ובאולמו / ואגון לביתו שמו
כי הגידה אסתר מה הוא :

חזקה לבת משמיר / ותוסף אסתר לדב
לפני המלך התגבר : ותשום ספרים של
צד טעב ונאלח / לאבד עם
גאלת / מהר כי אמה ידעת /

אם את העם כי ברע הוא :

טרם כלתה לדבר / סופרי המלך נקראו /
 יתו כתבו כאשר הזראו ; דברי שלום ואמת /
 בחותמו נרשמת / אל כל עם /
 לו ועם ומדינה / להנצל ממצינה /
 כי אמר פן ימות גם הוא ; /
 יצאו מבודלים ורחופים / הרצים לפני הנש /
 רצים מגבעה לרכס ; בשורות טובות /
 משמעים / להיות כל יהודים נושעים /
 להנקם מאויביהם / ביד למה לעשות בהם /
 משפט כתוב הדל הוא ; /
 כאשר הרצים יצאו / דת זה נתן בשושן /
 בלביש תבלת וחור / יצא מידני בשושן ;
 וכארזים / בחור / בעטרת זהב גדולה /
 והעיר שושן צהלה / כי מקדש מלך הוא ; /
 ליהודים היתה אורה / שמחה וששון /
 ויקר / ורבים בלי מחקר /
 מפתח מתיודים / נקהלו היהודים /
 בשלושה עשר באדר / ביום שבר עם נעוד /
 לשלום

לשלוט בהם ונהפוך הוא ;

מרדכי בבית המלך / אז גדל מפל שרים

ובכל איים וערים ; שמעו גדול והולך

והוא בטחם בזה הלך / בשם א הוא

מגדל עוז / אל עוז למעוז

ישועות משיחו הוא ;

נקמת דם עבדיו נקם / א נקמות אדני

ובכל ערי ושטוני ; עשה בהם שפטים

יסר יצר אז בשופטים / ובמוכלים

תלו בניו / יחד נבדיו וניניו

קטון וגדול שם הוא ;

סמוך לב שם עם נישע / עד אשר

ראה בצדיו / כי האל חזק מבצרו ;

ולא נתן למוט רגלו / לכן יום יום אומר

בתוך קהל אמוני / נפשנו חתה לך

עזרנו ומגיננו הוא ;

עזר מצרי תהיה / כמו כן בכל דוריו

ואת פריצותי גזיר ; ואנקים סוכה נפל

לך אערדג כמו אילת / עד תפדה עם זוגלת /

ותמהול לי וסלחת / לעוני כירב הוא :

פצופה אז נמוני / לעשותי שצני ימים /

בכל שנה לשומים : לימי משרתה

ושמחה / ומנחה היא שסלחה /

לרעים נאמנים / ומנות לאביונים /

כי חק לישראל הוא :

צו על מקרא מגילה / וגם לשונותה ויתר

ביום / לזכור נסי אל איוס :

הפליא לעשות עמנו / ולברך גשה חיינו /

וגם שעשה ניסים / לעם מבטן עמוסים /

צדיק וישל הוא ?

קחו עמכם דברים / מתוקנים לסעודה /

להיץ ולסעדה : במשפט בשר ויין /

עד תאמרו להבל קיץ / ויאמר כל

איש נאור / בנה שמעה לך תאמר

את העם כי ברוך הוא :

ראש כל זכרונות זכור / אשר עשה

לך עמלק / וראשו תגזור וחלק ;
ומאנוש תמחה זרעו / וכעפר ימות גזעו /
כי קרך בצאתך ממצר / חיש זנהרנו ונקצר
תקברנו ביום חורבנו ;

שמר תם וחסאה ישר / כי רבו רחמי אלה /
להושיע משפאל / ולוצר בצרתם /
ואף גם זאת בהיותם / בתוך ארץ
אויביהם / אמר יאמר אליהם /
גם יעד זקנה אני הוא ;

תבענה שפתי שיר / לצ מושיע חוטמים /
אשר אז עשה ניסים / לנו ולאבותינו /
על כן עם המונינו / מפלאות
אל תחזו / באו והשתחוו /
להואם רגליו קדוש הוא ;
תם יס יס

למשיר מכתם תהילות & רב גדלו /
הן אחזה נגד אחי עם חבלו /
וחבלו הלגלו אשר נבו אחי כי לגלו /

אשיר

אשיר ;

מיוכל לערוך שירה נגדו /
 אך אני כיבו חמדותי לעברו בחבלו

בחבלו ;

שחקים לא יזבלו ספר לעצמו /
 רק איש חי כמעלהים תוך עמו

בחבלו ;

הוא מרומם שומע שועת עני /
 לא יצדה לנב חמולשוני

בחבלו ;

יד שמו מלאכים סוד קדושים /
 אני בתוך בניו אליך נזשים

בחבלו ;

הדרו ונגדלו דוריו יחוו /
 הוא עוז להם יהיה לו ישתחוו

בחבלו ;

עזרה צעת צרה הוא לכל דורשו /
 ולזרע ישראל הוא עם קדושו

בחבלו

בחבלו וחבלו חלולו ;

זָם ;

דִּירָצָר הכל למי יחפוז / וירצה ;

בכל מעברו רוצה / את ;

יריאין את המיזלים לתסדו ; לא

ירצה יהרים רמים ויקריבו זבחי שלמים

רוצה ישרים ותמימים / זבלו שם כבודו ;

רוצה ;

לא ירצה שה ופר רטוב / שוריים ;

לזבוח ולחטוב רוצה שלוע מזבח טוב

שמור וסרת משה עברו ;

לא ירצה רוצה בר שמן רבבות חלה

שמן / רוצה ריע אמונה אומן ראה

רעה השיב ירו /

רוצה ;

לא ירצה אלים וכבשים / אשר על

חטאתם נוגשים / רוצה אנשי על

לבו ישום ויחבת אל יסודו ;

רוצה

רוצה

פזמונים

רוצה ;

לא ירצה לקטרת זרה לא יוכל און
ועצרה / רוצה לרוח נשברה לב

נשבר אין בל עדו ;

רוצה ;

לא ירצה חלב מביאים חזות תגופה
וטלאים / רוצה חסידים נדנאים

חרדים לב ביד הודו ;

רוצה ;

לא ירצה קרבן עתודים קרבים על
רב מרדים / רוצה קדושים חסידים

קהלות יעקב ידירו ;

רוצה ;

תם ;

שוב אל תורתך הבט / מעפרה

להקימה / תחיש העת /

תחיש העת / בפל כל חי היא תקלא /

תורת ה' תמימה : תן צור משוכני /

לי את חשקי / ובתוך חוקי / שוב נא
לי / גצלי / כסלי לי תן / הרם דגלי /
ומקללי / תורת רבלי אלגאלי תן /
ולשמך תהלה : יהאר / באר / חיחי /
פדה / עדה חלי / חי / חי / חי / תורת ה'
תמימה : ראה צורי ומשגבי / ראה צורי
ומשגבי / איך כבודה / שב לכלימה /
שוב נא וראה / שוב נא וראה / כי

ערוייה עדיי זהב / איך לבשה גש
שממה

איך כרמך עוד לא תפקוד / איך כ
כרמך עוד לא תפקוד / מבין זרח
מזה שמה / איך מנוטר / איך מנוטר /
איך מנוטר / לה תהפך אל נטירה
תבקימה : תן לה קקוסות / עוהלת
תפסות / ולה תכסוף ביום משלי /
בגבולי / חבלי לי תן / ולחוללי /
במקום חלי / חלי אלי תן / ולשמך
תהלה

תהלה ; גמור / אמור / די / די / חזור /
 וגזור / די / די / די / אל נטידה
 ועבימה ; חיש נא מלכי קומם בפלי /
 מביר תחתיות אדמה / שוב נא ופקוד /
 שוב נא ופקוד / שוב נא ופקוד את
 גפן זאת / מתוך גפן סדום אדמה ;
 סכת דוד הנופלת / סוכת דוד ה
 הנפלת להדימה חינא קומה /
 גדור פריצה / גדור פריצה / גדור
 פריצה / כסה אותה / לשם שבו
 ואחלמה / זתן נא את כוסי / ביד שוסי /
 ולכל חומסי את סף בעלי / מעלי חבלי
 אלי תן / ולי בעלי / היבלי / חבלי /
 גילי ליגן / ולשמך תהלה ; יביא
 אויבי שי / שי / ישיב יקריב שי / שי /
 שי / שי / לשם שבו ואחלמה / אס
 יירש לגבהת חן / בן שנואה אשת
 זמרה / מהר צחי / מהר צחי / גרש
 אותה

אודה ואת בנה / כי לא אן יירש ב
האמה ; תם ;

רעיוני נא / חדשרנה / עורה נא
אנא / ונהלל יה ; אתו חלה

ישוב יפלא / ידלה יעלה / מתחתיה
נזר ורזיר / מני האביד א כסא דוד /
הוא הוא כס יה הוצא נא יה / מתוך
שביה / דיין כרסיא / די צייה ;

כל עוף דורס / כנף פורש / נשח פרס
עם עזניה ואני יונה / עריה חונה /
בלתי מנה / וכלי מחיה עד מה תחפיה
בנך שפיר / תרום שפיר / תגביה
שליה חוס עלינס / צור ישענו /
ושלח לנו את אליה ;

טמא שדיין / גרה פורץ / יורש
אריץ א אום נכריה עמך
המך / לשמך הומך / אומך כרמך
אין

איך זה פריה לבו יחת / מראיו משחת /
 שובך שחת / ערום עריה גם מר נאנח /
 יהיה מונח / עד שבוא / לו אליה /

שחזר גא צורי / כי אח צרי / שם את עירי /
 מדבר אשה ברבר נאשי / על מקדשי /
 הצעור אשי / שלמות יה לבו גבה / נרי
 נבה / מנ שבה / דת תושיה קום צור
 לעצוק / ושלח מזור / אזור אזור / הוא ליה /

תם ;

יך יך / חכם בנקשתי / עם אודע עבדו /
 גדלו לך אתי / וגרוממה שמו

גדלו ;

שמו נשגב בפי אלים / ופוצחים לו שיר
 הלאים / לחזות בנועמו כליקא יקא

גדלו ;

יבאו גדודיו ;

רצים לה שלום רצונו / עדות שים איה

מעונו

מחוננים

מעוננו / חישי ישוב כל איש עלבנו /

לעשות ולשמור פקודיו ; גדלו ;

אל מאמד נהרים / וכזהר חשמל /

מזהרים / לפניו מודים ואומרים / כי

כלם מעשה ידי ; גדלו ;

חנן דעה ופעלים / להכיר כי הסתא אל

אילים / זאת אם הוא רום גלגלים /

יעיד מעבדיו ; גדלו ;

זמר אביעז וטהלה / לזר רום מאד נעלה /

כי הוא שומע תפלה / כל בשר

יבאו עריו ; גדלו ;

קבץ קבץ כרחי / אסגבולו בוקהלים

חי / חטה אזנו אל שיהו / ויקרע

את קץ מועריו ; גדלו ;

תם ; גדלו ;

איש ידו ביהדות על איתנו /

יפתח

ויחונן עני ואביון מחוננו /

כי גלגל הוא שחוזר על אופנו אם לא

פזמונים

בא צפּה הוא בא בנו או בן בני כי שמור
 איש תם וראה ישר לעשר / את כל
 קונך בשביל שתתעשר / התבונן
 אשר מלח ממון חסר / ולכל ממון חסדונו
 הוא יתרונו / יירצה להפק לדעב נפשך /
 ולסדכא דל במל שחך / ראה העני
 עומד על פתחך / ואל תצ שדי הוא ע
 עמד על ימינו / אם פתח תפתח ירך
 לאציון / אל חי יפתח לך את אצוריו
 עליך / ואם תקפוץ יד הונך בגזקיון ע
 התענה את עליך בו ואינו / יסלמי אתה
 עמל לילך חומר / לעזוב הון לאחרים
 במקומך / בניז אתה עמלק לסומך / ביד
 חי עולם נאמן על פקדונו / ביד יתעלה
 הלך איש תמים / ובחון ונסה בזאת
 צדק אלהים / אם לא יפתח לך ארזות
 פרוצים / להינקלך ברכה בטחמו / יס
 ראה פני שרעה חולה בתבל / איננה
 אשר

אנשה יש לו גורל רב והגל / בנסבות
 רבים ואסור תוך כבל / לא יגע ולא
 ישלוט בקנינו / מדי עבד יקח אהנו
 בן פרע / יש מפזר ולא נוסף אך נגמ
 ואבר העושר הוא בענין רע / ובנו
 כדל על דל למלא בטנו / שים לבך
 לא כל זה ופקח עין / שאר כי לא דבר
 הוא ולא אין / והתר פסת ירך כמו עין
 כי כל קמץ תבל הבל דמיונו / הנה
 אשרי אנוש לדרך בנתיבה / ובן אד
 אשר הוא יחזיק בה / הנה שכרו את
 מאד רבה / ופעולתו לפנוצגן עדנו ו
 תם :

אברך

שמך ה' במקהלות /
 מארנן לבקר שיר המעלות ;
 נוסח לבה שמים ככיה כח טהור עינת
 נקראת צמים תמים טרא תהלותה זא
 יתגדל שופץ במרותים / נופה שמים
 בתבונה

בתבונה / כל מעשה באמתה / נורא

עלילות : וארנן :

עשה נא לשוכה אות , ואגלאנו נ

בפלאות עקי הצבאות , נורא תהלותו

מהר ושלח לעמך , רחמים ממעוניך

עצוד למען שמך נורא תהלותו נא

שעה נא שיח שירנו , ופלנו מיד

איובנה / כי אתה צוד מעוזנו / נורא

עלילות : וארנן :

יה יתגדל שמך / להושיע את עמך

בשרם ממעוניך / נורא זסולות : וארנן :

יה יתקדש שמך עבניך בידו

תפארתנו יגל לבי בשועתיך / נורא

תהילות : וארנן :

תם : וארנן :

תבינו לקנות בינה / וארננה

תחיי בעלה / עמל צינתם

ציפה תקנו / מכל קסאתם בינה

תקנו

בין

תקנו / לא תקנו את הזהב / כי

נפשות ילהב / בין תבינו :

לא תקנו את הכסף / כי

כי הכסף / יוסיף כסף ; והו

לא תקנו את הנחשת /

כי הנחשת / לבשרת ; והכי

לא תקנו את התכלת /

כי התכלת לתכלת ; והפח

לא תקנו את הארזמן /

כי הארזמן הוא פח נטמן ; והתפת

לא תקנו את התולעת /

כי התולעת כתלעת ; והאדג

לא תקנו את השני /

כי השני היא דת עני ; והתולע

לא תקנו את השש /

כי השש שונה שש ; והשש

לא תקנו את העזים /

כי העזים הם עזים ; והשש

תם ;

מקראות

נפש אב הרחמן

משוך עבדך א רצונך

רויץ עבדך כמו איל

ב שתחווה מול הדרך

כי יערב לו ידודותך

ג מנופת צוף וכל טעם

הדור נאה זיו העולם

ד נפשי חוללת אהברתך

ה אנת אנת רפא נא לה

ו בהראות לה גועם זיוך

ז אז תתחזק ותרגרפא

ח והיתה לך שפחת עולם

ט ותיק יהמו רחמיך

י וחוסה על עם אהובך

יא כי זה כמה נכסוף נכסף

יב לראות בתפארת עוזך

יג אנת אלי חמדדת לבי

יד חושה נא ולא תתעלם

כי

נ

אז

ו אנת

הגלה

קז

הגלה נא ופרוס חביב

עלינו את סופת שלומך

תאיר ארץ מכבודך

נצילה ונשמחה בק

מהר אהוב כי בא מועד

והננו כימי עורלם

תם

כ

מקדש שביעי נראוי לו

כל שומר שבת מחללו

שכרו הרבה מאד על פי פעלו

איש על מחנהו ואיש על

דגלו

אוהבי ה' המחנים בבנין

אריאל / ביום שבת שישן

ושמחו כמקבלי מתן נחליאל

גם שאו ידיכם קודש ואמרו

לא / ברוך ה' אשר נתן

מנוחה לעמו ישראל

דורשי

דורשי ה' זרע אברהם אוהבו
 המאחרים ליצאת מן השבת
 וממהרים לבוא / ושמחים
 לשמרו ולערוב עירובו
 זה היום עשה ה' נגילה
 ונשמחה בו :

זכרו תורת משה / במצות
 שבת גרוסה / חרותה ליום
 שביעי ככלה בין רעותיה
 משובצה / טהורים ירשנה
 ויקדשוה במאמר כל אשר
 עשה / ויכל אלקים ביום
 השביעי מלאכות אשר
 עשה / ויכל

תם

לעדה /	פה נאווה /	אין
עם קוץ /	אין פי נאווה /	
מפחה /	אווה לה רעדה /	

צר ותקוץ / לפני צורו על
אידו / עם צר דוב שכור
פגוש / ישתה צר כוס מלען
כוס / שלטה בה רע קוץ
הכה בקוץ / שורד קודש
אפריון / דל דל הוא
מאנוש ראשון ;

אין פה נאווה לעדה / לעם
הצר הציקו / חיל אחז
כילדה / צופה ישועות
מלכו / הומה אין לאל ידה /
אומרת תן לו חוקו / צר הציקו
תן לו חוקו / ישתה צר כוס
מלען כוס / שלטה בה רע /
קוץ הכה בקוץ / שורד קודש
אפריון / דל דל הוא מאנוש
ראשון ;

אין פה נאווה לעדה / על כי
ביד

ביד צל היה / בכל יום נענה
 נדה / ונפשו בין חסיה /
 אויביה עליה נדה / לצר היה
 דן בין אליה / לצר היה דן דין
 היה / צר הציקו תן לו חוקו /
 ישתה צר כוס מלען כוס /
 שלטה בה רע קוץ הכה בקוץ /
 שוודד קודש אפריק / דלדל
 הוא מאנוש ראשון /
 איז פה נאזה לעדה / כיכל
 צר היה מטה / אשר
 אויב בה נדה / ואליו הכה
 במטה / אל נא פקוד גלמודה /
 בניך ביה טוטה / היה מטה
 הכה במטה / לצר היה דן דין
 היה / צר הציקו תן לו חוקו /
 ישתה צר כוס מלען כוס /
 שלטה בה רע קוץ הכה בקוץ /
 שוד

שורד קודש אפריון / דל

דל הוא מאניש ראשון ;

איין פה נאזה לעדה / פל

טובה ביד רזקה / אונב

שם לחרדה / כל זהרבה

מצוקה / הצר ללא ביש

עדה / ממנה יבשה רזקה /

יבשה רזקה שברה שוקה

היה מטה הכה במטה / לצר

היה דן דין היה / צר הציקו

תן לך חוקו / ישתה צר כוס

מלעז כוס / שלטה בה רע

קוץ הכה בקוץ / שורד

קודש אפריון / דל דל הוא

מאניש ראשון ;

איין פה נאזה לעדה / כי עם

צר מרה פיתה / בשלום

נפשה פדה / הצ לה אוזן

הטה

הטה / תוך מאמר אויב צדה /
הואל נא חיש בקן עתה / יבשה
רינקה שכרה שאקה / יהיה
מפנה הכה במשה / לצר
המה דן דין היה / צר הציקו
תן לו חוקו / ישותה צה כוס
מלען כוס / שלטה בה רע
קוץ הכה בקוץ / שורדקו
אפריון / דל דל הוא
מאנוש ראשון /
בפה נאווה לעדה / לברך
לצקינ / טרם תחיל
ילדה / חיש והבא עלינו / פדות
לצר ידידה / ובנה מחויצותינו /
יום ליצדינו תחבוש / ימלא
שחוק פינו / בזה ישירה
נשירה / הראנו נקמתנו /
לאויבנו צר טיט תנו / ואל
תדום

תיום לבני אורם / קבצינו

לארצנו / בנעלינו ובזקינינו

בבנינו ובבנותנו / בצאנינו

ובבקרנו / בעמוד אש לפנינו

חדש קדש אפריון / דל דל הו

מאנטש דאשון :

תם :

שני

/ יחודש במקדש

/ לשם הצ'הנקדש

יתגדל ויתקדש :

אל ראשון בלי סבה / באין

חקר ואין קצבה / גדולתו

מאד רבה / דוק מתח כמו

קובה / היות סובב עלי עקובה

וערך נר בלי נכבה / זיו

עינו כמו לבה / זתנו לו

ברוב חבה / ויתקדש שמייה

רבה :

פהור ענים ברום ישכון /
 יקר בית זבול יצו לתיכון /
 נבדו שם חיש ישכון /
 לקראתו אף אכון / מלפנת
 אדי תכון עם היכל התיסון /
 סביב הרביל יהי נכון /
 בחייכון ובאמיכון ;
 עליון ברום ושחקים זד /
 פלא ואמת מאד נהוד /
 צוה היות חוק נעדר /
 קרא בשם הנהוד /
 רץ תבל ולא נעדר /
 שמו לעד יהי נעדר /
 תקפו בפי כל נאדר /
 ויתבשא ויתהדר ;

תשועה
 לימרום / דהוב אעזות
 נורא / חיש כלפנת

קל

קל שא / עשי אביר ובר /
תשוא / שבת כל משושי /
מיום החקת / ומקדשי
כצבי נבחות / ואור שכינתך
מני חמק עבד / חיש
לבשי עוזך ציון / תפארתך
עיר קדש / ותאמר אל עליון
טובך תחדש / כימי קדם
וכאשר היה כבר / חיש
מזרה ישרא / תשוב לקבצם /
תביא להם גואל / זה העלם
לארצם / תבנה עיר קדשך
היו מדבר / חיש
הראה לעין עמים ארת
גבורתך / מונן לעולמים
מכון לשבותך / ותחזק ותאמץ
אל בנדכה תשב / חיש
חיש / תם ;

יפה

ביתך אנשך אורה /

תדמה ממנו סודך /

בעת עמדה במלואה לא

עת תחסה אורה / העת

תביט ומאום עינה תפתח

כמו צוהר / תשים לבב

כל רואיה אסור בתוך

סודך / תשים

שחר פרוש על פניה כמו

חמה ברה / היא כאש על

כל עפלאות בכל אשר ברא /

לכן אותה מבל בנות לסגולתו

ברא / ולא חבתה נתקלה אלה

חמדה מודה / תשים

רבות בנות עששו חיל אובדנות

על כל עושות כי אלה שוקת

דודה תקליב לבה קרבן עולה /

מחלת אשר היו יום אדם בטהור

ישבור

ישבור עולה / והוא יסור

אליה את חם פסלום זכמו

נהר / ויהי חם חם חם

אל יפדה בת תאמר תזוהיר

הילה כמו חרס / מיר

אויבה כמו עניה היא

נחשבה כמו חרס / מהרה

תפמוס דגלה ראש צד

נחשב פסן חרש עיאת

תתעב על כל בעובדגן תירוש

ויצוה / ויהי חם חם חם

ועל חנוכה חם

צדק

זו עליון מבנות

לשמונת / מיסומאירות

עסומגלגן האה המבן

על אצטרים על הפסוק

ועל אצטרים על הפסוק

אז קבץ ומועד זה לשמונת

בנרות

אשתי

בגרות גם הלל לגמור /
 ולהחזיקן טוב אל עוקן /
 על הניסים על הפורקן /
 על

מלך רם חיש האר אורך /
 חוסה על הורך ויקרן /
 הוא כמסכן לבנות משכן /
 על הניסים על הפורקן /
 על

נפשות עמך מך ומסוכן /
 בתוחלת קבעו חוקן /
 תקות אורכן רק צ מלכן /
 על הניסים על הפורקן /
 על

לפסח תם

אז ימלא שחוק פיננו /
 וישפתנו תרועה / בשובנו /
 את שבתנו / על כנפי

נשרים

נשרים / אל ה' ויאר
 לנו / פניו זבנשעה / הוא
 עזרנו ומגנו / בטרם הרים
 בטחון בו בכל עת עמו /
 שפכו לב לפני הדומן /
 יעשה למען שמו / המחולל
 בגוים ! יתרחיש נס
 יחיש / ישחית כל מכחיש
 ה' בורא השמים / יתן
 את כל אויבנו אסורים
 בטחונותים / יזכור
 ברית אבותינו / לאסוף
 הצולעה / יפרקנו מצרנו
 בליל שמורים ; רב
 לכם שבת בעמים / בין
 בני שעיר החורי / פנו
 העם נבלמים / מתוך
 עם אכזרי ; ושאו אל

זמ

אל

אל בשמים / דרך הר :

האמורי / ראשיכם

שבטיכם זקניכם כל איש

ישראל ; יתן וכו

הן לא איש אל ויכזב / ובן

אדם ויתנחם / הוא אמר

ולא יעזב / עמו בו לא

הזניחם ; ימחץ ראש

צורר במרדב כאשר

עשדה לבני חם / אין שוה

לו להניחם / בניו בין צר

שרויים ; יתרחיש וכו

לשבועות תם ;

יום מעמד סיני / אישים

כמו אזני / וימלאון

מתני / פחד ורוב חילה ;

צורי הלא זה יום / רצוק ויקם יז

פדיון / ולתתך איום / דתך

ולאגולה

ולסגולה : חרד לבב עמך /

חל כל יצור ממך / לדין

ביום קומך / כי יערוך מילה :

קץ אין לחכמתך / סוף אין

לבינתך / גם אין לחכמתך /

ראשית ולא תכלה :

ח חיי כצל יכלו / בסוב ולא

יכלו / שפה ולא יוכלו /

דתך למללה ; זאת

אזכרה מלכי / פתחך באנכי /

יחיל לבני כי / קולך כאיש

אוכלה / קבל

מיעוטי נבי / צורי ומשגבי /

כל עוד נשמה בי / אודה **ש**

לך סלה ;

תם ;

לשבועות

יהי דם יעל כל נאזר

בגבחה / תולה עולם

כאשכול

כַּאֲשֶׁר כָּל־גֹּלְגֹלִים בְּאֵמִירָה /
 וְשִׁמּוֹ לְמַרְכָּל־עַל כָּל /
 אֲשֶׁר בְּרָא / שְׂרָפִים /
 וּמְלָאכִים זֶה אֵל זֶה קָרָא /
 שְׂרָפִים / שֶׁבַח יִתְּנוּ לָו /
 יַחֲוּ מִהַלְלוֹ / זֶה־עֲבוֹדָתָם /
 לְמִוְלוֹ וּמִשְׁבֻּחוֹתָם לְשִׁמּוֹ /
 מֵאֵד וְלֹא יִהְיֶה לָו וְעַל־גֹּלְגֹלִים /
 יִשְׁאֲלוּ / וּמִהַלְלוֹתָם וּמִשְׁבֻּחוֹתָם /
 בְּקוֹל זְמִירָה / שְׂרָפִים /
 לְשִׁמּוֹ מִקְדוּשִׁים זֶה־בְּשִׁפְהָ /
 בְּזִמְרָה / וּמֵאֲמוֹ עֲנִישִׁים /
 בְּקְדוּשָׁה וְטִהָרָה / וּלְרִצְוֹנוֹ /
 רְצִים עַל דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל /
 אֲרֵאֲלִים וְאִישִׁים וְאִנְשֵׁי /
 מִשְׁמֵרָה / שְׂרָפִים /
 מֵעֲלוֹתָם עֲשֵׂרָה וְאַחַס חֲמֵס /
 לֹא יִמְיָשׁ / זָכִים וּמְבַחֲלִים /

כמו אור העשיש / וכל
אחד יש לו גוייה כתבשיש
ונושאים נס'הדרו בעושה
תפארה ; שרפים

המון רחמז יחטיו לעד לא
יכלה / שזרע אב יחידו
במאסר ידלת / ופיהם

לשונם כהמון ימלא
ועליהם יהיה שם ה' נקרא
שופים תם ;

שיר יחודש לשבועות
יום בן עלה האיש משה
למחם / לקבל תורת

ה' תמימה / ובו נראה אל

שוכן חם לעמו / כמחנתן
לקראת בלה נעימה ;

סיני ההר מאלהמה לשבתו
עליו ירד בקול שאפר ורעימה

פנים בפנים. חסד ה' / יאל ש
 כל קהל ועדה כנגד לות
 אימה / חלו מתקדים /
 וכלו מחמדים / ופנח עדין
 פיו פתחה בחנמה / א אשר
 סגולה מכל העמים / עם
 בחר לו יה מכל עם ואומה
 משבחים ומהללים לפני
 בכל רוח ובכל נפש ונשמה
 לשם ענות חסד / תם

אנכי / מי אדונך / לאזהיה
 על פני עבוד אתי
 ברצונך / לשכתי רעה
 ברה / האפתי באותי אעדה
 אחותי בלה יקרה / חזק
 לא תשא אחשביני אל שא
 צוני גם שמוני איו עמדה
 חסד נא עמי /

יום שביעי קדש אשתו

בכל ימים אין כמה

שבת מכל מלאכות

יאר יכון אז ימיד

כבוד אבן לאמך אשבת

את שאון קמך

מלכי ישפך עליך תמה

גבור כמו חזמה לא תליצח

נפש בחזמה

בחיבה ורוב מנחה בקול

ששון וקול שמחה לא יפ

תנאף כיהא אנהסא

לעניה וסוערה חזשה

ואורה לא תגנב מה

מחברות

לא אלפי ארע אשת

ברעך שפך לא תעבד

כי תצוץ כקנה

יתרו

ב

100

יתרון ועושה מעשרך
לא תחמוד את בית רעך
לא תחמוד אשת רעך
יִנְתֶּנִּי תָם

לחך לשמועות יה' צורי
שוכן ער גאלנו / לחלקו
הבדילנו / ויום זה
הגדילנו / תורה צוה לנו

חצי זיום
יום זה נגלה כחתן / ברדתו
לגנת ביתן ואש דת לעמו
נתן / על כל הגדילנו
זיום

יום זה גלה נות בית / לזרע
רענן כדית / והוציא שושן
משינת / ובסוף הגדילנו
זיום

יום זה הוציא קדומה / פשוט
פנמי

פנימי חתומה / וקראת שבטי
אדומה / אל מי מבולנו /
ויום

יום זה תאזין ותקשיב / שוועת
לבבות משיב / ועמך כמאז
תשיב / תשפות שלום **קמ**
ויום **תם**

לחך לשבועות ופתי שאת לאת
אומר לה מחסי / כבורי
נמרים וראשד /

בשישה בסיון / עבודי ש
השלישי

יום זה האל צרפנסי צורת
יזנק פסק / ותורתנו הנחלמה
משימי דם ובני רשף / יחדת
מאורי בנשף / זיאת כאת ציה
שמישי / בששה
ומסיע צה ורהה / משועיר על סז

המוני / שיש כבוד עלי **י**
 אורח / בדברות מעיני / גם
 אנכי ה' / כי הוצאתיך
 חפשי // בששה
 סיני ההר בו חמר / לתת עליו
 התורה / כי הוא במקומו
 עמד / לא זרוע וגבורה /
 ועליו יזרח אורה / ברקים
 ואור אשי // בששה
 פתח דבריו יצא לי / אתם
 תהיו ממלכת / כהני ועם
 גדולי / ויזהרו מלכת /
 בחוקות גוי מערבית / בשד
 דם אין נפשי // בששה
 וחס / לשמועות
 אלי בהר החרת גילי **יה**

מפי אל / מפי אל / יבורקו
ישראל / אין אדיר
כה / ואין ברוך כבן עמרם
ואין גדולה כתורה / ואין
דורשה בישראל / מפי
אין הדור כה / ואין ותנקה
כבן עמרם / ואין זנה כתורה
ואין חומדה בישראל : מפי
אין טהור כה / ואין ישר
כבן עמרם / אין עבודה
כתורה / ואין לומדה
בישראל : מפי
אין מלך כה / ואין וביא
כבן עמרם / ואין סומכה
כתורה ואין עשה בישראל : מפי
אין פודה סחם יא
ואין צדיק כבן עמרם / אין
קדושה כתורה / ואין רחשה
בישראל

מִפִּי

כִּי־שִׂרְאֵל

אֵין־שׁוֹמֵר כֹּה / זֶאִין־חַסְמִים

כִּבְן עֲמֵרִים / אֵין תִּמְיָמָה

כִּתּוּרָה / זֶאִין תּוֹמֵכָה

כִּי־שִׂרְאֵל : זֶמְפִּי אֵל

תָּם :

יּוֹם גִּלְהָה יּוֹם־גִּלְהָה / יּוֹם־גִּלְהָה

יבא יבא : יבא אדיר

בִּימָנו / יּוֹם־גִּלְהָה / זֶאִם גִּלְהָה

יבא ברוך בימנו / יּוֹם־גִּלְהָה

יבא יבא : יּוֹם

יבא גילה בימנו / יּוֹם־גִּלְהָה

יּוֹם־גִּלְהָה / יבא דגול בימנו

יּוֹם־גִּלְהָה / יבא יבא : יּוֹם

יבא הדור בימנו / זֶאִם גִּלְהָה

יּוֹם־גִּלְהָה / יבא ותיק בימנו

יּוֹם־גִּלְהָה יבא יבא : יּוֹם

יבא זמאי בימנו / יּוֹם־גִּלְהָה

יּוֹם

ז

יום גילה / יבא חסיד בימנו

יום גילה / יבא אבא

יבא טהור בימנו יום גילה

יום גילה / יבא ישר בימנו

יום גילת אבא יבא

יבא נביר בימנו יום גילה

יום גילה / יבא לומר בימנו

יום גילה יבא יבא

יבא מלך בימנו / יום גילה

יום גילה / יבא נרא בימנו

יום גילה יבא יבא

יבא סומך בימנו יום גילה

יום גילה / יבא עוזר בימנו

יום גילה יבא יבא

יבא פודה בימנו יום גילה

יום גילה / יבא צדיק בימנו

יום גילה יבא יבא

יבא קדוש בימנו יום גילה

יום

יום גילה / יבא לחום בימנו
 יום גילה / יבא / יום
 יבא שומר צימנו / יום גילה
 יום גילה / יבא תמים בימנו
 יום גילה / יבא יבא יום

תם : קיץ

יה סביבי היה חונה / גם
 עיר קדשי מהל בנה
 אלי רעה לא תאונה / גם
 זרעי לא ימנה / אתעדן בעדן /
 אתעדן בעדן / גילת גילת
 גילת עוז / גילת גילת גילת
 עוז / אל תנה לי תנה לי תנה לי
 על ראשי שמחת עולם /
 וסף היכלי נא יסד / לאלפים
 עושה חסד / אלי את חסד
 הם חסד / וטרם תקרא

אתעדן

תענה

שמחני

שמחנו בחוב טומא / אנול
וגם אשמחה בך / ותמלי
אחיה אהובך / ואשנאה
כל לך שונא / אתעין

תם :

אדיר

לא ינום / ברוך לא
ישן / חסד לא ינום
ולא ישן שומר ישראל /
גזל לא ינום / חמול לא

ישן /
הדר לא ינום / ותיק לא ישן /
הנה

זכאי לא ינום / חנן לא ישן /
הנה

טהור לא ינום / יחיד לא ישן /
הנה

כביר לא ינום / לדמד לא ישן /
הנה

מרום

מרום לא ינום / נזרא לא ישן /

הנה

סומך לא ינום / עוזר לא ישן /

הנה

פודה לא ינום / צדיק לא ישן /

הנה

קרוש לא ינום / רחום לא ישן /

הנה

שדל לא ינום / תמום לא ישן /

הנה / תם !

שיר

/ אחדש בין אמונים /

/ אחרי שרים וטובנים /

/ בעלמות שיר ומינים / אשמחה /

לפני ה' : הוא אלקים חי ונזרא

זמרו כי טוב ה' : **חמה**

לו יהלל פי בזמרה / על כל

ברעה וחסולה / כי בעת צרה

לעזרה / יביל בא כח ה' //

הוא

הוא

מה ידירות משכנותיו / מה
מאר מפעלותיו / העלו
שמים משרתיו / לחזות בנועם ה'

הוא

המרוקם על כל ברכה / יאתה
לך המלכה / אקדמך בשיר
ושבחה / אתה אלקים ה'

הוא

הכל יהיה בסימן טוב / יגדל
יהיה כגן רטוב / יעלה יצחק
ויצל מקטוב / אמן סו יעשה
האל ה' הוא

תם

יהמה

לבבי בראותי יצרי
ילטוש עיני נגדי

שניו יחזוק גם יסעד יל לחסיף
המון גדודי ; חיש עמב נוראות

אלקי

אלקי הצבאות / עד מתי קץ
פלאות / אשמה יגל כבודי ;
חיש

שמה לשמה שמני / וגילה
אבני יסודי ! אומר אמר לבלע /
עיר נחלת צבי הודי / חלש עני
עבד שרוד / ירתיח כסיר ודוד /
צור בק ארוץ גדוד / לך אזמר
בעודי ; חיש שמה

רדיד תפארתי מעלי / הפשיט
גם פכתונת בדי / הנשריש
שרשי ונצד / מטעי את קטף
בדי / אנא מלך מהולל / שור
שיר דבא ואומלל / אנאק
נאקת חלל דשק אתפור עלי
גלדי ; חיש שמה

אל צורי חדש כימי קדם /
הוד עטרת קדקדי / כחתן

יכהן

יכהן פאר / ובכלה תעדה
עדי ; לך אתחנן במופי / כאשר
בימי חרפי / מציון מכלל יופי תופיע
לתת נרדי ; חיש שמה

תם :

יכרא יכרא / דרור / כראש מר דרור
אלי דרור / ענה דוד

אהללה שם מחוללי חי חמי
ולילי ; אהללה

שלה נא ציר / ירפא לה ציר /
דלת על ציר / תסובב דוד ;
אהללה

רחם על בת / לעין כל בת /
בפי הנבת / יין טוב תמדור /
אהללה

אל עליון רב / ציר שר בר רב /
לה זמן רב / באט נרוד //
אהללה ; תם ;

אני

בעוד בחייתי / ואת כִּי
אחרי מותי / וגם לבי
בדלותי / להלל לאל חי יואל!
וזאת התורה וכו'

בך ה' חסיתי / כי אתה ל' ישועתי
חיש וקומה בעזרתי / כי אין
צור בלעדיך אל ? וזאת
כפא נא את מחלתי / כי בכל
לב לך קראתי / ותביא יום
נחמתי / ותפילתי תשמע האל!
וזאת

הנשמה אור זרחת / והיא
חיצובה מתחת / כסא הוד לא
תראה שחת / בהודות פודה
וגואל ! וזאת

מהר שלח לעמך / בן ישי
דוד עבדך / לקבץ צאן מרעיתך /
כי אתה גואל ישראל ! וזאת

צורי

צורי ראה שפלותנו / העלינו

לארצנו / ואחרן כהנינו /

יקריב קרבנות ישראל / וזאת

אל חזק שוב למעונך / עם

לוי אל דוכנך / וגם ישראל

בניך / יעלו למקום פניאל /

וגם ישראל / וזאת

לשבועות / תם :

כי אל דבר / בי אל דבר

יום קרבני אל חזר

סיני / השמע עם קול אלקים

חזר אנביה / בי אל

יום עמדתי לקבל דת /

האיר על עבר פני /

ועשרות דברותי / דבר

באזני המוני / בי אל

ולעם סבולה / בי בחר מפל

שטוני ומוני / ובי חשק לאהבה /

וליים

ולויים וכהני ; בי אל
 פדני מכל צרדתי / ואל תזכור
 עונותי / ועל פדיון ישועתי /
 ציך נשאתי עיני / בי אל
 סחי ומאוס שמני / ערטה
 רחק ממני / וכן כל מבקשי
 נפשי / מה מאד רבו יגוני ;
 בי אל
 תם :

כתובה ליום שני של חג שבועות לאומרה
 עם הוצאת ספר תורה ;

אשרי עיני ראתה / היום
 מעמד הר סיני /
 והקול נשמע אנביה ;
 והאזון אשר שמעה / מפי
 שוכן מעוני / לא יהיה לך
 אלקים אחרים על פני ;
 ובאזני המוני / דבר האלקים
 בסיני / לא תשא לשוא
 את

את שם ה' :

זכור ושמור יום שבת /

ובחפץ טוב לזיץ נא בחיבת /

כיבו שבת / ויכל ה' :

וכן שמעת מפי שאבן מעוניך /

אנכי ה' אלכרך / ותדה /

המשרה על שנמך :

כבר את אביך ואת אמך /

אשר דם מצטיערים /

בשבילך / למען יוטב לך /

ויאריכוך ימך :

לא תרצח נפש חרות בצלם /

אלקים פן תנקש / ברישת

פח ומוקש / הלא אנכי ה' /

ודמו מידך אבקש :

תמיד ירא אלקים / ולא

תנאף את אשת רעך / שמור

דרכך ודגלך / אל תתן

לנשים

לנשים חילך :

לא תגנוב נפש אחיך / או
 ממון לאסוף בידים / כי
 כענות פורח זיעשה לו כנפים /
 כנשר יעוף לשמים ;
 לא תענה ברעך עד שקר /
 כי אני ה' / בוחן לב וכליות
 חוקר / ופנקס מעשיך
 אנכי אבקר ;
 לא תחמד אשת רעך / ולא
 תתאוה בית מירעך / ואל
 תחמוד / יפיה בלבבך ;
 למשה הגיד דבריו / עבד
 נאמן קראהו / עולה לא
 נמצא בשפתיו / ותורת
 אמת הנחילנו ;
 ירד לנן שעשועים / לאומים
 שמוצו

שמעו ויתמהו / בראותם
את מעשה ה' / כי נרא

הוא :

פאר וכבוד הנחיל-לאומותו /
יום מתן תורתו / והוא

כחתך יוצא מחופתו :

ירד אל צינת ביתך / לעשות
חופה לחתך / ועד נאמן

חותם בכתובתך :

תורת אמת היא הכלה /
והחתך ישראל עם סגולה

ומלאכי הצבאות / משוכבים

בגילה :

ומשה זאהרן עדים נאמנים /
והחזן שוכן מעונים / אשר ברא

עליונים ותחתונים :

שטר צתובה קרא לה

ברממותו / וגל קולו /

הניחילו ;

ואלו הנשואים עטרת עלי
ראשי / במזל צומח בחדש
השלישי / לצאת בני ישראל
ממצרים חפשי ;

ודא נדוניה דהנעלות ליה
מבית אביה / חיי עולם
בגבולו / מצות עשה בימינו
ומצות לא תעשה בשמאלו /
נתונים נתונים המה לו ;

וקבל החתן על עצמו באהבה
רבה / לתת שאר וכסות
ועונה / ולזון ולפרנס
תלמידי חכמים בישיבה /
וגם עד זקנה ושיבה ;

ולקבוע עונתה ימים ולילות
בבתי .

קו

106

כבתי כנסיות ובבתי מדרשות /
באהבה כלולות / ולשולח
בהם בשירי המעלות :

ונתן לה במתנה טבעות
ונזמים / בתקנות וסייגים
ומנהגות נעימים / אשר
גבלו ותקנו / חכמים
הראשונים :

והם תוספת על עקר כתובה /
מלבד זנזי תריג מצות חובה /
ומים רבים / לא יוכלו לכבות
את האהבה :

וצבי אבי הכלה האהובה /
נתן לה מתנה נאה / במורח
נדיבה / ארץ חמדה טובה
ורחבה :

והדברים נזכרים בעשרת

הדברים

הדברים התמימים / לשמרים **א**
 עקב רב באריכות ימים /
 יבלו ימיהם בטוב / וטובותם
 בנעמים ;

וכן קבל החתן על עצמו /
 שלא ישא אשה אחרת
 עמו / כי אם עם הקבה
 אשר נתן תורה לעמו ;

משה רבינו לחם לא אכל
 ומים לא נמץ / ואהסב בעיניו
 דמע / החתן חותם / נעשה
 ונשמע ;

והקול קורא מפי שופר
 זבולו / הוא אלקיכם
 ואתם עמו וגורלו / אשרי
 העם שנכה לו ;
 תם ;

אמרו

אמרו : במזרח : לפני

אל חי נורא : ברוך

המקום שנתן תורה : אמרו

אשרי העם : ניתן להם

מורשה : מזהר ומתן

תורה הקדושה : אשרי

איש בפסח הקדושה : ובאבן

הראשה : תהיה יקרה :

אמרו

אשרי האיש בתורה

ילמוד : אספר הקדוש בו

יזכה מאד : במקום שיר

והוד : יתן לו כבוד : זכר טוב

זכור כבן סוודה : אמרו

אשרי העם שזכה לו :

פעם בפעם בהיכלו : מה

טוב נרלו יום להיכלו :

ישיב בהילו : ארון ומנורה :

אמרו

קח
111

אמרו ;

יהודה עם אל ; אבל קהלכם בן
דוד ; גואל יבא אליכם ; יריב
את ריבכם ; קדמון חי צורכם ;
יחישי וישעכם אמן במהרה ;
אמרו ;

פזמון לפורים לחן כי אל דבר

בנועים

קול אפתח שירי
ה לי בעוזרי

לכלות את כל צוררי
וליהי בימי אחשוורוש

בנועים

ראה הזמן עם לא אלמן
כי עליהם צר מזמנו
נם בלבו זה הזמן
להשקם לענה וראשי

בנועים

ותרוב חימה גם במדמה
אעשה

אעשה בהם נקמה
מורידים על הארמה
לא יכלו להרים ראש
בנועים

כל אוהביו גם סביביו
ראו לבו הולך שובב
זרש אשתו עם קרוביו

אמרו לו נתנה ראש
בטעם

כשושנה רעננה
הפריה שונן מעונה
את אסתר בת נאמנה
המגיד אחות מראש
בנועים

הרים גם מקדשי קולו
לאל שופך דם זבולו
זכרחמיו הרים שפלות
המתנשא על ראש אסתר

בנועים

בנועים

קט
112

זכה בנחמת ציון /
גם בבנין בית אפריון /
לפניו לך אל עלין /
עם מלכנו עבד בראש /
בנועים תס

פזמון לחתן תורה

חוישו
נא חוישי שד /
להוביל למורא /

ומגן כבשד מודר שד /

שיר זמרה / להלל /
למחולל כל אדיר ונודא /
לבקד לפאר / לחונן /
התורה / להלל /

קום קלא במורא / דברי /
אלקים חי / ותגבור /

במזמור / ותאמר סה לחי /
תקובל ברצון / כריח /

ניחוחי

ניחוחי / ויגדיל ויאריך /
ותרבה המשרה ; להלל
שור אל גא ערטה / כי
היתה למס / צועקת
נואקת / מתוך נחמס /
כי אריה וזריר / לה טרף
ורמס / ומלך אלקום
לקום לעזרה / להלל
תם

פזמון לחתן בראשית

גם נגדך חתני / ירמון
רעיוני / ואתן במו פי
בשירי רנני / גדולה תהלה
ליוצר בראשית / ברכה
רוחה / לחתן בראשית
גדולה

ותתחיל ברוב חיל / בפחד

ואימה / בנגון

ורנן

ורנון / בחממה נחמדימה
 לכבוד אל ישראל /
 יוצר כל בלי מה / וכלה
 תלה / מעשה בראשית
 גדולה /
 בלב בר תעטבר / אל דודי
 אתחבר / למה חמק
 עבר / ובי הוא תעטבר
 ואני מוטל בח / בלי לחם
 ובר / מהר ישלח לשויא
 בר / יוציאני חופשית
 גדולה / תם

לחן קואנדו איל מאיור
 סירורא איל מלמד
 חזמה מה תהמי
 תעשה ומה תישתוחחי
 אם נרדת מעמי / זמחלת
 זר תסתפחתי / מה לך

יונה

אומללה

דודי

אמללה / רעיה חוללה /

מה לך אמללה / רעיה

חוללה / אחיש באלה

אל עם נדחי / צהלים

קולך יפה בת מלך / צהלי

קולך יפה בת מלך / אחיש

אבאלך מתוך סהלי

איומה תמה תמה קומים

מוסרי צוארך התפתחי /

איומה

שובי אל תוך ביצרון

כי את הרבותיך

אקים / חביצלת השרון

ושושנת העמקים /

אסירת תקוה פוצחי שיר

חדיה / אסירת תקוה

פיצחי שיר חדיה / כי

קולך נאווה צורי שחקים /

עדייך

עדיין תלבשי מנחה תגיש ~~ל~~
 עדיין תלבשי מנחה תגיש ~~ל~~
 לבגיל תעשי דת וחוקים
 בואי בזמר זרון // בואי יזחה
 בזמר זמן // ושיר גאולה
 תצפה // תפעה איומה
 רב ק טובה ומבכה
 מניע למעה מעניך
 שמחי עטתה ונה // על כי
 רב שלום בניך // בנים נופצו
 כלם נקבצו // בנים נופצו
 כלם נקבצו // מה ירצו
 במעוניך // שירה בפיהם
 מחול ביריהם // שזח נפיהם
 מחול בדיהם // ישיש עליהם
 אדוניך // אשים את שמך
 מלכה // אשים את שמך □
 מלכה // עלים לבלובה

תצלחי

תצלתי // איומה

אל מוקדם לך נכסתי

עלי בתופים ומחולות

והשתחוי תוך סף // לפני אל

עושה גדולות // גדול ומחולות

מרב ועולל // גדול ומחולל

מרב ועולל // מביט אל

אומלל דר במחלות // הוא

אל חי מלכך יגידהאשכך //

הוא אל חי מלכך יגידהאשכך

נמלץ לו חכך כמם עולות //

את חרפתך אל יאסוף //

את חרפתך אל יאסוף //

אם בשמרתה תלפחז //

איומה //

לחן יפתחן דני פזמון לשוכות

יהוה לי סגור אל

ידם

יום גילה ושמוחות

ק"ב

ל"א

יְנוּסוּ אַנְחוּת
 יְבַרְחוּ מְבוּכוֹת
 וּלְקַבַּל בְּרִכּוֹת
 בְּרִכוֹת מְשׁוּבוֹת
 כָּל אֲזוּחַ בִּישָׁרָא
 יִשְׁבוּ בְּסֻכּוֹת
 בֶּן נֶגֶל בַּחֲלִיל
 בְּשִׂמְחַת שׂוֹאֵבָה
 בּוֹ נִטְעַם נִטְעַם
 מִטּוֹב עוֹלָם הֵבֵא
 בּוֹ נִקְרַב לֵאלֹהֵי
 שִׁיר מִנְחָה עֲרֵבָה
 כְּקִטְרֵת הַסַּמִּים
 בֵּין שְׁתֵּי פְרוּכוֹת
 וְגַם בּוֹ אֱלֹקִים
 חֲרוֹנוֹ הוּא יַעֲיֵר
 עַל הָאֵחַ הַמְּסַעֵיר
 וְהָאֵחַ הַמְּבַעֵיר

א"ש

ויקום וילך /
לדרכו לשעיר
ויסע וישוב /

יעקב לסוכות
בו ירפא אלקים
שבר לב נדכאים

יקבץ את עמו

שבויים בזוים
ישלם גמול אל

חטאת כל הגוים

אשר לא יעלו לחג את

חג הסוכות ;

תם !

פזמון של שבועות לחן יכסוף לבי ירח

שמתלו / תחת לדאשי

וימינו את דת מאירחוי

להבין דת השמיעדת /

בסיני ללמדני //

להבין

ק"ג

116

עֲזָרָתִי

לך יכסוף רוחי בקרבי /

להללו בכל לבי /

לילה ויום לאל איום /

בעבור כי הוא אהוני /

להבין

מיחל עיני כלדי /

ועצמותי כליום בלו /

ברוב גדלו כי רב חילו /

שישלח להושיעני /

להבין

הוא יהיה עזרתי בי /

וישלח את התשבי /

להציל עמי בן הלחמי /

ולא יוסית עור ללברני /

להציל

פזמון לחתן

תם !

פזמון לחתן

ימלא

אז שחזק פינת

וגם לשוננו רנה

לשמחת חתן דומה למלך

גדול דעה ורב בינה

יראה בנים מהוגנים

ויהי ערשו רעננה

ובימינו יבא משיח

אלי דוד קרית חנה

תם

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

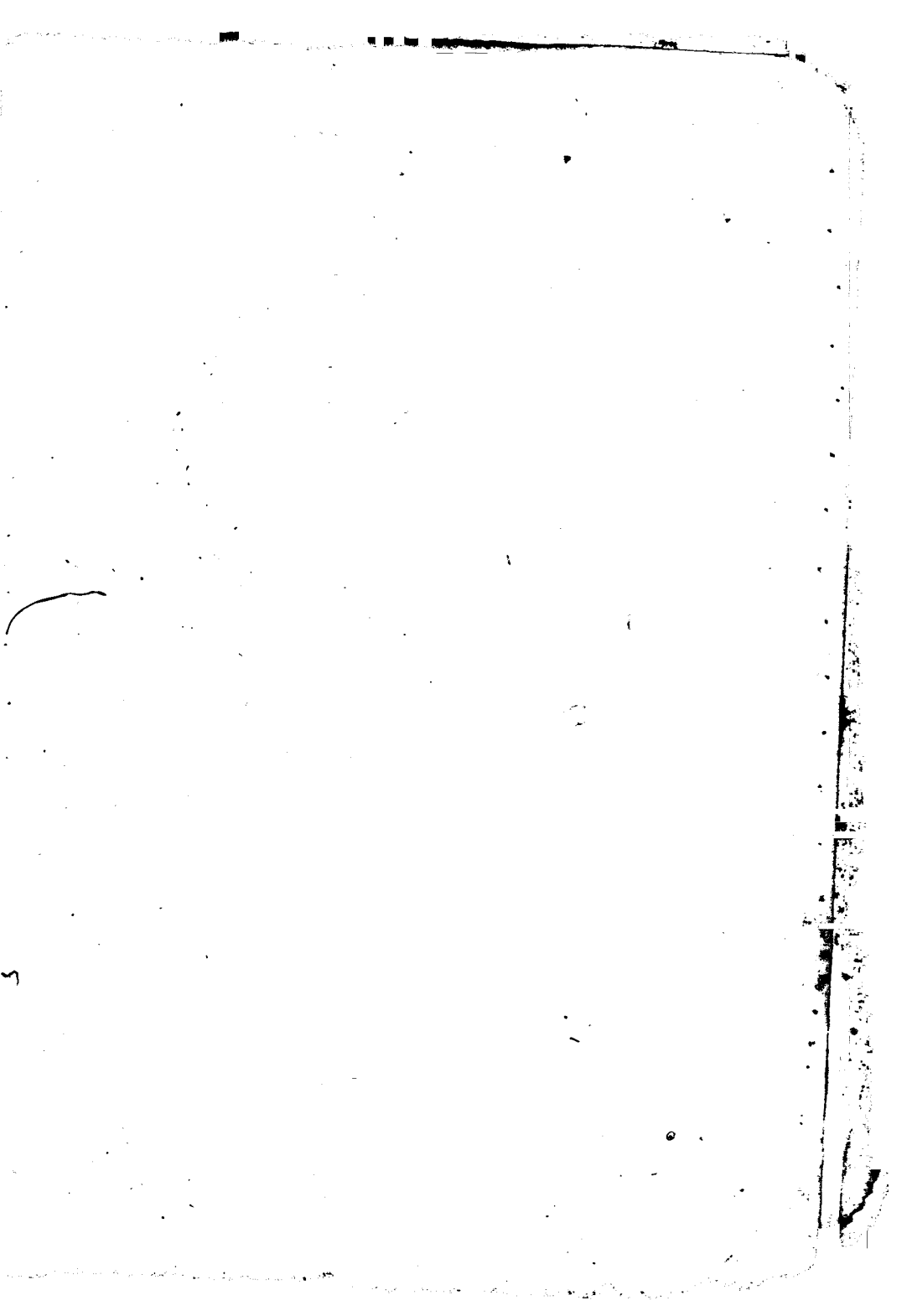
קיד
711

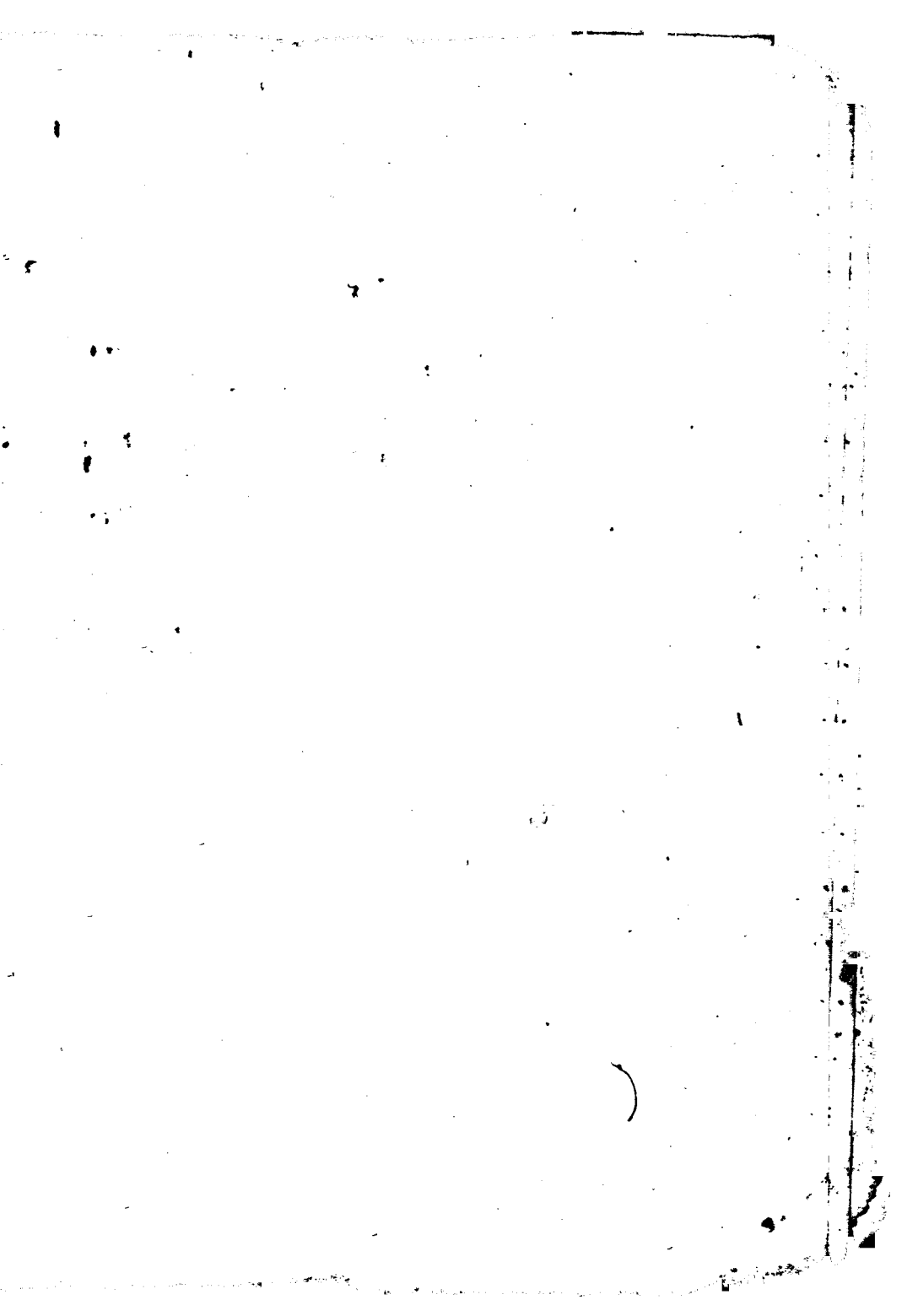
אנשי עליון	בני ציון
ביצל סוכה	באפריון
וקול תודה	שאזמרה
בתוך סוכה	שמחו שמחה
יתן לבב	איש הנלבב
מצוה הסוכה	בגדולת
אשר יחיש	אשר יחיש
מז הסוכה	ולא יחיש
צור ארץ	ע ישראל
ביצל סוכה	חופה עמו
כדבר נביא	גואל יביא
נפילת סוכה	דיקים
	תם :

אך מלך על כל מלכים
חי ישוכך עד שמי -
אדן נא הקימה הנמוכים
והמישילם חי במדן
יה בד יהיו סמוכים
וידאה כל גדר פדן
אך פדו לצדיק
אדן יש אקים ישפטום
בארץ: תם

אך מלך על כל מלכים
חי ישוכך עד שמי -
אדן נא הקימה הנמוכים
והמישילם חי במדן
יה בד יהיו סמוכים
וידאה כל גדר פדן
אך פדו לצדיק
אדן יש אקים ישפטום
בארץ: תם

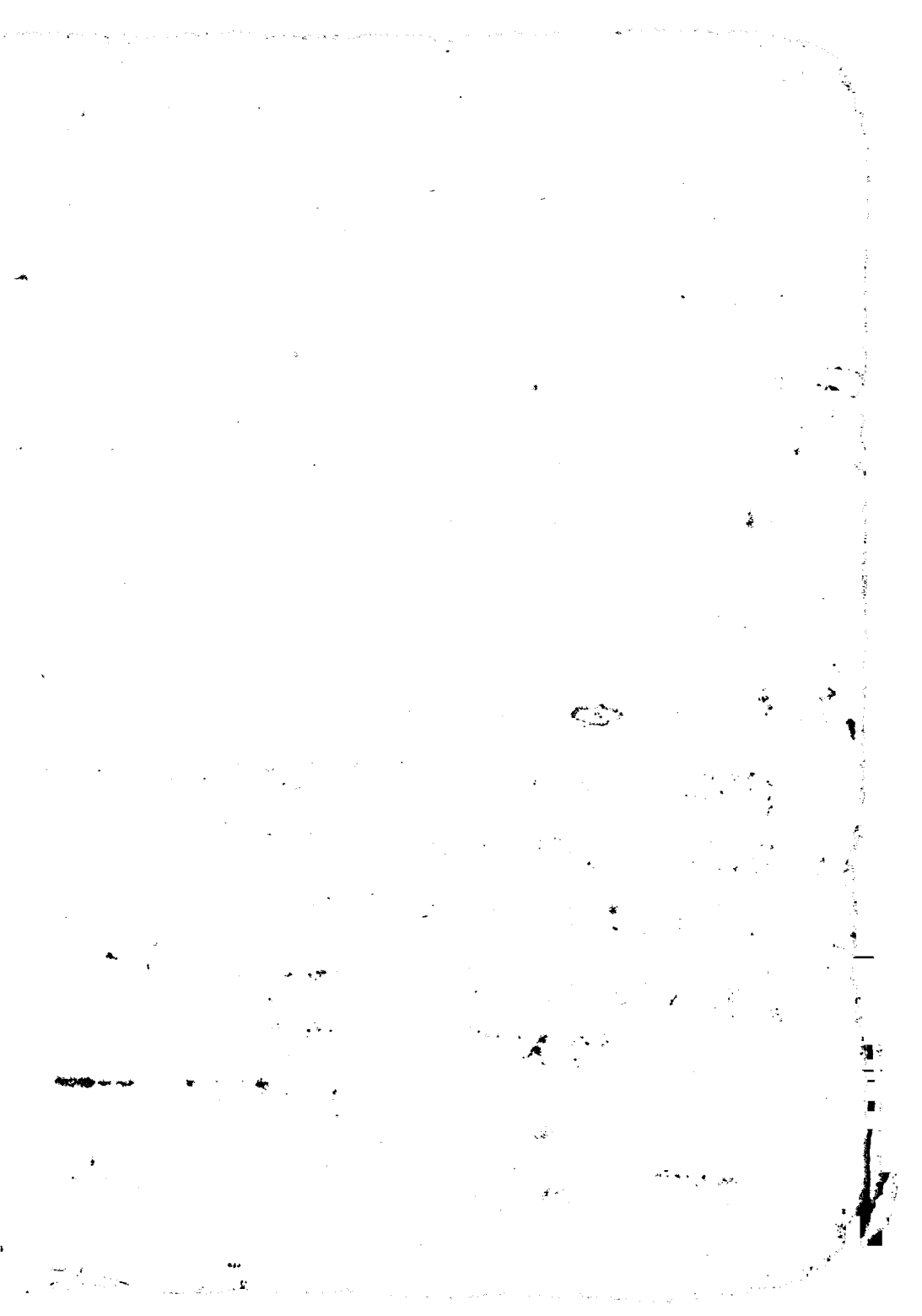
13 120

ויהי כהן אצל המלך ויאמר אל המלך
 אענה צדק בפיך ושמך יתקבץ על הנסיים על הפורקן
 צהלי זיו עליון בנרות, לשמונת ימים מאידות
 עם הדלקת האור השכן על הנסיים ועל הפ
 אה קבעו מועד זה לישמר, בנרות גם הלל לנג
 ולהחזיקן טוב ואתקן, על הנסיים על הפ
 על תם

ארץ ורום בהבראם, בהא בראם
 דוד בלי עמלץ המצאם, ארון
 עולם יצור נישאם, שבת ביום השב
 נקי כפיים וטהור, טאור הנאור
 דוד בלתי חומר קודם שאור
 ברא שאת הכל ברא אור
 ביום אחד בישבת
 יחיד בלי ישנים, ברא שמים

דוד בלתי עזר וידיים. הבדיל בין

מים למים. ביום יאע בשבת :

א יוצר עולמים ביה, המציא הויה,

דוד שתוציא הארץ פריה, גזר

אומר רכז היה, כישלישי בשבת :

בלי הוץ בלי גבורות, יצר האורות

דוד לאור ולהצמיח פירות, גזר

ונחלו מאורות, ברביעי בשבת :

רב כח א ואנוהו, וארוממנהו

דוד כל נפיש חיה המציאנהו,

כל עוף כנף למינהו, בחמישי בשב

הא חי נמלך בתומו, בנפשות עמו,

דוד וברא אדם בצלמו, השליטו

בכל יצולמו בשישי בשבת :

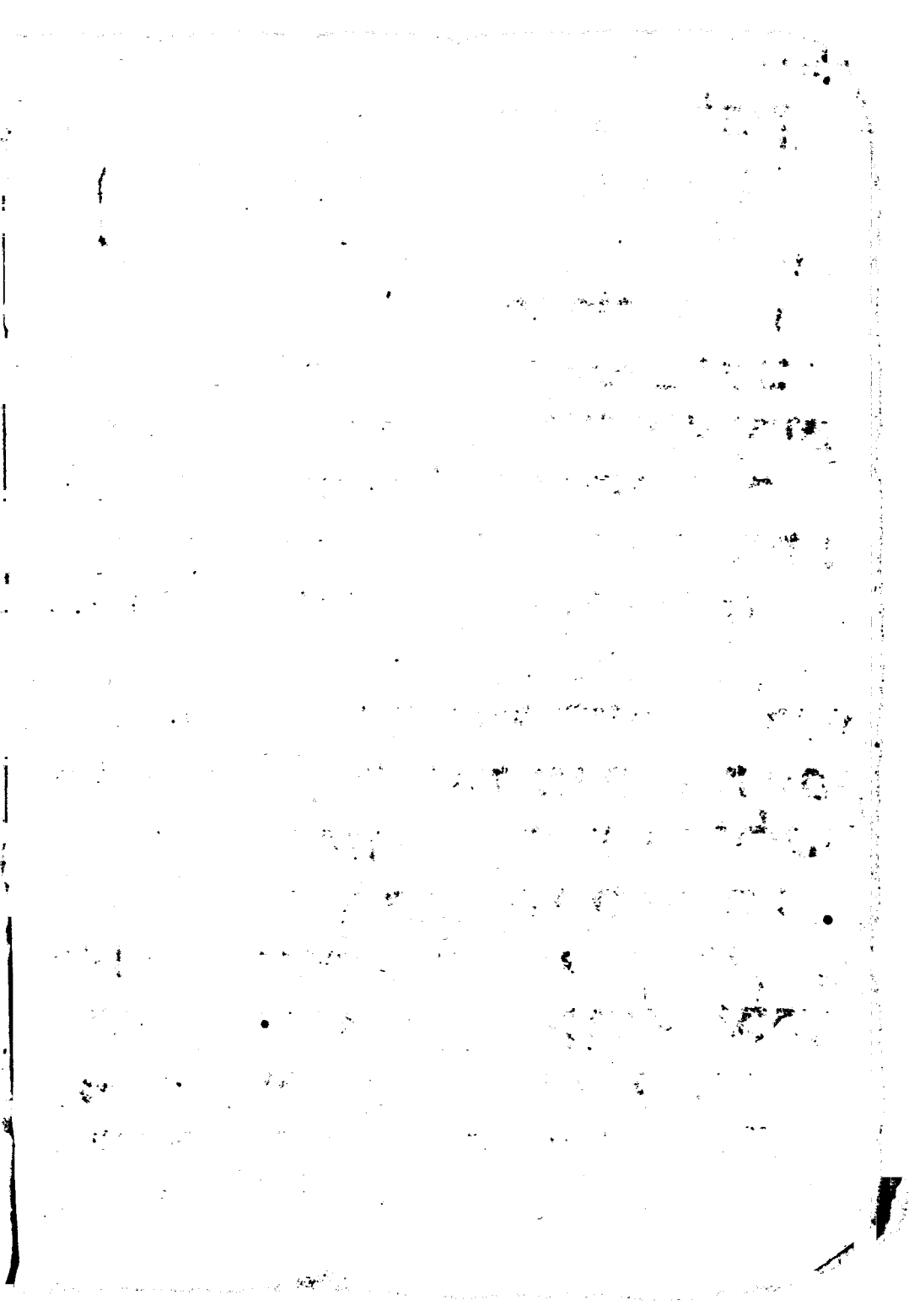
מלכי השלים כל מלאכתו,

ביום שבתו, דוד ויקדש ויברך

אותו, וילכז ישמרו יצדתו

ישרא את השבת :

ר"ב

ממעונות אריות מהררי נמרים,
 אישום נדתי על ציון בעדרי עדרים
 למעונות ציון ולסוכת שלם, אתה
 מושלי, אתה חוט לי אהובי חביבי:

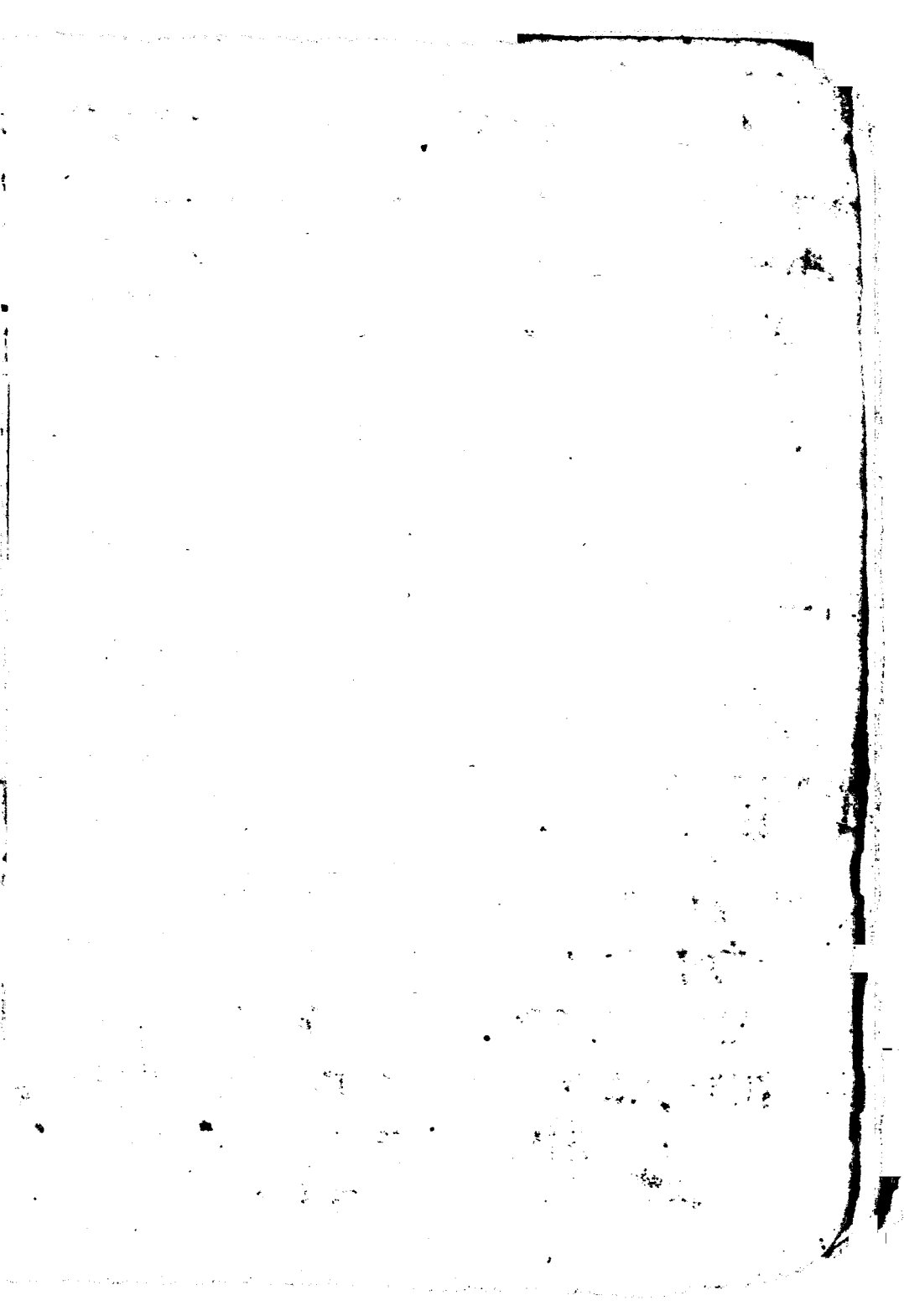
ראה אויבי אותי דייגן בהידוי
 מתבן עמון ומואב ולציון הבו
 אב עלבן בקולם כראישים
 חיש מלך שלם:

דימיתי לקאת מדבו ולכוס חרבות
 ולציון היה כמדבר, והורחובות
 עד תקום תרוחם, ותבנה שלם:

כי אתה אבינו אתה, מיזמן הדמון
 יום 4 הר סיני נגלית, לעיני כל

הכוון, לינים זו יצרת נדרת שלם:
 ירום את קרן משיחי מות
 חטאות, נפר את כל פישעי
 סלח עונות המביעיר בעירה
 שלם שלם: אתה

תם

אקום נא באשמורות לישיר לך
 זמירות ישרות בביתך בלילות
 וארנך בשירות: לך חי הענין רם
 ונישא אישר לך צורי יאתר גדולות
 אבוא בגבורות, לא קדוש יודיע
 נסתרות: בתורתך אהנה עם ולילה
 אחשה, כי אתה אמתנישא עובר
 על פשע ונושא, כל עון וכל אשמה
 וחשא סכסה, קבל לא נבי חנוך בקרב
 אישה צורי חנוך, כי היא אינן לבלתי
 אלקחסה, ולמסתור אי מהר מכל
 מבקשי נפש א תצילני מצרות:
 טוב להודות לך, ולזמר לישמך אב
 מעוני, ולהגיד בבקר חסרך תוך עם
 אמוני, לך יוצר המאורות, לא אתה
 את פי חומי, לדרוש לך אשם
 קדשך תוך ינמי אשמה בבית
 סקדש אולמי עם איש שלומי
 בגלחסי יחד שרשים ושותת:
 יה צור לך אקוה, לשלום מצוה
 לנגיד ומצוה, ויסד כל מדרה

מעמך בשוה, והדר לו תראה
 ואשתחזה לאיש בשורות:
 נועם מלכותך, הראם ט תוך
 נותך ובנין ביתך חיי לאדמת
 תן חמלתך וועזרתך, וישועתך
 וצדקתך, לעם חמדתך הם שומר
 דתיך, ומצותיך ואמרתך שנתתם
 שם בסיני יאמרות טהורות: כהניק
 ר"ג

אני ביער הלכתי קול עופות שמעת
 אחד עומר על בכורה ואמר
 קרא קרא קרא בשם יי אקרא
 אני בכפירה הלכתי שעות זה

אני ביער הלכתי קול עופות שמעת
 אחד יעוסה קול עורפי
 ואומר פי פי פי תהלת יי דבר פי
 אכבמד ינה הלכתי קול עופות
 שמעתי, אחד עומר ילביכורה
 ואמר קרא קרא בשם יי אקרא
 אני בכפירה הלכתי קול עופות

שמעת אחר משה לך בנהה בשפט
ואומר פאט פאט פאט בקום
לקים למשפט

אני בנהה הלכת קול שמעת
אחד מרען באילן ואומר קוקוקו
הפלה לחכוקוק:

אני בדרך הלכתי קול עופות
שמיעתי אחד יעופף ואומר
לק לק לק להלחם בעמלק
אעביעך הלכתי קול עופות
שמעת אחד יעופף ואומר
וי וי זכור לטוב ליהו הנביא:

התים

אדוננו לקינו ברא אתמשה
רבינו פוד דאנני את תורתנו
ק' קומינציא קעאנכי :
משה הלח לשמים שינציא
אכילה ומל' מים פורטנו ל'
לוחות שנים ק' קומינציא

קון יאנכי :
לסיני בא פיר לומינציא

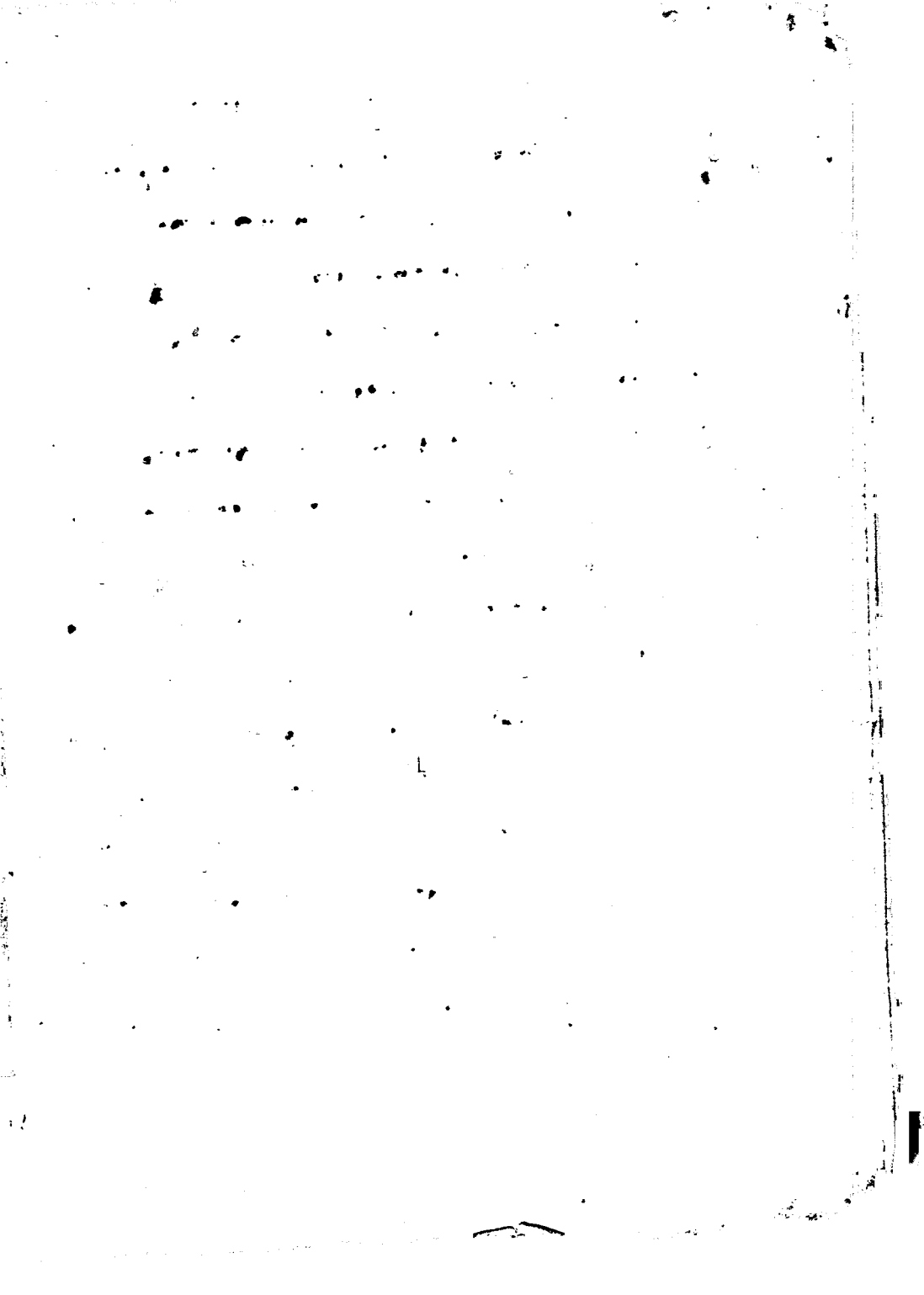
בהצוצרות וקול שופר אה
ישראל פיצי טרמארי
קואנרו דישי אנכי
נוסטרא לינא אי סטימאטא
דא לי אומות קונפירמאטא
קואיל קי דישי אנכי
ע דידי עשרת הדברות קון
שואוי דינים אי שואוי
מצות, לה איראנו לי
נשמות, קואנרו דישי אנכי
ת"ם

ברוך יום יום יעמוס, לנוכ
בו שרים נרמוס, עת קראנו
לוכנמוס, ענה תמול גם היום:
אחר הוא אקינן שע איץ
לארזיננו, יראה בעניינו יענה
היס: תנה תן טובה תן מלך
העולם טוב תן, רחמיך רבים
לעמך תן
שפלים בראשם, קטן ונדול
הוא שם, אתה שא את

קכב / 7

ראשם לבני ישראל
רחמים לנחלתך קרב לעדתך
שם חוק ארץ! שורה כי
שדרום להם צדום צדום
למען וף תדום וף השקום
אחד

נחם עם אביון, שוכנים בציון
בנים בתוך ציון, יקבוץ הגואל
כי איחד מועד לבוא חזיון
ידו עד יקבוץ בערו משיח
גוף! הם

והזי על המוטל על עושרו

בקרתי עניי אֵלֵי צדקי בצר הרובת ליחוני

ישמע תפילתי ^{שמעם תפלה} והזשועתי האזינה אל

דמעתי אֵל תחרש חטאתי אודיעך ועוני לא

כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי לה יארתה

עון חטאתי סלה ואני תפילתי לך הֵ עת ר

רצון אקים ברב הסרך ענני באמת ישעך

ענני הֵ ענני שני הֵ ענני; והוא רחום יכפר

עון אלא ישחית והרבה לה שיב אפו ולא י

יעיר כל חמתו יהי לרצון אמרי פי והניח

לבי לפניך הֵ צורי וגואי: שאת מחילה:

אלקי ואקי אבותי תבוא לפניך תפילתי ואל

תתעלם מתחנתי שאין אני עוז פנים:

(ולנקבה עזרת פנים וקשת עורף) וקשה ע

עורף בדבר הזה שאומר לפניך הֵ אקי ~~באמת~~

ואקי אבותי צדיק אני ולא חטאתי אבל ח

חטאתי אשמתי בגדתי נזלתי דברתי דופי

העויתי והרשעתי זדתי חסותי טפילתי שקר

יעצתי עצות רעות כזבתי לצתי לוצצתי מרית

מדרתי נאצתי נאפתי נשבעתי לשוא ולשקר
(ולנקבה נדה חלה הרלקת הנר של שבתורת
ווייט כראוי לא שמרתי) סדרתי עונתי פ
פישעתי צררתי קשיתי עורף רשעתי שוחט
תעבתי תעיתי ותעתעתי סרתי ממצותיך ו
ומחשפטיו הטובים ולא שוה לי ואתה צדיק
על כל הביא עלי כי אמת עשית ואני ה
רשעתי מה אומר לפניך יושב מרום ומה
אספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתור
וחננלות אתה יודע אתה יודע רזי עולם ו
ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חדרי
בטן יבוחן כליות לב אין דבר נעלם ממך
ואין נסתר מנגד עיניך יהי רצון מלפניך
ה' אלקי ואלקי אבותי שתסלח ותמחול לי על
כל עונותי ופשעי ותכפר לי על כל חטאתי
רבון כל העולמים גלוי וידוע לפני כסא כ
כבודך שרפואתי בידך נמיתתי בידך
יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שלא
אמות מחולי זה (ג' פעמים) ויאם ב"מ ויאם א
אמות

אמות תהא כיתתי סליחה ומחילה וכפרה על
 כל חטאתי ושוטותי ופישעי שחטאתי וישעויתי
 ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד
 היום הזה ותן חלקי עם הצדיקים בג'ע וזכני
 לע"ב לצדיקים וחסידים יראי אלקים, יהיו
 לרצון אמרי פי והציון לבי לפניך ה צורי ו
 יוצאלי : תודיעני אורח חיים שזבע שמחת
 את פניך נעימות בימיך נצח : ה הוא
 האלקים ה הוא האלקים, ה מלך ה מלך ה י
 ימלוך לעולם ועד, ואתה הוא מלך חי ו
 קיים, שמע ישראל ה אקינו ה אחד : מ
 זיחד באהיה אשר אהיה הוא היה והוא הוה
 הוא יהיה הוא חמית ומחיה לפני לא נוצר א
 אחריו לא יהיה ה אלקים אמת ומשה נביאו
 מת ותורתו תורת אמת וכל מה שאמרו
 במינו אל אמת ואמונה, וידעת היום ו
 שבות א לבבך כי ה הוא האלקים בשמים
 ממעל

כמעל ועל הארץ מתחת אין עוד שיר
למעלות אשא עיני א' ההרים וכו' (ג' פעמים)
וידבר ה' א' משה לאמר דבר א' אהרן וכו'
(ג' פעמים) ה' שמעתי שמעך יראתי ה' פעלך
בקרב שנים חייו בקרב שנים תודיע ביותו
רחם תזכור (ג' פעמים) תודיעני אורח חיים
זכו (ג' פעמים) אתה סתר לי מצר תצרני
תני פלט תסובבני סלה סלה תסובבני פלט
רני תצרני מצר לי סתר אתה אתה סתר
לי וכו' בטחו בה עדי עד כי ביה ה' צור ע
עולמים עולמים צור ה' ביה כי עד עדי ב
בה בטחו בטחו בה עדי עד וכו' ה' עז ל
לעמך יתן ה' יברך את עמו בשלום בשלום
עמו את יברך ה' יתן לעמו עז ה' ה' עז ל
לעמו וכו' א' נא רפא נא לי (ג' פעמים)
רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה כי ו
תהלתי אתה ו

157
170

ISACH

3

Isach

~~Isach~~

Isach Constantini Ancona

Questo libro è del sig^o Sabbato di Abba
Joen di ancona.

אֲרִיס קוֹלִי בְּנִינְוִים בְּהוֹל נְעִים
אֲשִׁיר יְשִׁירָה בְּשִׁמְרַת לֵב
בְּטוֹב פְּנִיב, אֲזַכֵּר יְשִׁירָה לְאִמְרַתִּי
בִּישְׁמַרְתָּ

וְגַם אֲתָם דַּעַן עַמִּי, וְתַעֲלִיצֵנִי
בְּהוֹל בְּרַחֲמֵי קְרוֹן יְשִׁירָה זֶה עַל
עַמִּי, עַל עַמִּי תִּנֵּי כְבוֹד לֵאלֹהֵי נִירָא
רְרוּ

וְנִישִׁיר עֵדֶי לְדַת רַחֲמֵי עֵדֶי אֵל רַחֲמֵי
בְּתוֹךְ חֲבֵרֵי וְגַם נִאֲמַר לֵאלֹהֵי
שׂוֹאֵל בְּדַת נִשְׁמַח בְּתַפְאֵרָה
וְגַם :

וְלֹא נִירָא שְׂאֵר אֲחִים לְרַבֵּי חִלְמוֹד
תִּירָא וְנִבְחַר עוֹד בְּתוֹךְ יְשִׁירָה

לישראל בסוף ירח בצר

ונברר

בלי דביר וכלי נשמע ~~לכל~~

עני כלב בחבורר ונעשה יגם

נשמע לכל מצות שבתורה ו

נעשה

ת

יגדו גל סדרי תורר ראר אור

יבושי ארוב יבושי אדום עם

ישראל עם ישי תור אילמד ישי

עמר ישימה עמר בזמי תיש בזמי

תחיש למי גיל כל רנשמר תרר

יה הללוי הללוי הללוי הללוי

הללוי כל

עֹכֵץ שָׂמִים עַד מָה אֲשַׁב בְּגִלְיָה
דִּיכָה יִיָּדֶךָ רַחֵם הֲרַאֲנוּ יְרֵךְ
תְּלִיזָה עָשָׂה נָא לְטוֹבָה אֶת וְהֲרַאֲנוּ
נְפִלְאוֹת אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת עֲנֵנו יְהוֹה הַלְלוּהוּ
כֹּל

הַשִּׁיבֵנו וּפְשִׁיבָה לְצִיּוֹן הָעִזּוּבָה ו
וְחֹמֹת אֶשׁ סְבִיבָה לְתוֹךְ קְרִיָּה
הַלְלוּהוּ וְעַתָּה קָחוּ מוֹסֵר וְשׁוּבוּ
לִפְנֵי ה'שֵׁם כִּי בְכָל צָרָה וְצוֹקָה ע
עֹנָה יְהוֹה הַלְלוּהוּ כֹּל

יִשְׁעָה אֶת שׁוֹעַתֵנו וּפְדֵנו מִיַּד
אֹיְבֵנו הַהוּוּה וְהוּא יְהוֹה וְהוּא
הִי הַלְלוּהוּ בְשִׁפְתֵי אֲרִיִל יְהוֹה יוֹמֵם
וְלַיְלָה יִבְזְרוּ עַד הַנְּטוּיִם תְּרִיִל נְעִי

קכח
13

כל

למחיה :

אתפללך לא ואשפור שיה בכר

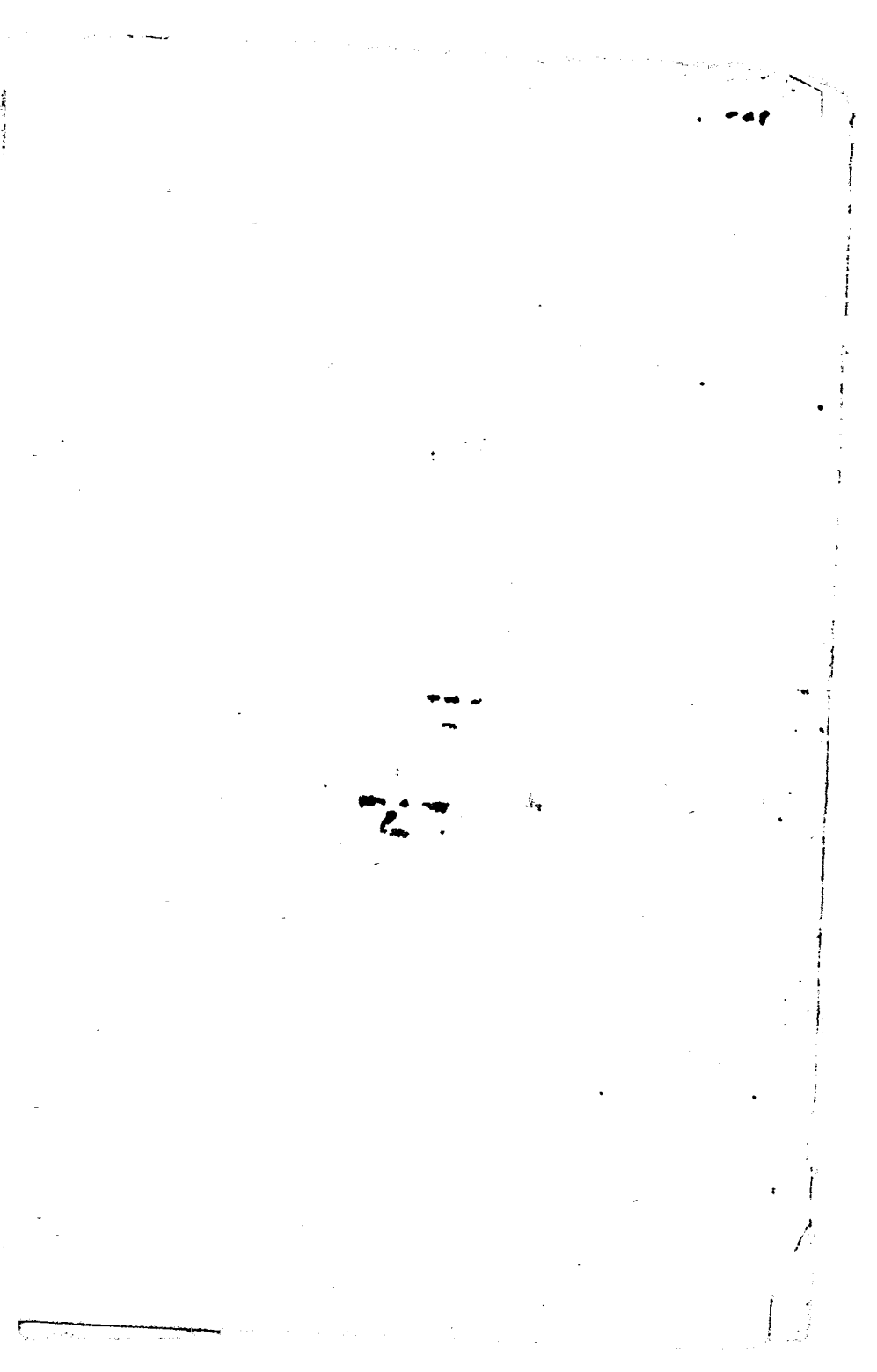
שכינתו הלא יופיע תראו ב

בנחמך בבא משיח משיח משיח

כל

ונב אליה :

ת ב

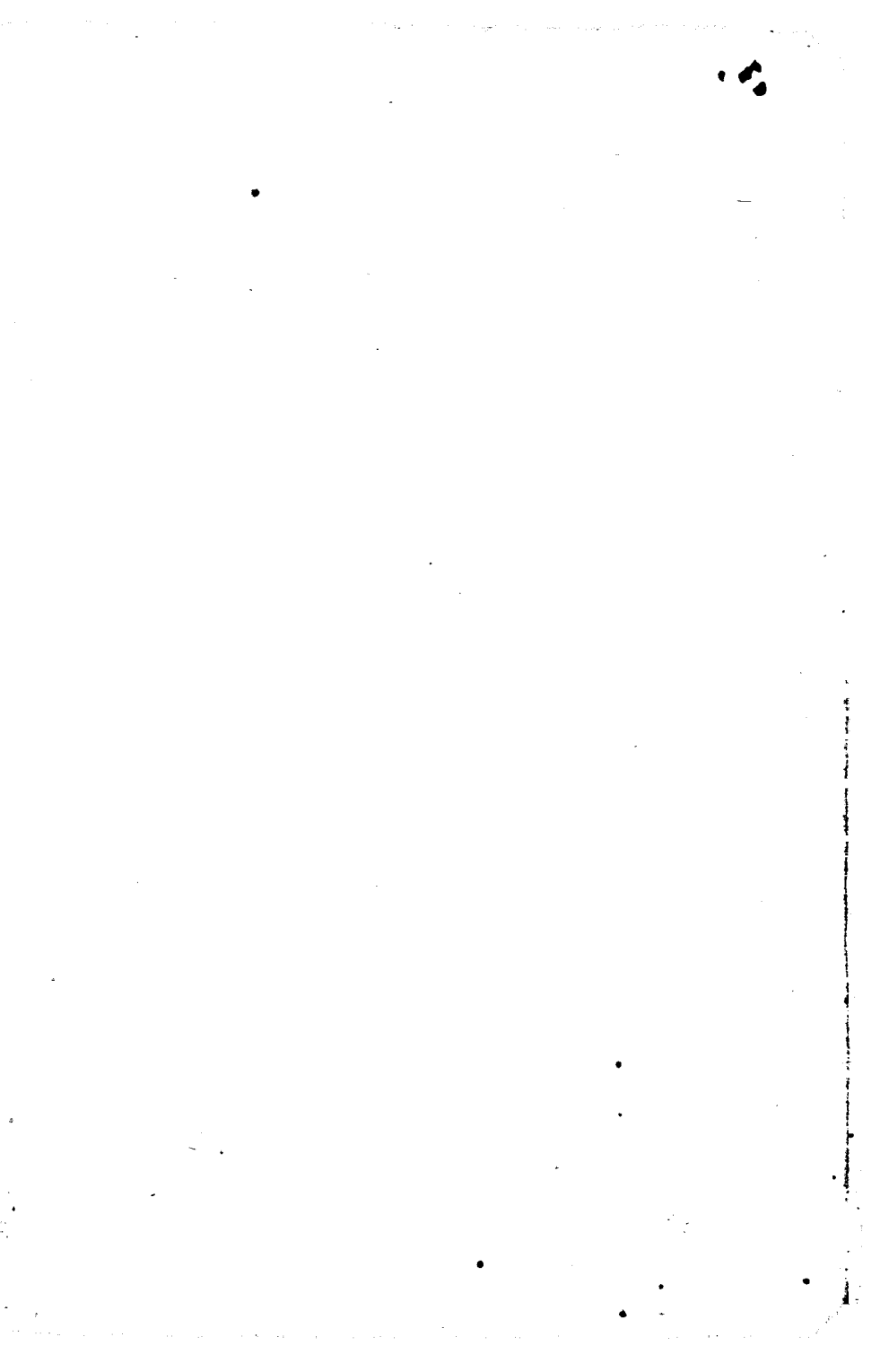

קנט
133

150

151

152

7-
135

b

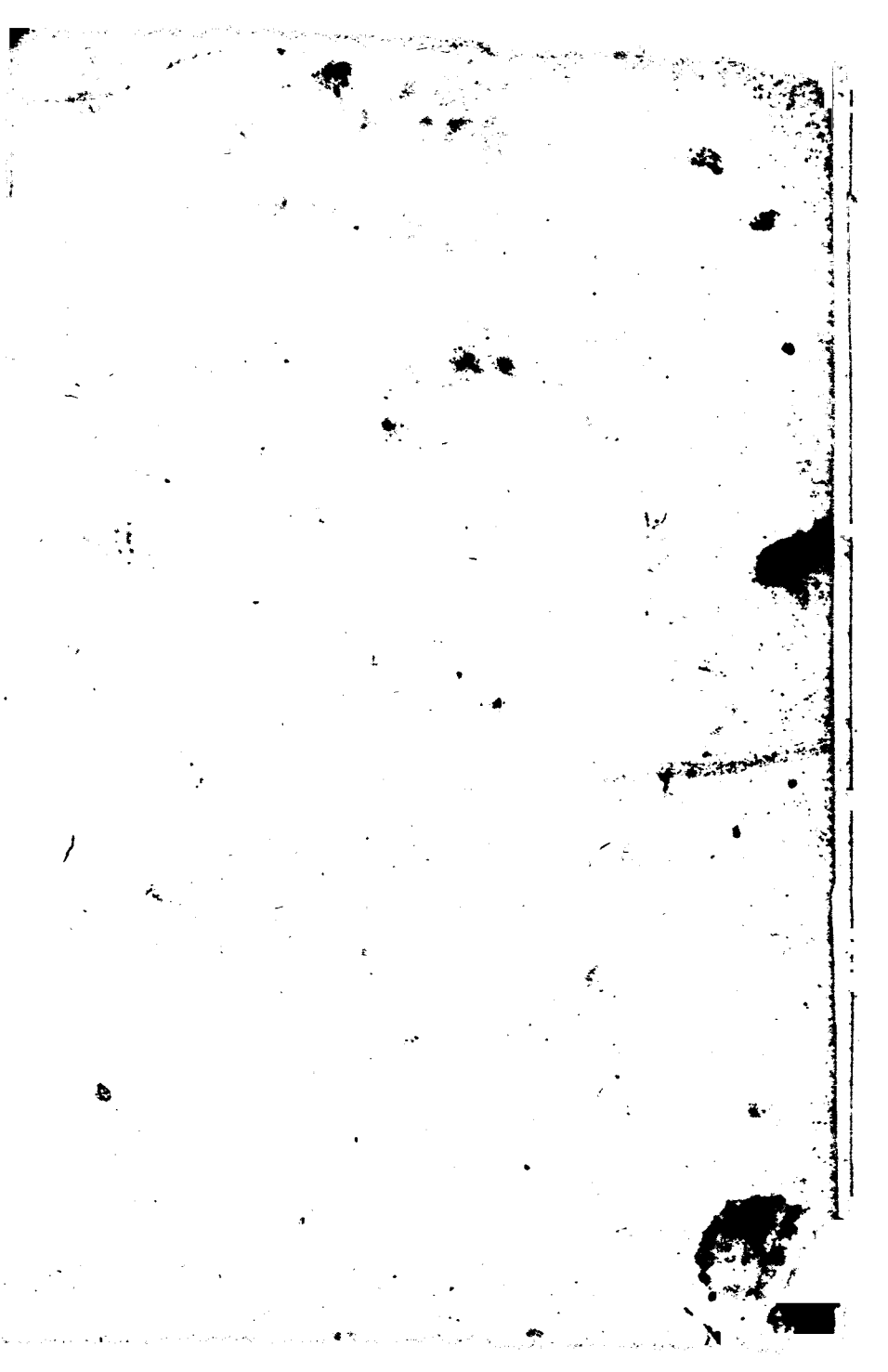
5

137

אנורא אנורא
אנורא

ש

אל נורא נורא

אֲחֵי הַדָּבָר
עָזַר שְׂמֵלֶךְ
יְשׁוּעָה אֲבִיהֶן הָיָה
עַד לַחַיִּים סִלְחָה טַהֲרָה

יִשְׁרָאֵל מִחַיִּים
עָזַר שְׂמֵלֶךְ טוֹב וְרַפּוּאָה הַעֲמִידָה
הוּא יִגְמַלְךָ כָּל טוֹב לְעַד אֲחֵי הַדָּבָר

יְבָרְכֵנו אֵת רַב־קָדָה וְיִאֲמְרוּ לָהּ
הִיא הִיא לֵאלֹפֵי רַבְבָּה וְיִרְשׁוּ
יָשָׁעַר שׁוֹנֵאֲמֵי שְׂבָרָה שְׂרָה
בְּקָדָה דָּחַל וְלֵאמֹר יִבְרָךְ שְׂרָה
יְתֵב וְיִחַל הוּא יִבְרָךְ וְיִסְתַּר
זְמַנֵּי מוֹת שְׂרָה בְּכָד אֵת
לֹעֵת הַקְּרִיָּה שְׂרָה יִשְׁמַח
עֲבוּדָתוֹ וְכֵן יִהְיֶה הוּא יִגְדַּלְהָ

בְּאֵן הַמִּסְוִיָּה
הַצִּוִּילְךָ כָּל שְׂרָה וְעוֹקָה

הַגּוֹמֵל הַטּוֹב
דְּעוֹר שְׂמֵלֶךְ שְׂרָה הוּא הַמִּסְוִיָּה
יְחַיֵּם סִלְחָה וְיִגְמַלְךָ הוּא
יִשְׂבַּרְךָ וְכֵן הוּא יִסְתַּר
שְׂעוֹשֵׂים פְּלוֹץ בְּשֵׁם
עַד הַצִּוִּילְךָ יִפְוֹת
לְעֲבוּדָתוֹ שְׂרָה לְעוֹרָה לְעוֹרָה
לְקַשִּׁים טוֹבִים דְּיִשְׁמַח

אספּו

לי חסידיי עם נחלתי

כורת בריתי :

ששים גם שמחים הם על אהרתי

בשלות וזבחם בית תפליך

לאכתך צור ישועתי כבודי קרובי

אספּו

שאמרי הברית וזכרי פקודים

הטיבה אחרית ואור ליוצרים

להיות עתידיים ליום פדותי

אספּו

כורתי בריתי :

אמרתו שלם חסדמכתי

בשביל ישראל ראשית חסדתי

חקות שמים וארץ לא שנות

אם לא בדיתי כורתי בריתי :

אנחנו נשבעים לך לשוב אל ה' אלהינו

כי עזבתנו שנה פזורה

בזמננו הננו בקבל עמנו

פזורה שיהיה לנו

עין עין נחלה לשם טוב

ולתה לך בברכת המלה

אנן עונם הנה סולתה בניס : הנה

הננו לשוב לשוב חכה לדחופה

אל עזרת נאמנה ולשכחת משפטים

הנה

לשכחת המצבים במדיתך שנתנו

לשכחת המצבים ואת כל המצבים

הנה

לשכחת המצבים ואת כל המצבים

ותורה ומצוה וכו' בית ראשונה

הנה

ענין ענין טוב סימן סימן טוב

הנינו הנינו טוב כמו שב זקנים

הנה

קדו שלם בחיל ישראל

בסימן טוב ק בחיל

באמת

היה בענין

ובתורה יתבונן

יהי וכו' יהי ברך

ארץ ושלח

שמו יעאצבל עובר

נבר ליהוה אל יהי

בשמחה וְיָהּ עֲדֵי זְקֵנָה וְעַד
שִׁיבָה יִהְיֶה רֵשֶׁן כְּכֹל טוֹבָה וְשָׁלוֹם
לְךָ וְרַב־תַּחֲבָחָיִם כֵּן יִתְחַלֵּץ הָאֵל
דְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה
הֵי זְבָחֵי נְדוּל שִׁמְךָ בֵּיד יְמִינְךָ
יְהִי מִסְפֵּךְ לְבָבְךָ לְחַיֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּקִרְבֵי יִשְׂרָאֵל וְיִתְחַלֵּץ הָאֵל
עֲשֵׂה יְרִידִים אֲעִירָה אֶתְּךָ תוֹדָה
וְיִתְחַלֵּץ הָאֵל כֹּלֵל בְּבוֹד
אֲחֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְּךָ אֶתְּךָ שִׁדְיֵי
פִדְיָה נְפֹשֵׁי מִכָּל עַלְמֵי הַיְדִיּוּת
קוֹרֵי בְּמַעַי אֲמֵן מִתּוֹךְ חֲסִידֵי
וּמִאֲפֵלֶה לְאֹרְחֵי שִׁדְיֵי
שֶׁמֶץ מִלֵּין וְאֲפִירָה יוֹם בְּרִירָתִי

שחרית אנטנו שנה - כיצבה כול
הלילות / אחרתקבי עת לחונה
הכחולול מחילות / יבא
שלם יסוסן מעונה / לפוס צערה
תנסולות / הנה בא אשחוסים
בדס אולכמקולות / יבא
לד נכסס בסרית עדינה / הסר
צוד מצד מחלות / אנה רפה נח
אלחחן דמים למולות / בא
שבת ומילה / שם דרדמענה
חלק לשבעה זגם לשמות
אודות שבת מעות שלשה /
בשבת לאמה קדושה / שבת
השבת / נברית דושה / זרע

תפולין סגראש אמנה: שפת ומילה
 גדולה הפילה / כלעות התורה
 בשלשה עשרה בד פחותה ועשרה
 ליחודים היתה אורה ששון זיקה מן
 וצננה: שפת ומילה שש מעות
 הם העמודים שניהם אשר הבית
 נכון עליהם / עד האלקים יבוא רבו
 שניהם / זאת חמה ולבנה;
 שבת ומילה / זמם
 ארזים קול שיר צפדיה מילה
 בתופים ולמחולות ולשמות
 חתן הדמים / שיר שיה המעלות;
 ולשמות אהרן קול / אשרי פל ירא
 י ההולך בדרכיו / יניע בפיו כי יאכל

אשר יזכור בצמח כירי האשתי כנפץ פורה

נזרבה האטכולתי: ולשמהותי:

אליהם קול:

בניך כשחולו ותים סבב לשלחקך

הנה כי כן יבורך גם ימשל יברקך:

י מציון וראה בסוב שיהיה תפלות:

ולשמהותי אליהם קול:

י בקרב ה מציון על ימיהוויך:

וראה בסוב ירושלים זכמם לבניך:

ושלום על ישראל עמך:

ביום שמחה תגלותי:

ולשמהותי אליהם קול:

שיר ושמחה בקול השמחה:

אשר יזכור היום על הסילה:

לעשרת המצוות הנזכרות לך ואתה עולה
מעלה מעלה אתה פלילה לראשית כל
סבה המתנשא עלי כשא ברוך הבא

ברוך הבא : המתנשא

הכללי מול שדי החסול לשוכרו
ולגדלו יצו עמו רוב שלום והיים
טובים יתן לו / כוכב הצלחה
הם יעלה ברוב חבה : המתנשא
ממקומו שד עולמו / יפן טהור
להשלמו / פועמו וטוב טעמו ישמח
אביו ואמו / גם טוב עמו ורוב תוסו
ישיש עמו שפחה רבה : המתנשא
האל החכם וטומק / הכט לאומה
העניה / וישוד יתבזכות מדיה

תגאל חיים מן השביה / שלחיה

אליה כדבר נביא שבך נבא:

המתנשא

זכור כדית אבותינו / צור

שוכן שמי עליה / ושלח

לנו את אליה : זכור

יוצר הכל בתהלה / סודו לאברהם

גלה וצוהו על מצות סילה להיות

לנו תעלה / הנה אשימך תהלה

וגם נפן פוריה / ושלח לנו את אליה

זכור

צונו צור להמול / את בשר

ערלתנו / לשמונת ימים לנו

ולדודותנו / בשם זאת אל

חלקנו / העלנו מצור תחתיה / זכור

ושלח לנו את אליה / זכור

חלק יי' עמו / מבל אומות בחרת

לעמוד לשרת בשמו / בבשרו ברית

כרת / כליל בראשו נתת / כי

יעקב בחר לו יה' / ושלח לנו את אליה /

זכור

קדשנו במצותיך אל מולך / זכור

למה יאמרו משנאיך כי בנך דרל

ואלמן / עלה לזקן וזמן / כי יד

על כס יה' / ושלח לנו את אליה /

זכור

תודות אתן שם נורא / כלשון

פה והלולה / תודות תודות

אתן אל חי יחיד קדמון אודה לך
כי יחיד וברא כל בריה ומראהו
כאור נונה וממציא כל מציאת :

תודות

מאברהם אבינו זקן בן מאה שנים
נולד לך יצחק משרה ונימול לשמונת

ימים : תודות

יה ברחמיך לילד תן טוב אחרית
גם כן לאביו ולאמו שהכניסו כברית :

תודות

אל יחיד חי קדמון לך אודה כי
לברו ברא כל בריה ומראהו כאש
נונה בספר לבן וברא :

תודות

אנא חזק על שארית ישראל

זוכר הברית : אנא

שמחנו אלקינו באלהינו משאחנו

במהרה יבא אלינו לקיים את הברית :

אנא

יושב שחק נם בחלד

קיים לנו את הילד

להושיע ליושבי חלד

אשר באו בברית :

אנא

בריתו שם בבשרנו לחזק

לנו ולבנינו בשכה זאת אל

חי חלקנו כרת עמנו ברית :

אנא

ובחר לנו נחלתנו מעון פת
תפארתנו / כאשר בשבע לאבותינו
ויכרות להם ברית

אֲנִי

שבטי יה נחלתך חסדיך יזכורו
כי שמו אמרתך וברשע

ינצורו / כִּי שְׁמוֹ

מלאך חנה נחל כרית די שמור
ילד השארית / יולד לנו תנה
אחרית / וזרות עבדה ברית
ומחבל נחלתך אחור לא נזורו
כִּי שְׁמוֹ

ותגל בו יולדתו ואביו ומשפחתו
יבשרם אל בלדתו בריתי היתה

אתו כי הם נוצרי עדותיך וספק

ישמורו : כי שמרו

אתם עמי ואנכי אל / אנשי ברית

הואל יקם שבט מישראל

נביא יהיה בשמאל / בימיו יבנו

ביתך שמה שרים ישורו :

כי שמרו

לא יבושו עם נחלתי / מיהלים

לישועתי / יראו את בנין ביתי

אזכור את בריתי / ישתו בוס

שועתיך ועיניהם יאורו :

כי שמרו

ולד מישראל על עקוב / בסיומן

טוב על ישראל / ידך

כוכב מיעקב וקם שבט מישראל
נולד

שלמה רבה דר מעונה / כמו אב
בן ולשמונה / אשר עלי מילה
ראשונה / וזאת לפנים בישראל
נולד

חיה יחיה כבן תמר / ומכל פגע
יהי נשמור / ויהנה בתורת כה אמר
אנכי נחאל ישראל

דרך
מלאך הברית שלח אל נורא
לשה פזורה

ישראל עמך אם הם פגלותם
עמדים בריתך / במצות אבותם

מליצת ערלתם על פי התורה

לשה פזורה : : : : :

מלאך

זאת אות הברית חותם בבשרנו

העמיד השארת הוללות בנינו

בשכר זאת חלקנו בכל פזורה

לשה פזורה : : : : :

מלאך

יחונן צור בחסלתו לבן נכנס

כבריתו ביום השמיני

ימול בשר ערלתו : : : : ועת ימול

כפי תער לאט למעט מרחק

ומסער החישה לפדונו : יחונן

מעדהו וכלביא יהיה בדמיו כי יחיה

ויעלה כבוד ארצה וכשלמה בחכמתו:

פרעהו בהודך ממקרה פאריך

ולגדודי חסדיך יצוה ושרתו אותו:

יחזק

דע לך כי כל דבר קדוש

הנו נעב על כנה

איך יבא לך ישכון אתך

אם תבין לו בית נהו

כן יראה לך המלאך

אם בקדושה תקראתו

כיון דעתך אליו תאמר

דין כורסיא דאליהו

דין כורסיא דאליהו

דין כורסיא דאליהו

דין מרסיא ראליהו

יהי רם בני מנחם ל אמוני

לריח ניחוח אשה לה

יהי רם

חתם סבשרנו חותמו לאות

כי לזמננו / יתפלגה נוראות

יכירו דואמו / וידעו מוני

כי אנחנו זרע ברך יי

יהי רם

כשם שלנש לברית כן תכנסהו

לתורה ולמועות ולחופה ולמעשים טובים א

ברוכים אתם קהל אמוני

~~אשר~~

ברוכים

יְבָרֵךְ אֶתְכֶם / שׁוֹכְנֵי עֵינַם

וַיֵּאָרֶךְ לָכֶם / יָמֵי וְשָׁנֵי

בְּרַכְנוֹכֶם / מִבֵּית יְיָ

וּבִרְוַח הַבָּא / בְּרוּכִים

יֵלֵד הַיּוֹלֵד / יֵהֵא בְּסִמְקָא

יִגְדַל וַיִּהְיֶה / כְּמוֹן מְסֻבֵּי

יַעֲלֶה יַעֲלֶה / יַעֲלֵם מִקְטוֹב

אִמְן כֵּן יַעֲשֶׂה / הָאֵל יְיָ

וּבִרְוַח / בְּרוּכִים

חֲלֻקֵי יָמֵינוּ / הָאֵל כְּפִי מִצֵּי

וּבִכְחוֹ נַעֲלֶה / לְשֵׁלֵשׁ רַגְלִים

גְּדוּלִים וְקִטְנִים / לְצִיַת יְיָ

וּבִרְוַח / בְּרוּכִים

יַעֲלֶיחַ דְּרַכְכֶם / שׁוֹכְנֵי עֵרְבוֹת

ויברך אתכם / בנים ואבות /
תזכו לראות / בנועם יי /
: וברוך / ברוכים :

היום / בהתבוסס / בדמך /
: ישמח אביך / ואמך /
היום

הילד אשר יולד / לאיש נועם /
יפדה וגם ירבה / בתוך העם /
ויהי כבודו / בן / אבינעם /
: מבין מחוקק / דת צפונך /
היום

ויזכה הגות / בדת יקותיאל /
עדל ויתגבר / בדניאל /
: בצור ומצוק / יסובבנו אל /

ויתערך / במעדני טעמין :

היום

סלה תהי עמו / ודכו תרצהו /

רם מעלה / מעלה משמעת /

ולתורה ולחופה / תזכהו /

ויורה טעמי / רת לעמין :

היום

פרהו ומלאביך / תצוה אליו /

לנצור ולשמור / צעדי רגליו /

ותרצהו סעשיו / ומפעליו /

ותפרוס עליו / סוכת שלומיך :

היום

ויאמר שיד המעלות אשרי כל ידא

וכו' ואחכ מי שברך לאבי הבן

ולסדרק קטן ונחול זלם ואו זכר

לעולם בריתו דבר צוה לאלק דוד :

וישפיד את אפרהם ושבועתו

ליצחק ויעמדה ליעקב זכו

משיח ונפאליה בוא יבואו

ברינה המשיח ונפאליה :

משיח

עמך כל בית ישראל

מקוים ביאת הגואל

מלא משאלות השואל

מכל עבר ומכל פנה :

בוא יבואו ברינה : משיח

טוב להודות לאלקיננו

ולחלות פני יוצרנו

יחיש קץ / גאולתנו

בצפור נדרת / מן קנה

בוא יבוא ברינה / משיח

מבין תוח / לקוט שושן

מבין אצר / ודישן / חיצים

ושמחת / עולם על האשם

כי בא עת / לחננה

בוא יבוא / עברנה / משיח

אלק / ידעבאות

קיים לנו / חזנבות

ההרים / והגבעות

פעחו / לפניכם רינה

בוא יבוא ברינה / משיח

שם זבחי / צדק יזבח

שפע ימים ז' יינקו

שם זכרו

זכחי צדק

חושו במם האהובים

בני ברית החביבים

גם קחובים גם רחוקים

כלם יחד תתאבקו

שם זכחי

ניתן לאל שיר גם זמרה

כי זכנו בתפארה

למעוה השמורה פה אל בית

מילה תועקו : שם זכחי

יהי זהיר כל מתעסק

ובמצותו יהי רבך

אל ירחם את היונק

רחמיני האליו יתאפקו

שם זבחי

סדרק מזבח הוא נחשב

שומר מצוה על כס ישב

גם חכרו שם הוא נעב

אחים רעים ולא נתקו: שם

אל הגוזר המתספק

מקריב קרבן במקום טהור

כי יזכור כי היום הן

יתן עדין ויצדקו

שם זבחי

יקיים מצות מילה

כתקונה בלי תפלה

בני קנ

את שלש אלה לא יעשה לה

כי עונות יתמו ימקו :

שם זבחי

נא לפניו

ימצאו חן

וחנוניו

מצות עמו

בזכרונו

יעל נא

ויחקו

יתן בספר

שם זבחי

אל הכרית

ראה יראה

את אחרית

יטיב לעם

נסתר בברית

ישלח מהר

וישחקו

יראו צדיקים

שם זבחי

כתמים מן הצאן

זה שי

קבל אדון נא ברכוני

ומשולך בעלצק

טוב שפע כל ימים יינקו

שם זבחי

ברוך מאיר את העולם

עשה אל כל והוא נעלם

נא ירפא אל זה העולם

כוחותיו חיש יתחזקו

שם זבחי

פיזו של התנים

חזק נעים עליה בתוך עמי אמוע

לקרא בספר תורת יי

יברכך האל משמי עליה

במבוא יושם בפריה ורביה

אשתך תהיה	כגפן פוריה
בן יבורך ובר	ירא יי
ישמח התנים	בקהל אמוני
ישא ברכה מאת יי	
שדי ימלא	תאות לבו
מון וצנה	יהיה סיביבו
ויאר אותו	ויישר נתיבו
לגמור	ולשמור
דרכי יי	ישמח התנים
לראשו יצוה	ברכות עצומות
יטע בכל עת	כנהר שלומות
זכה ויראה	ישועת יי
ישמח התנים	
קום התן	לקרא בתורה

קום במהרה / קום במהרה

אשכל הכופר / קום חתן

וכעופר / קל כעבי

האל נורא / בעבודת

קום במהרה / קום במהרה

היום חתן / מה נכבד

היום חתן / מה נכבד

במסכו / כמלך

וביום שמחת לבו / ביום חתונתו

שניהם / יבדכו

עם כלתו / החתן

אברהם / כברכות

בביתו / הון ועושר

למועד / למועד יעתה היה

ראשית
אל יתן לו

תבואתו
כל משאלות לבו

מה נכבד

בשם אלהי לכוהן כהנינו כלם והיוע שולג

עלמילא בדמלנו ובכנה מסניו עמין איהו

זכרון בא כסלכ יומא ליתק בה מביבי איהו איהו

בסימן טוב ופגול עולה רכנלם ייס אמן אמן

ביום כעשין שפוע נכבד לומא כענ

ט לים למגש השכי משבת כפלת לילדא בן ית

שנה אנה א. עשה לבס פלובילגנע שח כנמא פיד

עמב ועל צפם שפוע ששה אליכנ מ שלם ייס

וכעשין לית עענן אמב שלם ייס וקיעב שלג

בישל כנכ יג בכמא קיסא שלכהו עמיהו ויכלמו

הב ארבע לממא ולעמסא טוכיסא פקן עמיל

הנה אנו עומדים לפניך ה' אלהינו ונשבעים לך
באזנינו ונשבעים לך בלבבנו ונשבעים לך
בכבודך ונשבעים לך בשםך הגדול והנורא

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

ועתה ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו
ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו ה' אלהינו

זיינו מיומים הוא יפרנו ברחמי

וישה שלום במדומיו צור שוכן נתן

נו תורה תמימה וניעמה באהבה

בחרנו מועדי רגל ישרה חג הפסח

בן הראשה הוציא לחרות תמימו

וישה שלום במרומו תזכו

שנים רבות קהלה מצוארה צור

שכן שמי עבות ימים אתכם

גילה לי חן לוק ותכלה ישלח

כס רחמו יעשה שלום

מרחמו לכו אכלו בשמחה זבטוב

בב לחמכם יסיר מכם אנה

גון מבתיכם גוי ישלח במכם

כרוב רחמו יעשה שלום במרומו

יורה וגו' אב הרחמן עשה למען

שמו כי אתה אר נאמן לנקום

קמת אויבך הוי ישלח גואל

עמך כילא כלו רחמיו עשה

שלום במרחביו

לשבת וחנוכה

הז תאמו שבת וחנוכה כיום הזה

לברכה קוה לאדיר במלוכה

ואם יתמהמה חכה לו

קט

בשם אלהי אברהם אבינו יתברך יהי עמו של עולם

והקיימת בברכות וברוך חסדו אלהים

זכרון בזה הספר יוסף ויהי עמו

יהי עמו יוסף ויהי עמו יוסף

אך ביום חלום טהור יוסף אברהם

אברהם בן אברהם שעה יונה בן אברהם

תנומה יוסף ויהי עמו יוסף

בבית אלהים טהור יוסף ויהי עמו

אברהם אלהים ויהי עמו יוסף

טהור יוסף ויהי עמו יוסף

אברהם אלהים ויהי עמו יוסף

perato de sciéto accen

בשם אלהים אלהינו אמן וכו' וכו' וכו'

והיה עמו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

זכרון מה שהספיק יפה לומר בענין ע"ה חב"ה

בסיקן טוב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

אין דבר שלם שיהיה יפה לומר צ"ה

ענין מה שכתבתי לך בזה ענין ע"ה

אשר לומר בזה ענין ע"ה וכו' וכו'

בשם אלהים אלהינו אמן וכו' וכו'

ענין ע"ה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

לדעת האדם שיהיה עמו וכו' וכו'

וזהו ענין ע"ה וכו' וכו' וכו' וכו'

בשם אלהים אלהינו אמן וכו' וכו'

parato de Davido ac...

כי כסא ותכור משאנה יתה ונתה
עוב כמו אכזב וכאזר אשר נל שחת
תמונה תאורו נמחות והם על ככ מפותחות
ה אלקינו הרחמים והמליחות

זני מאמין באמונה שרמה מציאות
זרא יתברך שמו אחד ומיוחד אשר
זינו גוף וכדמון לבו הראוי לעבדו
בדו משמיע נבואתו לבני ארם ושמיים
בינו עתה היה אדוק הנאמרים מהשמים
הן לנו תורה על ידיה תחלק בשנים
זון ידע כל מעשינו זמל טוב לצדיקים
יע לרשעים וישלח לנו נשיחתו ושעיה
מתים לקח הימין ויהי ~~הוא~~ אני מאמין
לאשר הורה יצא לנו מה החכמים
תורה ישוע כל מה שקבל אצל כל
צדיק ואם מינום ענה מעשה

157
זוה הרהור נגד יצקר הדת ותורה
שבעל פה אני מתחרט וחוזר ושואל
זוה מחילה לך ותורתך

זי ומי בלתי יוצר חפץ רחום גלותנו
יצר מהעולם הינו בת מיראש האל
זמתנשא לכל לראש ומיד קמינו
זדרוש יפזר מעל נשך
זתה הוא אבינו ואלינו נא רחמינו
זהושיענו יי חוננו לך קוינו בא נא נ
זקול מבישר מי ומי י
זשמע בעד יהודה קני זמדה ר
זתורה ובירושלים יקר
זחמודה יבא בקדוד עקי כנשר מי י

אשון לציון הנה הנם כהנים ולוים על
 זונם וכל בית ישראל ישובו לאיתנם
 כבוד וגדולה ועושר מי ימיהם

בנים ובנות אשר גדלה נורעים הם
 בשערים כיהם אנשי סגולה כבני
 זון היקרים גם לשם ולתהלה בכבוד
 ודה מוכתרים הלא המה הגבורים
 ככל הכמה ישראלים ה

תנערי מעצר קומילכו לבתיכם לישד
 זר רי לצרותיכם וכיום יזון לא יוסף
 השקותיכם ומלאך בפניו חיש יבא
 ושיעבם ולא יוסף ולא יבא עוד שמ
 שבעת ימים ימלא את ידכם תם

בן ארמה יזכור במולדתו
 לעת קץ ישוב ליולדתו
 לעת קץ בן שמונים טורח עלי בכו אין
 לבבו אתו ולא עיניו בו לזרעו ולעב
 לשכניו הוש בכוסו גם לענה פתו כי אחרי
 זאת כמת יהי נחשב אישר איש אשר
 נחשת לזר תושב אין בלבו רעיון ולא
 מחשב רק לאחריית נפשו ומשכורתו

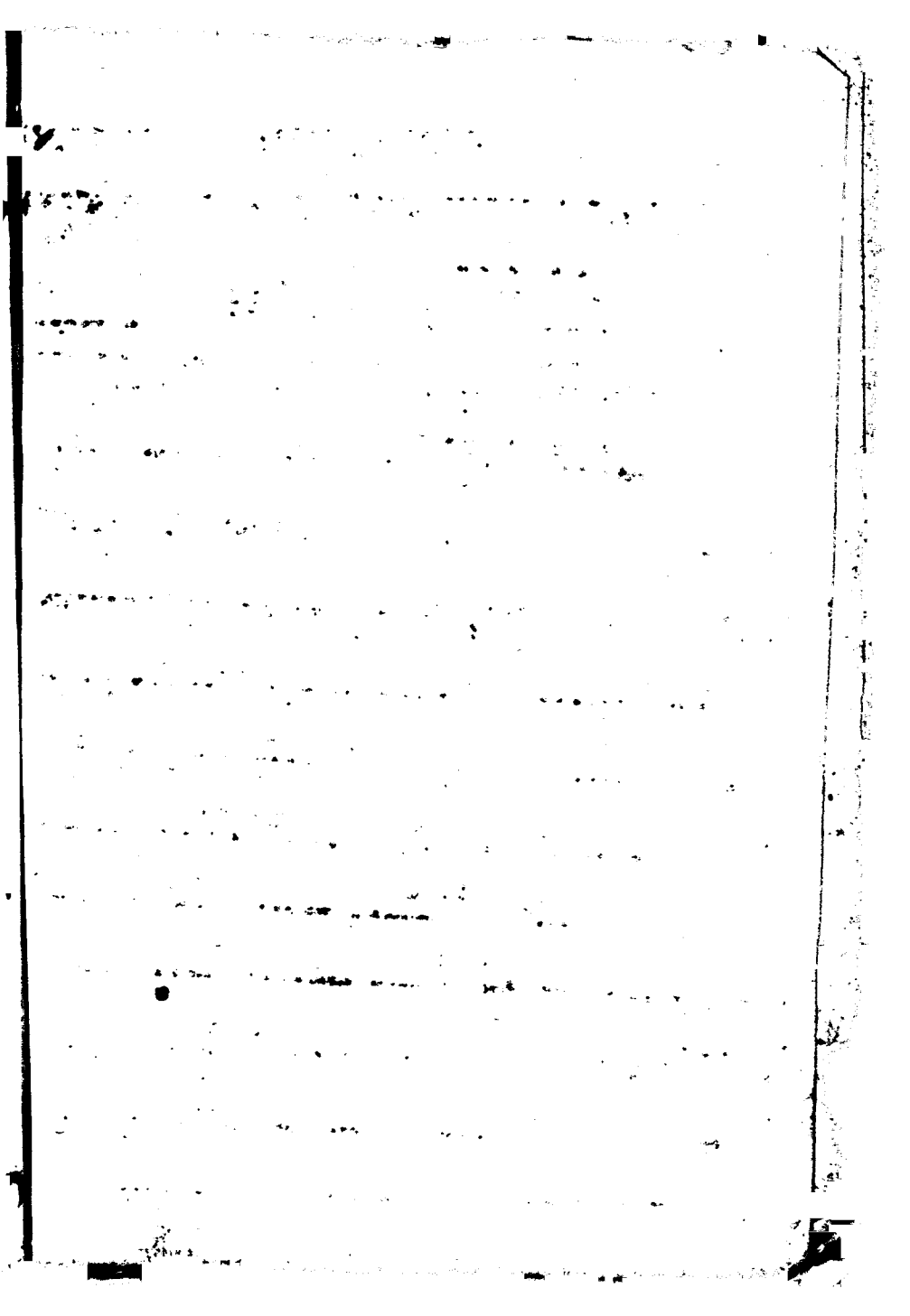
כי לעת קץ
 שכחי יונך נפש הזמיה למה תפחד
 ממצוקי נשיה מהר גופך ישכון תחתה
 הכל נשכה כאלו לא הז נפשי הוה
 זממות חילי אולי תועיל ונפשך
 תצילי בשובך אל קונך זם תצפי
 פעולת קנינך למה ולמה נפש
 נדמה תלבשי שממה עלי תבל

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to the high contrast and noise of the scan.

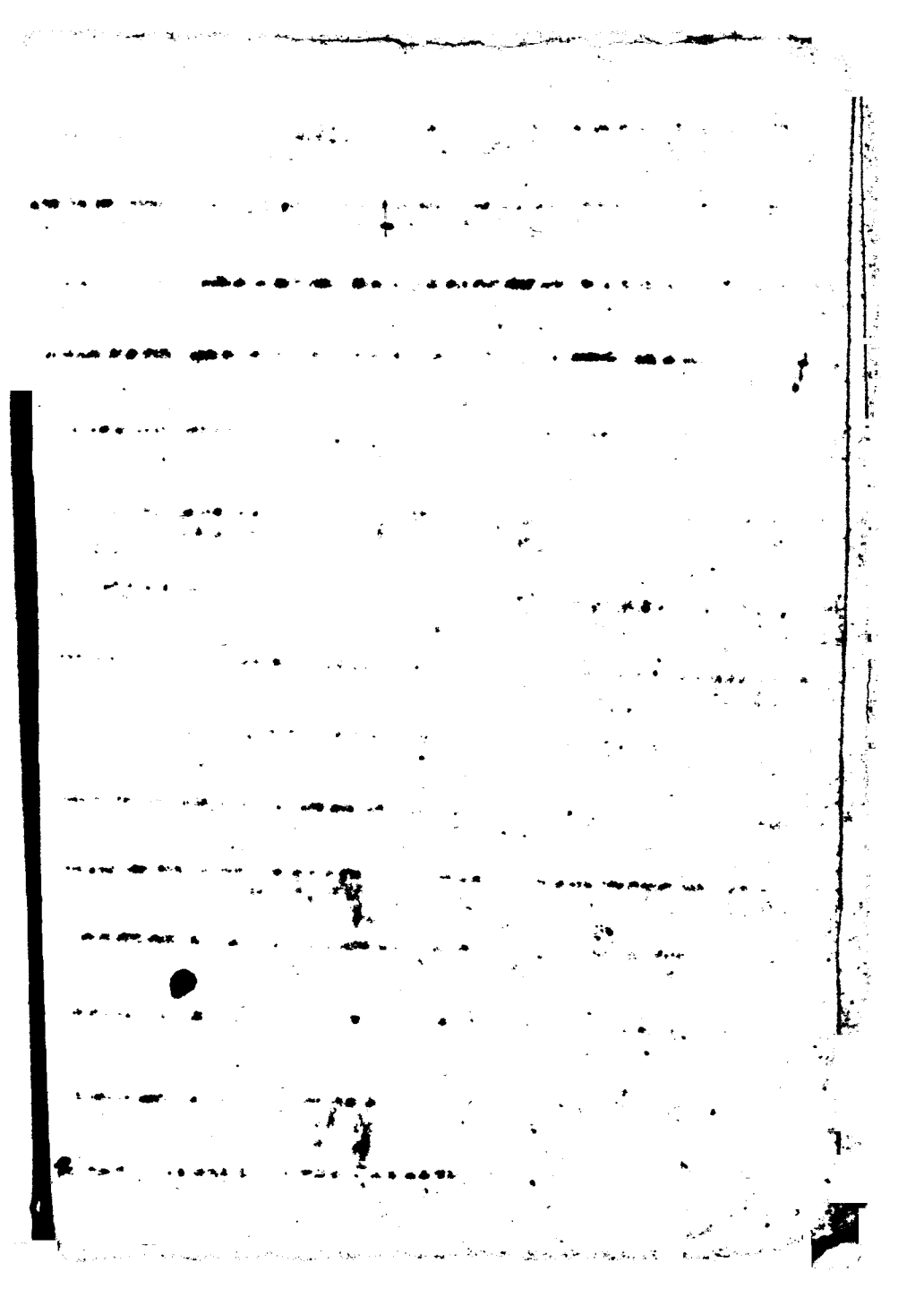
Main body of handwritten text on a lined page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. Due to the high contrast and noise, the individual characters are mostly illegible, appearing as dark, fragmented shapes against the white background.

תדמה בצאת הנשמה גויה נאלמה
 ישוב אל יסודך לא תשא בידך
 גאומה מקבורך יום יחיש כודך
 צפור אל כנך יום מה לך נבוכרה
 ארץ לא משוכה אשר היא מלוכה
 הפך מבוכה תדמה ארוכה והיא קשת
 רוכה כל יקרה אכזב וכל טובה כזבי
 הוא נמוס חזב ולאחרים נעזב ומה יועיל
 ונך יום החי גפן והמות כוצר וכאשר
 אך צערו הוא נוצר היום קצר ורחוק
 חצר נפש שזבבה ידי לך בפת חרבה
 שחזי מעצבה וזכרי מצבה תגורי יום
 ינך יום חרדי כזנה עניה אביונה
 צדי בכל עת מנוחה עליונה קראי
 זעונה בכר הגעועונה בכי תמיד
 פנו והתחנני לעיניו והפיקי רפוני

3
אז מלאכי מעוניו יביאוך אל זנך יום
שוכני בתיחומר למה תשא עין
מותר האדם מן הבהמה איך לנו יש
לדעת כי אנו תולעת לצב חומר גבנו
איך גבה לבנו מה יתרוץ לגבר ואחריו
לקבר זה יהיה לו חלף לוי חי שנים
אלף הלא אם ילך מרייבולע בחמת
קרי וישחף בלהב ולא יועיל הזהב
יצד עני ואביון נמשל לקקיון שבין
ילה היה ולבקר לא היה שכני
זר הכל בעיץ נובל ואחריתה באר
שחת לבד לב תם אשר נחתם
הוא מפני שמונחת ועול יסבול ולא
בול ולא יקוץ בתוכחת וממקשו
הי נפשו כמו שפחה בורחת ותתנש

אקוּן עַל יִשִׁישׁ יֵרָא אֵל כִּס
 יִמִּיו וַיִּגְוַע וַיָּמוּת וַיֵּאֱסֹף אֶל
 יִמִּיו בַּמִּסְפָּד מִרְסָפְדוֹ עַל
 יִשִׁישׁ וְנִשְׁוָה פָּנָיו הַלֵּךְ לְבַיִת
 עוֹלָמוֹ בְּנֹזֶרֶת יוֹכֵז מִעֲנִים
 יַעֲבֹד אֲקִים בְּאֲמוֹנָה כֹּל יִמֵּיו וַיִּטֵּן
 בְּכֹו עָלָיו כֹּל מִיּוֹדְעָיו קָנָה שֵׁם
 טוֹב בְּחַיָּו וַיֵּלֶךְ לְמַסְעָיו עֹזֵב
 אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹמוֹ
 וַיִּגְעַן נִשְׁמָתוֹ תַעֲלֶה בִישִׁיבָה
 עַל־יוֹנָה לָנוּחַ בְּמִנְחָה תַחַת

כנפי השכינה / וכפר אלקים
עוני ואשמו ויגוע / תם
מחה פשעו וישא / חובו צור
חוקר עלומתו / אנוש
רימה ותולעה / אל תדינהו
כאשמתו / ומלאכי השלום
הם יצאו לקראתו / ובצדור
החיים תהא צדורה נשמתו

רנע יחלש אדם וייצוב ריעו ויצמו
ופתאום ירדם ויניעהו ממקום
כי הולך האדם אל בית עולמו

165
שם יקצוד אשר זרע מיצור
וצדקתו ומלאכי ואיך יגבר
בכל תכל ופתאום יבוא אידו
וכל שמהתו הכל וגם ידל כבודו
יוס נאסר בתוך כבל יסוד מיצור
הודו ובחסד לנפטר זה לא יעיר
כל המתו ומלאכי נפשו בטוב
תלין וזרעו ירש ארץ ים יראיו
ויצדו יתלוהו יטוכן יצין ורקין
הימין יהיהו וישים כבוד מנוחתו
ובצדור החיים תהי צדורה נשמתו

יְבָרַח בְּצַלְּךָ וְלֹא יַעֲמוּד / צִלְתָּ
תָּבֵל וְיִשְׁמַחְתּוּ / וּמָה לֹא

טוֹבוֹ יַחֲמוּד / אִם תּוֹךְ שִׁמַּחְתּוּ
אֲנַחְתּוּ אַךְ צִידָה לְדַרְכּוֹ יִצְבּוּ
בְטֶרֶם יוֹם אֲקִיפְתּוּ / יוֹם יוֹם יִכִּי
לְמַחֲרָתוֹ כִּי לֹא יִדְעַ אָדָם עֵת

שֶׁטַחַת תֵּבֵל בְּקִקְיוֹן / שְׁבִיץ
לִילָה הִיא וְאֵבֶד / וְטוֹבוֹ כִּהְלוּ

חֲזִיוֹן / וּלְבוֹקֵר יִשְׁקֵר וְנֶאֱבֵד בְּ
לִישָׁאֵנִי וְנֶאֱיוֹן כִּי יִרְבִּי שְׁבוּוֹיִשׁ

יְבֵד / אִם מֵאֲחַר טִיטִי הִי סוֹתוֹ וְנֶגֶם
חֲתוּלָתוֹ יוֹם יוֹם יִכִּי לְמַחֲרָתוֹ

לֹא יִדְעַ אָדָם עֵתוֹ / תֵּם

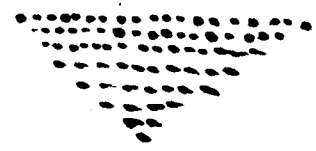
בשם אל חי טהור מהויות כלם והוא שומרם
 ומקייםם ברחמיו וכרוב חסדיו אכיר
 וזכרונם הפפר יום לידת נכדי שלישי הציבי
 בסימן טוב ובמזל עולה וצומח יביה אמן
 אך ביום שני בן יח ויש שיעות כגלחדש תמוז
 משנת התנו ליצירה ילדה מרת בילא פיורא בתי
 בן זכרו יקרא שמו בישראל אברהם הכהן
 יברכהו אלקים ישמרהו ויחיהו ויגדלהו לתורה
 ולחופה ולמצות ולמעשים טובים בתוך עמו
 ישראל ויזכה לראות פני הנואל בימי אביו ואמו
 וכל קרוביו ובחי כל בית ישראל אשר הם חיים
 עדנה אכיר

ליצונא טהיא

Verat'le Ra' d' d' d' coen

א"ה

בישם ל' חי מהוה כוהיות כלם והוה שומרים
 מקיים כרחקו וברוב חסדיו אכיל
 זכרון בזה הספר יום לידת נכד
 חביבי בסמן טוב ובמול עולה וצום
 יהיה אמן אין ביים שלישי בין לא וכב
 שעות הלחיש שבת משנה תע יישמרה
 ליצרה ילדה מרת בלא פיורא בתי בין זכ
 ויקרא שמן בישראל מהללא ליה הכהן
 זכרהו אקים ישמרהו ויחמהו ויגדלהו
 לתורה ולחובה ולקצות ולמעשים
 שנבים בתוך עמו ישראל ויזכה לראות
 פני הנוס במי אביו ואמו וכל קרוביו
 ובתי כלם בית ישראל אשר הם חיים
 : עדנה אכיל :

קבל

מיינוט ניבי צורי ומושב
כל עוד נשמה בי אודה לך
סלה תם

לוטא טבא ובמזלא מעלייא יהיה
אמן איך במשק בין ל זה שעות
כט לחדש חשון שנת התנט
gouverneur נולד לאבא הכהן
בת ויקרא שמה בישראל דיאמנט
שדי יברכה ויגדלה בחיי אביה
ואמה וינעה לחופה ולמעשים טוב
אכיר

לוטא טבא ובמזלא מעלייא יהיה אמ
איך ביום ראשון שהתא כג לחדש אה
בין ג שעות ביום נולד לאבא הכהן ב
ויקרא שמה בישראל שמחה שדי
יברכה ויגדלה בחיי אביה ואמה וינע
לחופה ולמעשים טובים; אכיר
שנת התנט

יהיינו מיומים הוא יפדנו בדחמיו עושה
שלום במרומיו חג שבועות שניה

הודו הראה להמונו עור שזכן שמי
עליה קולו למשה מסיני ויהי שם
עם יי ויהוריד דת משמי עושה
שלום במרומיו; קדשנו בשלישי
למוג את חג האסיף וְעֲלִיּוֹן יוֹתֵר
בראשית תבואתינו יוסיף אויבנו
ישמיר יוסיף ויבנה מקדש הדומין
עושה שלום במרומיה פֶּדָה וּגְאָל
אב רחמן עושה למען שמך כי אתה
אֵל נִבְחָן לַנְּקוּם נִקְמַת יַעֲקֹב וְשִׁלַּח צֶדֶק
לְעַמְּךָ לְנַחֵם כָּל עֲצוּמוֹ עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרְאֵי עֵינֶיךָ לְשָׁנִים רַבּוֹת קָטְלָה
מִפְּנֵי אֲדָרָתְךָ יַעֲקֹב שֹׂכֵן עֲמֵי עֲרֵבוֹת יִשְׁיִים
אֲתָבֶם לְצִלָּהּ אֱלֹהֵינוּ לֹדְקֵן וְתִכְלֶה
יִשְׁלַח לָכֶם רַחֲמָיו עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְאֵי עֵינֶיךָ

זכרון לפטירת משבתי מפאציפיקו
נלע כ"ג לחדש תמוז יום שני
שנת התענית תש"ב

זכרון לפטירת סמורלדה אשת
משבתי מפאציפיקו נלע יום ו'
כ"ח לחדש מרחשון שנת התש"ב
תש"ב

זכרון לפטירת הזקן הנעלה נעים
זמירות ישראל כהן שלמה בנע
אבא הכהן בראשון בשבת כח
לחדש אדר שנת התש"ב הוע
ל"ג לחדש מרחשון ונלע ברב
בשבת כ"ח לחדש הנל תש"ב

בכל הקפה יאמר יושב בסתר יעליק יעד כי אתה

מחסי? ויתן בכל פיעב לפחות פרוטה
לצדקה על המת או יפרישני בכיסו לכפרת
נפשו ויאמר: הריני נותן פרוטה זו ל
לצדקה על כל ישראל ועל פלוגי זה הנפשו
למונוחת נישמתו בגן עדן;

ובכל הקפה יאמר אנה בכח ויגמרות

אל ברוך גדול: ראה תום צדקותי
ויפתח לו מקום קברי אבותי
וישלח כפרה לאישמתו ויתן
אליו רחמיו: ב קרוש רחום
עליון שור טוהר נפשו וחלצהו
פן תאכלהו להט בחרב באשו
ויבנס לגן עדניו ולא יזכר
עוד עוניו וישלח כפרה וכו

נא גדול גדול יגדל כח שמירה
ויזכה ליכנס לנוצה ויענן
מסובתו: ובניעלה ולא ירה
ולא יזכר לו עון ומרד וישלח
ברחמי טהור רחמהו צדקה
תמיד גמלהו: ומנחל עבניו
תשקהו: ויפתחו לו שערי
ירושלים ומיבאל יקריבהו
לפני שוכן שמים וישלח
חי קדוש ברוך טהור נפשו
עליון: ובית מקדש וצפריון
יפתחולו ברצון ומיבאל
יכניסוהו בששון בשכחה
ובששון וישלח

יה צלה לבן פרותך זה קדוש
 ועל מזבח הקדוש גשמתו
 תהיה נצבת ומפי עליון שם
 תהיה מבורכת ויש לה
 שוכן קדם ומאז צדק ישר תמי
 יהיה לנפש זה מהזיק ותוכך
 ובעקבות לפניך ישמש ויזם
 ולילה לא ימוש ויש לה
 כפרה לנשמתו וכו

ולבני העלגשים אשר לאברהם
 נתן אברהם מתנות

והוא רחום יכפר עון וכו

צדיק אתה ש' על כל הבא עלינו

יה רצון מלפניך ש' אלקינו ולקי אבותנו
 שתגדור פרצותינו ופרעור
 עמך ישראל ברחמים
 והוא רחום ג' פעמיכ

כייצמוד לימין אביון להושיע משופטי

נפשו: מגדל עוז שם יש בורוך צדק

ונשגב: וישב עמי בנה שלום ובמישכני

מבטחים ובמנוחות שאננות: ויהי נועם

שאלקינו עלינו ומעשה ידנו כוננה עלינו

ומעשה ידנו כוננהו: יש יצמוד בעדנו

חסדך לעולם מעשי ידך א תרף :

אסיפת שלום תהיה אסיפתו :

רביצת שלום תהיה רביצתו :

מחיצת שלום תהיה מחיצתו :

שכיבת שלום תהיה שכיבתו :

הנה מכון ; הנה מלון ; הנה מנוחה :

ה' רצון מלפניך יי אקו ואקו אבותי
 שתמהול ותסלה לי על כל פשעי
 ותכפר לי על כל עונותי ותצילני
 על כל חטאתי שהטאתי וישעיתני
 וישפיעתני לפניך בין באונם בין
 ברצון בין בשונג בין במזיד בין
 בסתר בין בגלוי בין במתכוין בין
 שלא במתכוין בין בהרהור בין נמחש
 מיום היותי על האדמה על היום הזה
 וכשיגיע קצי להפטר מן העולם
 יאמר יי יהי רצון מלפניך יי
 אקו אבותי שתקבל נשמת
 בגי' באשר תקחנה ממני
 מושיבנה תחת כנא כבודך אלה

מישב נשענתה וכישאמות תהא

מיתתי כפרה על כל עונור ~~צ~~ אבא

ה לאקי ולקי אבותי שיעה את ש

שועתו וענה את עתרתו וישבו

תפלתו והרב כבסני מועני וכוח שאת

טהרני וזכני מישני איות ונונסתרות

נקני ואהיה מבני אדם אשר בער

כנפיד יחסיון וירויזן מדישן ביתך

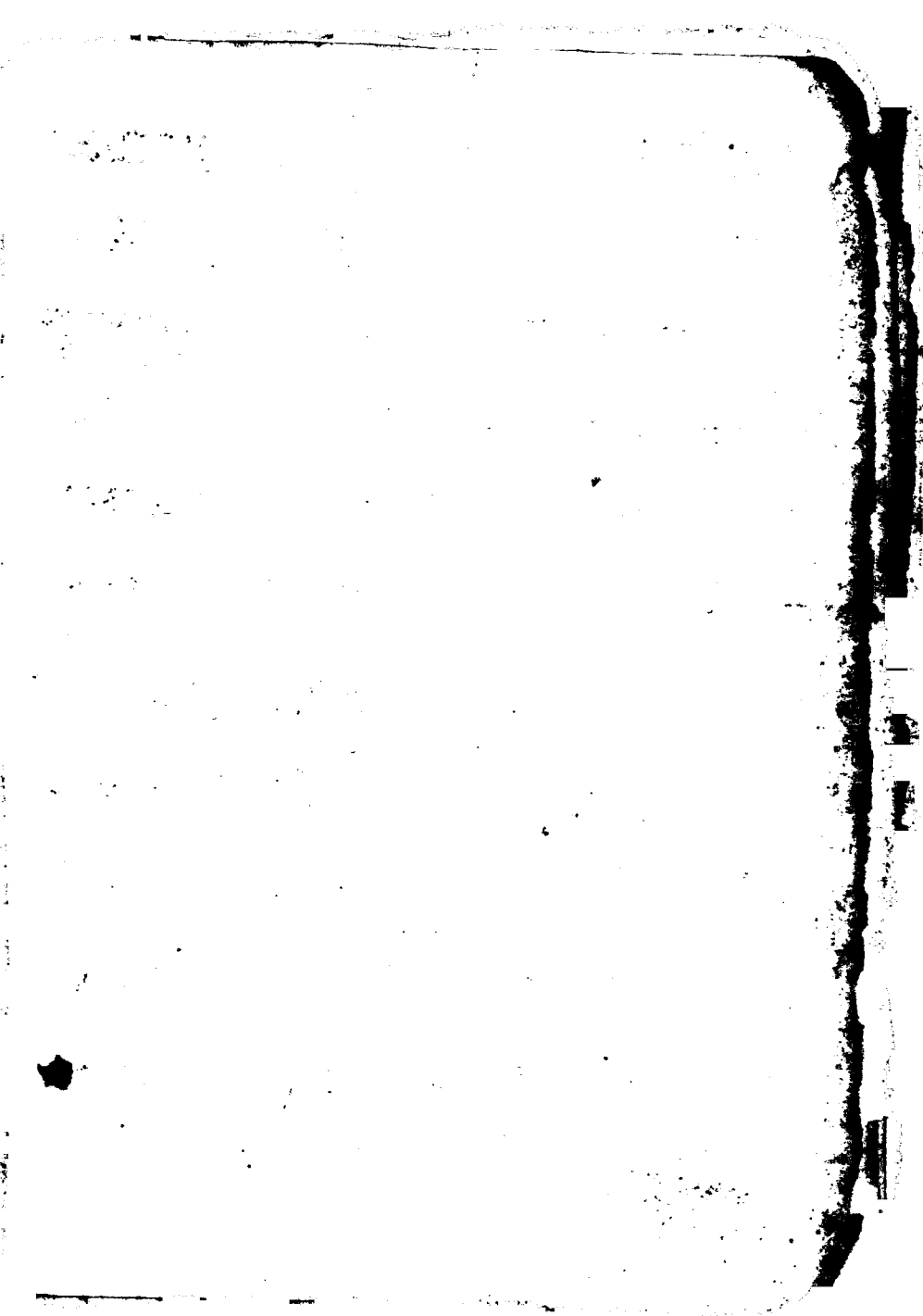
ומנהל עדניך תשיקם תודיעני ארח

חיים שוביע ישמוחות את פניך נשמו

בימיך נעה

ת

ויאמרו כל קהל עדתו יבא שלום
 יבא שלום יבא שלום יורה על
 קבורתו: מלאכי חסד הממונים י
 שיערי החסד הם יצאו לקראתו
 ויאמרו לו שלום באך: מלאכי
 רחמים הממונים יעל שיערי הרחמי
 הם יצאו לקראתו ויאמרו לו שלום
 באך: מלאכי החזק הממונים יע
 שיערי החזק הם יצאו לקראתו ויאמ
 רו שלום באך: ואתה לך לקין ותנו
 ותעמוד לתור לך לקין הימין: בליע
 המות לנצה ומהה יש לקים דמיע

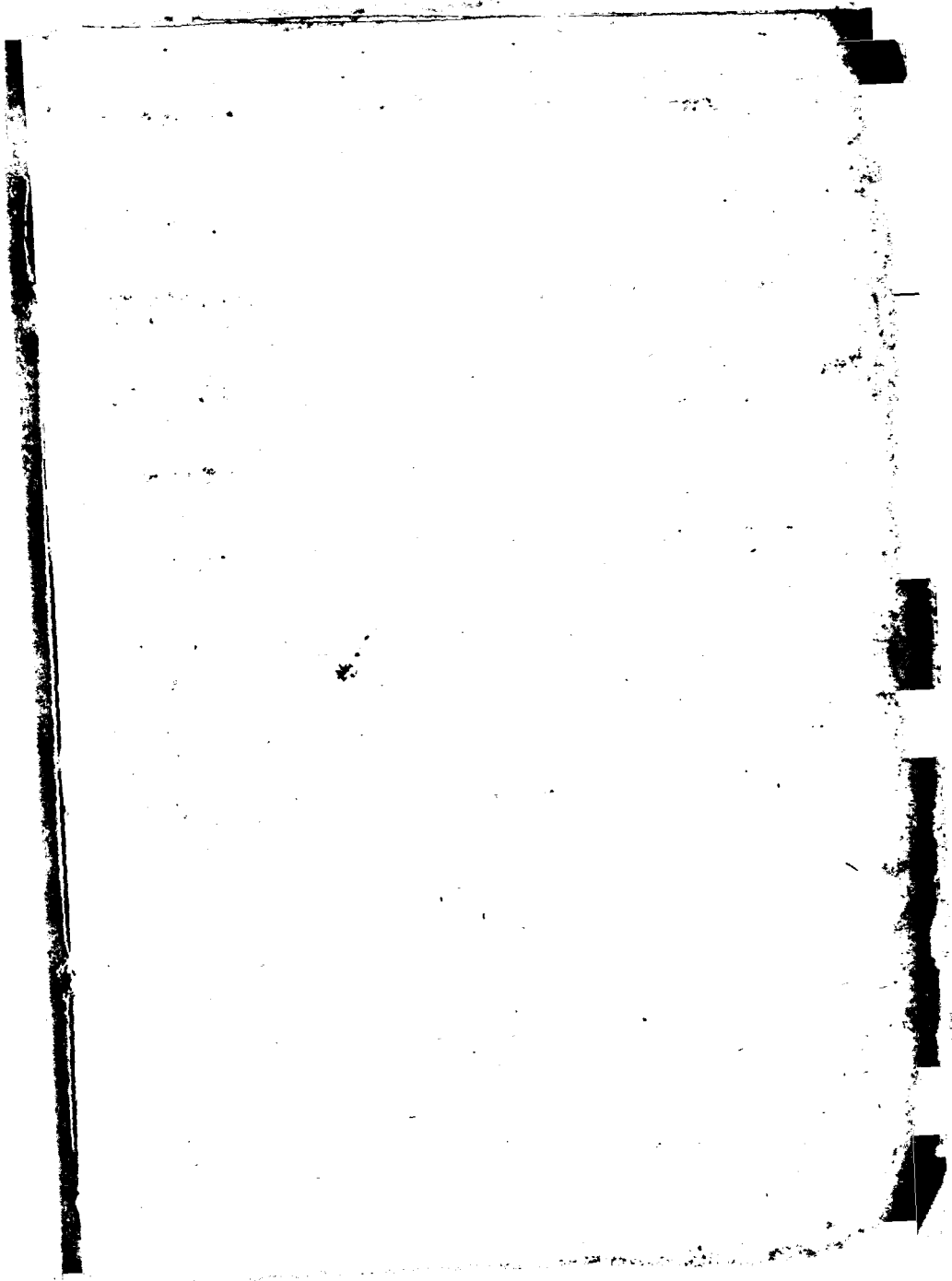

מיֵּלֵךְ כָּל פָּנִים וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יִסִּיר מִעַיִן
 כָּל הָאָרֶץ כִּי יִשְׁדָּבֵר; יִחִיו מִתַּחַךְ נֶבֶל
 יְקוּמוּן הַכִּיָּצוֹר וְרִנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֵפְרַיִם
 אֲוֵרוֹת טַלְךָ וְאֶרֶץ רַפָּאִים תִּפְיֵל;
 וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵינַי וְכוּ

כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּ יְהוָה;
 בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שׁוֹ
 כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל

אֶרֶץ אֱמֶן וְאֶמֶן
 וְהֵי נוֹעִים וְכוּ

תִּפְוֵל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפָחַד בְּגִדוֹךָ
 עָרִיעַ יְדָמוּ כְּאֵבֶן עַד יַעֲבֹר יַעֲמֵךְ
 יְיָ עַד יַעֲבֹר עִים זֹקֵנֵי הַיָּמִים;

והתקדשתם והייתם קדושים כי

קדוש אני יי אקיכם?

רבוק כל העולמים מלא י

מברכותך וברכנו אבינו כר

כאחד באור פניך ומברכתך יבורך

בית עבדך לעולם; כי אורד ימים

ושנות חיים ושלום

יוסיפו לנו עים

כל ישראל

אמן

הַלְנוּלָרִים תְּקוּמָה מִשְׁבַּע מֵעַתָּה
הַשְּׁבַע וְאִם יֵשׁ תְּרוּמָה לְהַנְעִי
לְעַד רוּמָה, עִוְרוּ עִוְרוּ כִּתְנִיעָה
וְנִקְי שְׁרֵי חֶמְדַּת תְּבִיל, בִּינֵי חֶשׁ
כִּי שׁוֹבֵת בָּם אַחֲרֵינוּ תוֹהוּ וְהִבֵּל
בְּעַיִן בִּי כֹל שֶׁמֶחֶת בָּם בְּסוֹף
הַיָּמִים לְבָר עַד מָה אָדָם כְּבִהֵם
עִוְבֵל לְבָר נִשְׁקָעוּ וְלִתְחִית אֲדוּמָה
שָׁם יִשְׁכְּנוּ לְשִׁמָּה, הַלְנוּלָרִים

לֹא כֵן עֹבְדֵת קוֹנֵה לְאֶרֶץ הַיָּם
שֶׁבִילָה, שָׁם תִּתְעַרְוּ עֲדֵנָה
עַל שְׂרֵי זְבוּל זְבוּלָה בְּקוֹם סְפִיר
אֲבֵנָה יִשְׁלַם הַפְּעֵלָה שָׁם בְּבֵית
הַרְבֵּה צְדִיקִים וְרַעֲיָה (עֲלֵה)
וְשֶׁבִיעֵי בְּכָל בִּנְיָה גְעֵלָה
וְהַשְּׁכִילִים בְּכָל חֶמְדָּה
שֶׁמְחֵי נֶפֶשׁ יַעֲרִינָה קוֹפֵי לְכֹי יֵאל
אֲדוּנֵךְ כִּיבְכֻנְחָה עֲלֵינָה, תִּבְחָא
אֵת מִלְכֵינֵךְ שָׁם תִּהְיֶה לְרֵאשׁ פְּנֵה
עִי וְגַ שְׁלוֹם בְּנֵךְ שָׁם לְכִינֵךְ יוֹנָה
תָּמָה, כֹּל בְּנֵי עֲרֹן וּבְרֵעֵי לֵךְ תִּבְחָא

כָּל נִשְׁכָּה וְגַם הִיא בְּשִׁכּוֹרֵתָם שְׁלִימָה
 תָּם
 חַיִּים טוֹבִים לְנִשְׁאָרִים לְגַחֲלִים
 וּקְטָנִים וְשִׁים נֶפֶשׁ הַנֶּפֶטָר
 בְּחֵיצָה עֲלוּנָה וּבְכַטְחָה נְטָה
 עַתָּה בְּנֶפֶשׁ הַשְּׂבִינָה הַרְחֵם וְצִילֵנוּ
 שְׂמֵחָה זֹאת וּמִלְטָנוּ יְחִיֵּשׁ הַיָּד
 זֹאת לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל יְחִיֵּה אֲתָם
 דְּפָתִים אֲחֵה דְמַעָּה לְעַל כָּל
 זְנִים

הַיּוֹם בְּלִוְאֵת אַחַר עֶשֶׂר חֹדֶשׁ
 יָמִים עֲלֵה יָקָר נִבְדָּר וְנִעֲמֵם
 שְׂמֵחָה תַעֲלֶה לְשִׁמּוֹ לְרוֹמִים
 זְכוּרֵנוּ יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ לְטוֹב
 מְלֻחוֹת חֲסִידֶיךָ אֲצִל צְדִיקִים
 עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ אֲצִל אֲבוֹתֵינוּ
 הַתְּפִלָּה הַיּוֹם בְּמִלְאוֹת

הַיּוֹם הַזֶּה

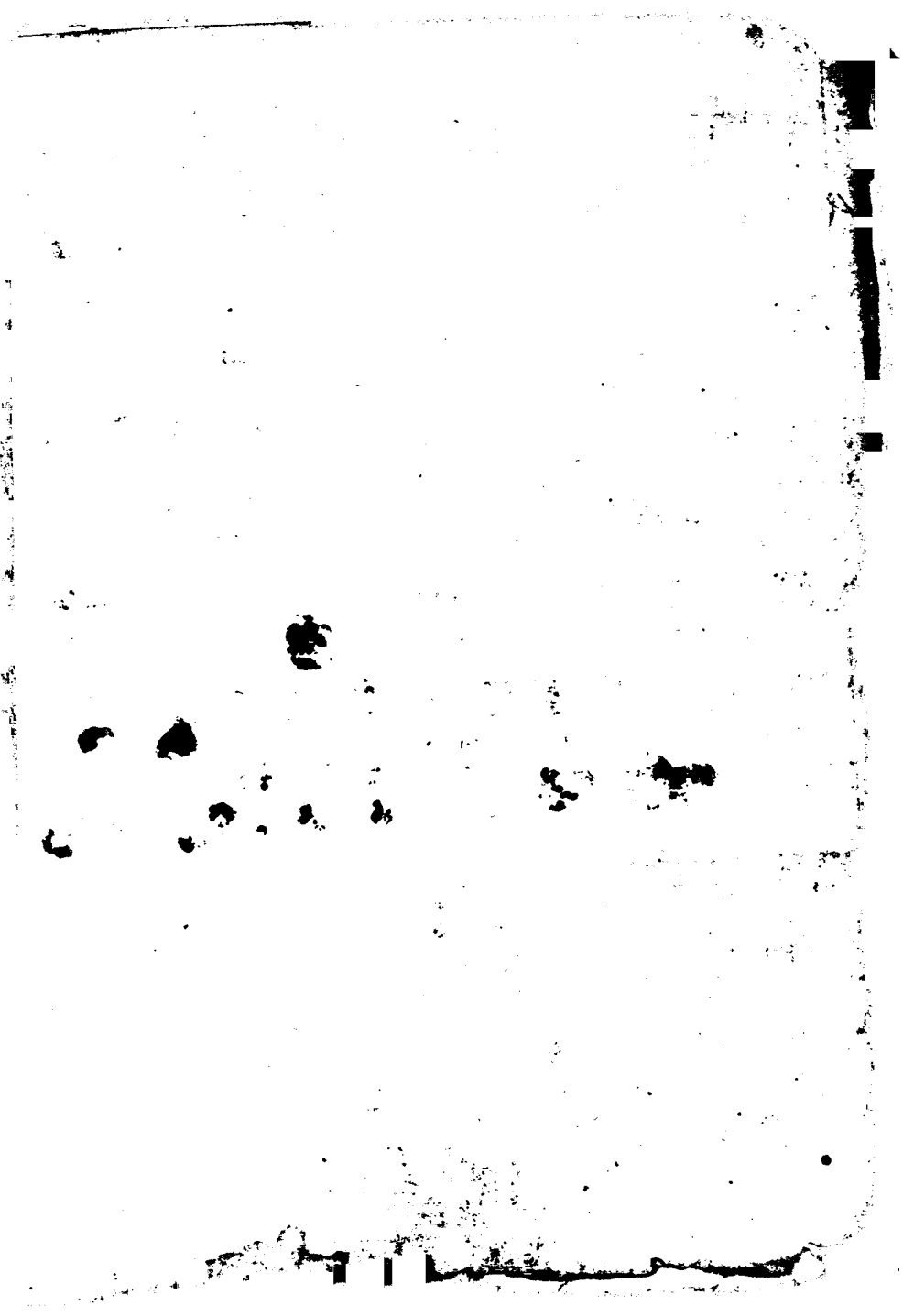
הנותן תשועה למלכים וממשלה
 לנסיכים ומלכות כל יעלמים;
 הפוצה את דוד ינבדו מחרב רעה;
 הנותן ביס דרך ובמים עזים נתיבה;
 הוא יברך וישכור וינצור וינזור
 וירומם ויגדל וינשא למעלה
 למעלה לאדוננו המלך; מלך
 מלכי המלכים ברחמיו ישמרהו
 ויחיהו; ומכל צרה ונזק יצילהו;
 מלך מלכי המלכים ברחמיו;
 ירום ויגביה כוכב מערכתו;
 ויאריך ימים על ממלכתו;
 מלך מלכי המלכים ברחמיו;

יתן בלבן ובלבן כל יוניציו ושריו
 רחמנות לעשות טובה ינמנו
 ועם כל ישראל: כימיו ובימינו
 תושע יהודה וישראל ישכור
 לבטח: ובאלציון גואל וכן
 יהי רצון ונאמר אמן

מי שברך אברהם יצחק ויעקב
 משה ואהרון דוד ושלמה: וכל
 הקהלות הקדושות והטהורות
 הוא יברך את כל הקהל הקדוש
 הזה גדולינו וקטנים: הסובניהם
 ונשיהם ותמידיהם: מלכא

דעלמא הוא יברך יתכוון וישמע
 בקול צלותכו; תתפסקו
 ותשתזבון מכל צרה ועקתא ויה
 מימרא ויה בסעדכם; ויגן בינדכם;
 ויפרוש סכת שלמו עליכם;
 ויטע ביניכם אהבה אחוה שלום
 וריעות; ויכלק שנאת חנם מביניכם;
 וישבור עול מעל צוארכם; ויעקיים
 בכם מקרא שכתוב יש אבי אבותיכם
 יוסף עליכם ככם אף פעמים ויברך
 אתכם כאשר דבר לכם; יהירצון
 ונאכזר אמן

קונוי וספדי תורה ועשי קינורת
זכירה יביום צרה ומהומה ויום
עברה יביום אף כי חרה ונחרב
דביר ועזרה וצינקה גדולה ומרה
זאת חקת התורה: שאל ינא ברוב
מגינה יאיה מהנה שכניה וביה לוייה
ודוכנה יואיפה אנשי אמונה יואנה
פנה הוד יציר הנאמנה איכה היתה
לזונה מקדשת ראשונה לזאת לבן
מור יקדא כמו לב אישה מצרה יצ
איה ראשי ישיבות ואיפה סנהדרין
ואנה הולכי נתיבות לגוגה זיו .

קול

בְּרַמָּה נִשְׁמַע נְהִי בְּפִי מְדַבֵּר
 קוֹל מִשְׁפַּר סְלַעִים וּמִפֶּה הַרְבִּים
 עַל לְבוּדָה זַעֲנוּעָה בַּת אֲעִילִים וְגַבְדִּים
 עַל גְּזֵרַת יְהוָה מִעוֹלַת סְפִירִים
 אֲשֶׁר פָּתַע פִּתְאוּם נְגִידָה בֵּין הַגְּזֵרִים
 תִּנּוּ לָהּ מִסְרֵי יָדֶיהָ וּמַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים

קינח

אֲרוּכָה לֹא עָלְתָה לְבוֹחֶלְתִּי אֹוִי
 אֹוִי לֹא עַל שִׁבְרֵי נַחֲלָה מִסְתִּי

רפואה

אֲלִיכֶם נָעִי וְקִרְוֹכֵי אֲסַפֵּר קִרְוֵי
 וּמִכְאוּבֵי / גַּד יְיָ הֵיטָח בְּנַעֲי וְקִרְוֹכֵי
 אֹוִי נִשְׁפָּךְ לְאֶרֶץ מִדְּרֹוֹ

רפואה

שאלו לרופאים שאלו על זה

האחיה או אמות סחול זה

ויענו הרופאים בזה וכה

אוי שלא ארפא ממחלת

רפואה

חולי רע וקשה נפנס בגופי

מבשר עד עצם הילך שפי

אמרו הרופאים לקחת סופי

אוי כך נוד אל יוער נשמת

רפואה

הערי אין בלעד אם אין שם רופא

אמרה אשתו בלב רפא

רפואה לא נמצאת להרפא

גוזי נזרך אשת רעיתי רפואה

ק"ט
187

זָנוּר מִתּוֹ עַל עֵשֶׂר זָבוּיִן

שִׁים נִשְׁמַתִּים חַיִּים זִוְיָהוּ

בֶּן עֶרְךָ תִּמְצֵא מְדוּרָה וְאַפְרָיִם

אֶצֶל עֲדִיקֵי עֲדַתְךָ

רְפוּאָה

קֶסֶף אַחֲרֵי

וְתֵהָרֵאשׁוּ אֲשֶׁם וְלֹא לְטוֹכָתָהּ

אַחֲרֵי שְׁלֵחָהּ וְעַתָּה וּמִתָּה

אֲנִי כִּי בָא עָלַי רָבָה מְהוּמָה

חֲבִילִי יוֹלְדָה מִלְחָמָה עֲצוּבָה

מִשַּׁעַת לִרְתֵּהּ בְּצִירִים חוֹמָתָהּ

וּרְפוּאָה לֹא נִמְצְאת לְסַחֲלָתָהּ

וְתֵהָרֵא

אֵלַי לִי עַל אֲשֶׁת הַנְּעִים

אֲשֶׁר הוֹשַׁבְהָ פָּנֶיהָ אֶל מַחְתֵּירָתִי

אֲדַבְּקָהּ מְקוֹם עֵפֶר רֶסֶחַ חוֹלָעָה

מִשְׁבְּרֵי מוֹת אֲסֹפֹר אַחַר לִירְדָהּ

וְתַהַרְרֵנִי

יֹנְתֵי תַמְתִּי אִשֶׁת נְעֻרִים

עַל נוֹדֶךְ שְׁתִּיתִי כֹס נִשְׁחָרִים

גַּם חָרַלְסֵפִי מֵאֱלֹהִים

בָּכָה תִבְכֶּה נַפְשִׁי עַל מוֹתָהּ

וְדַהַרְרֵנִי

אֲבַכֶּה עַל אֶשְׁתִּי חֹזֶקְדָה

כִּי הִיא תִיתַתֵּלֵלֵנִי כֹאשׁ וְעַטְרָה

עִם תְּחַבְּרִים שֶׁמִּתְבַּטֵּרָה

עֵתָה בְּעֵנִי אֲבַדְתִּי אוֹתָהּ

וְתַהַרְרֵנִי

25/75

נחמה

תתענג נפשו מזיו השכינה

בגן עדן כמנוחה נבונה

תתענג

ביום זה זהו חדש שנת ימים

לנוח מעל צדיקים גמורים

יזהיר בחדר המאדים

לפני האל שוכן מעונם

תתענג

נחמה אחרת

התנחמי איובתי בחיון מוערי גילך

מחי דמעה מעיניך ומנעי מבכי

קולך כי כה אמר צור נוהלך

בה אורך וסר אפלך אהיה לך

לאור עולם ושלמה ימי אסוף

צדיק הדין

העוֹר תָּמִים פְּעֻלָּתוֹ בְּדַרְשׁוֹ

כִּשְׁפָט חַסְדֵי יְצוּנָה וְאֵין

עוֹל צְדִיק יִשְׁדֵּר הוּא הַעוֹר תָּמִים

בְּכָל פְּעֻלָּתוֹ כִּי יֹאמֶר לוֹ צוּה אֱתָעֵל

הַשְּׁלִיט בְּתַחַת וּפְעֵל סְמוּת

וּמַחִיָּה מוֹדִיר שְׂאוֹל אֲעֵל וְהַעוֹדֵה

תָּמִים בְּכָל מַעֲשֵׂהוֹ וְכִי יֹאמֶר לוֹ

מַה תַּעֲשֶׂה הַנְּזִיר וְעוֹשֵׂה חַסְדֵי לְנֶגְדֵי

חֶסֶד תַּעֲשֶׂה וּבִזְכוֹת הַנְּעַקֵּד בְּיָשָׁר

הַקְּשִׁיבָה וְעֵשֶׂה הַעוֹר תָּמִים פְּעֵל

אֲמַת כִּי כָל דְּרָבָיו חֶסֶד וְאֲמַת הוּא

אֲמַת וּמִשְׁפָּטָיו אֲמַת אֲרַךְ אַפְּסֵי וְרַב

והבט מצדו ופך יחידה ובעקד פי
שפך ולמען יעקב הנקראת שפך
למען ולמען שפך ונחמה
עקד אטם על שפך ונחמה
עלם שפך ונחמה על שפך ונחמה
העבודה ועל נחמה שפך ונחמה
שפך שפך שפך שפך שפך שפך
עדיק צכל דרפוד העבודה ונחמה
ארך אפים ונחמה דתמים ונחמה
נחמה נחמה על אבות שפך ונחמה
ארון הסליחות ונחמה ונחמה
יתרוץ לאדם בכל עבודתו על שפך
אלה שפך ונחמה ונחמה ונחמה
עבודתו כי אטם ונחמה ונחמה

סְבוּרָה יִדְעֵנִי מִיָּדְעֵנִי מִיָּדְעֵנִי
תִּפְדֶּךָ בְּדַבְרֵךָ תִּפְדֶּךָ בְּדַבְרֵךָ
לִי יְהוָה אֱלֹהֵי מִיָּדְעֵנִי מִיָּדְעֵנִי
אֲתָהּ וְיִשְׂרָאֵל מִיָּדְעֵנִי מִיָּדְעֵנִי
יְהוָה אֱלֹהֵי מִיָּדְעֵנִי מִיָּדְעֵנִי
עַד תִּפְדֶּךָ מִיָּדְעֵנִי מִיָּדְעֵנִי
וּבְדִבְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי מִיָּדְעֵנִי
מִיָּדְעֵנִי מִיָּדְעֵנִי מִיָּדְעֵנִי
קֶסֶף וְנֶזֶבֶל שֶׁמֶץ יְעִיר זֶה
יִשְׁבֵּה אֱלֹהֵי לִבִּי וְיִפְתָּח שֵׁן פִּי
לִפְנֵי שׂוֹמְרֵי אֱמֻנָה לִשְׁמֵרֵי
יְקֻם שִׁירֵי דָן וְקִים בְּרִיתֵינוּ
הַלֵּךְ בְּמִסְלָחֵנוּ עֲלֵדְבֵי כְבוֹד שִׁמְשֵׁן
הַעֲלֵנוּ זְכָרְךָ עַל הַמַּחְתָּנוּ לְחַיֵּינוּ

שָׁבַב בְּשָׁלוֹם וַיֵּיךְ בְּיָמָיו עַד
סָתָם מִשְׁמַעֲשָׁיוֹם לְכֹהֵן אֱתָנָה
עוֹלָם יִשְׁנֵי חֲבִידֵן שְׁעָרֵיךָ עֲדָנָה
לְדַוְמָה לְשָׁלוֹם בּוֹאוּ לְכֹהֵן
בְּעֵת עוֹלָם מִסְּפָרֵיךָ עַד
מֵתָה לְךָ וְאֵתָה לְךָ שָׁלוֹם בְּהוֹרָה
מִלֵּבָבֵךְ שָׁלוֹם לְכֹהֵן וְלִקְדוֹתָיִךְ שְׁעָרֵי
לְךָ לְכֹהֵן לְךָ לְכֹהֵן לְךָ לְכֹהֵן
לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן

הקפות לכותים

תָּחִיב לְעַלֵּי אֱלֹהִים חַיִּים

וּמִלֵּךְ עוֹלָם כִּי עַמְּךָ מְקוּרָה

וְתָמִיד יִתְחַלֵּךְ נֶגֶד הַחַיִּים

וְתִנּוּחַ נַפְשׁוֹ בִּשְׂרֵד פְּתִיחַ

וְתָמִיד

בְּמִטָּה בְּחֹב הַחַיִּים יִכְפַּר אֶת עוֹנְוֵי

אֶעֱשֶׂה שִׂיּוֹ הַטּוֹבִים יִהְיוּ לְנֶגֶד עֵינָיו

וְיִהְיוּ לְעוֹמֶתוֹ עִם כָּל נֶאֱמָנָיו

וְיִתְחַלֵּךְ לִפְנֵי בְּחֵרֵת תְּחִימִים

וְתָמִיד

וְעַד שָׁמַיִם תִּקְרָא נֶפְתָּחִים וְעַד

שָׁמַיִם תִּקְרָא וּכְשֶׁבֶן מִבְּטָחִים

מִלֵּאכֵי הַשָּׁמַיִם לִקְרָאתְךָ שְׂמֵחִים

וְכֵן הַגְדוֹל לְקַבֵּלְךָ יַעֲמֹד
וְאַתָּה לְךָ לְקַץ יִתְנוּם וְתַעֲמֹד
וְתַמִּיד

הַזְכֵּרֵנוּ טוֹב יְהִי לִי לִפְנֵי עוֹד
לְהוֹמִיל לְהַגִּית אֲדוּ
לְקַיִם חַיִּינוּ וְחַיִּיוֹן מְאֹד
כִּי בְרִית הֵיטָה אֲתוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁ
וְאַתָּה לְךָ מִלְּפָנֶיךָ וְתַעֲמֹד
וְתַמִּיד

הַנְּשַׁמְתֵּךְ לְמַעַרְת הַמְּכַלֵּה
וּמִשָּׁם לְכַרְוֹבִים וּמִשָּׁם אֵל יִרְעָה לְ
וְשָׁם פִּנְקָס תְּכַתוֹב לְגַן עֵדֶן שְׁבִילָה
וְשָׁם תִּהְיֶה וְתַעֲמֹד מִלְּמַעְלָה
וְשָׁם תִּעֲלֶה לְמִדּוֹם וְלֹא בַחֲוִץ תַּעֲמֹד

וְהָיָה לְךָ לְקַץ מַעֲנֵה וְתַעֲמוֹד
וְתָמִיד

שְׁעָרֵי הַמִּקְדָּשׁ יִפְתָּח לְךָ סִימָנֶיךָ
יִקְרִיב גִּשְׁמֶיךָ בְּקִרְבְּךָ לִפְנֵי אֵל
יִתְלַח עִמָּךְ חֶסֶד וְחַנּוּן
וְשְׁעָרֵי עֲרֻבֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי שְׂכֵנֶיךָ
לֹא יִבְעֵרוּ בְּיָדֶיךָ וְהָיָה לְךָ חֶסֶד
עֲמוֹד וְהָיָה לְךָ לְקַץ מַעֲנֵה וְתַעֲמוֹד
וְתָמִיד

וְיִפְתָּח לְךָ שְׁעָרֵי הַמִּקְדָּשׁ
וְיִקְרִיב גִּשְׁמֶיךָ בְּקִרְבְּךָ לִפְנֵי אֵל
וְיִתְלַח עִמָּךְ חֶסֶד וְחַנּוּן
וְיִבְעֵרוּ בְּיָדֶיךָ שְׂכֵנֶיךָ
וְיִפְתָּח לְךָ שְׁעָרֵי הַמִּקְדָּשׁ
וְיִקְרִיב גִּשְׁמֶיךָ בְּקִרְבְּךָ לִפְנֵי אֵל
וְיִתְלַח עִמָּךְ חֶסֶד וְחַנּוּן
וְיִבְעֵרוּ בְּיָדֶיךָ שְׂכֵנֶיךָ

לך לקץ ותנוח תעמוד

ותמיד

יתגדל ויתקדש שמייה רבא

בעלמא דהוא עתה

לאחדתא לאחיא מתתו

ולשכללא היכלא ולמבני קדש

דירושלם ולמעקד פירוש

נוכראה מארענא ולתפא קודשא

ברוך הוא משיחיה צמלכותיה

ויקדיה לאתריה בחייכון ובחייכו

ובחיי הכל בית אסד אל פענלא

ובחן קרע ואמרו אמן יהא שמיד

רבא מברך לעלם ולעלמי עלמי

יתברך ושתבח יתפאר ויתרוכב

וּתְנַשֵּׂא אֶת־הַדָּר וּתְעַלֶּה וּתְהַלֵּל
 שִׁסְטָדְקוֹרְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵילָא
 בִּן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁדְתָּא תְשַׁבְּחָתָא
 וְנִחְמָתָא רְאֻמִּין בְּעֵלְמָא וְאַסְרִיזוּ
 אֲמִין : תְּהַלִּי חַדְבָּא וְכַפָּא וּמוֹתָנָא
 וּמְדַעִין בִּישׁוּן יַעֲדִי סַנְנָא וּמִנְכוּן
 וּמַעֲלַ עַמִּיחַ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֲמִין :
 יְהֵא שְׁלֵמָתָא רַבָּא וּנְי

אִשְׁתַּ חֵיל בְּכַל פְּלַךְ הַדְסָה זְמַנָּה
 זְמִימָה כְבוֹדָה כְּבַתְמוֹךְ לְשֵׁם
 שְׁבוּ וְאַחֲלַסְתֶּם :
 אִשְׁתַּ חֵן תְּתַמוּךְ כְבוֹד כְּבוֹדָה
 דִּיא וְעֻנוּעָה וּמַעֲלַ חֵן רַב־דָּר

דר אבות ולוית הק על ראשה
בווד טוב נובדה אתי היא הנק
הראשה הוד והדר לבושה
ותשחק ליום אף וחמת ישראל
לא פעלך ותהי משכרתך שלמה
ויצא

חוקו ונצלו כי שוד נמרצו
לצור אוחיל בריתו שפר
לציון וצמח
סולו סולו מסלותיה
תכלה שנה וקללותיה
סולו סולו מסלותיה
תחל שנה תחל שנה
וברכותיה

זַמְבוּרְךָ בְּכָל מַעֲרַךְ בֵּין בְּמִטָּה
 בֵּין בַּמַּעֲלָה / אִישׁ וּמִים

שָׁמַיִם וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּלְהַ / יַעֲדוּן
 אֵל אֲשֶׁר פָּעַל כִּי מָה רַם וְמָה נִפְלֵא
 עֲבַדְיוֹ וְעֵצָאן יַדְיוֹ לְדִינֵנוּ עוֹמְדִים
 אֵלָה / בַּיּוֹם פִּקְדוֹ בְּנֵי חֵלְדוֹ תִּקְפוּן
 יִיָּהּ עֲוֹלָה / וּבֹן יַעֲדֵקוּ וַיִּתְּהַלְלוּ כָּל
 זֶרַע יִשְׂרָאֵל / לְהַקְדִּישׁ אֶת קְדוּשׁ
 עֵקֶב וְאֶת אֶקֶי יִשְׂרָאֵל תָּם

אֲזוֹת בְּחַר בְּנֵי וְיִשְׂרָאֵל יְתוּמִים
 דִּינֵנוּ וְאִין אֵב / שׁוֹד וְשֹׁבֵר קְדָאנֵנוּ
 רַפְאוֹת תַּעֲלֶה לֹא מַעֲאֵנוּ / וְעֵנוּ
 כְּלָנוּ אֲבַדְנוּ עַהֲפֵךְ עֲלֵינוּ לְאוֹיֵב

אב, מות עֲזֹבְנוּ בְּלִי חֲנִינָה, כָּל
יְמֵי בִּינּוֹן וְחִנּוּחַ וְאִמְנוּ נִשְׁאַרְה
סוֹלֶדֶת בְּאִישִׁים וְלֵהֵב מוֹת
בְּנֵי אֵל תְּהִי לְבַבְכֶם זֶר, כִּי לֹא
כָּל הָאָדָם נוֹעַר, אִם אַבִּיכֶם
מִבְּתִיכֶם יוֹסֵר, לִשְׁחַת קִרְוֹתֵי
אֲנִי אָב, מוֹת אֵל שְׂדֵי יַעֲרוֹר
נִשְׁמַתוֹ, וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ,
וּבְרַחֲמָיו יִכְפֹּר אֲשַׁמְתוֹ, וַיִּרְחַם
לְכֶם מִרְחַם אָב מוֹת תֵּם

שְׂמַעֵי בַת יְרָאִי וְהֵטִי אֲזַנְךָ
וּשְׂכַחֵי עַעֲבֹךְ וַיִּנְעֹךְ, וְשׁוּבֵי
מִהֲרָה אֵל מְקוֹמְךָ, מְקוֹרְךָ

אֲשֶׁר הָיָה מִשְׁכַּנְךָ וּשְׁמָהּ תִּהְיֶה
 וְתִתְעַדְנֵי מִזֵּי יוֹצֵרְךָ יִקְוֶנְךָ תָּם
 בַּיִת וְהוֹן נִחַלְת אָבוֹת וּמִי אִשָּׁה
 אִשָּׁה מִשְׁבֵּלֶת : הָאֶסְפוּ נָא כָּל
 יוֹדְעֵי חֲכָמָה וּבִינָה לְקוֹנֵן עַל
 אִשָּׁה חֲכָמָה וְהַנִּינָה ^{וְהִירָה וְזֵרִינָה} בְּתוֹרַת־אֱלֹהִים
 בְּאִמּוֹנָה
 וּבְיָצְוֹתֶיהָ הִיא סוֹבֵלֶת
 בַּיִת יִרְאֶתָה חֲכָמָה וּבִינָה לְחַכְמִים
 הִיא לְמִנָּה לְהִיּוֹת מִן וְצִינָה וְכֹתֵר
 עַל רֹאשָׁהּ מוֹטֵלֶת בַּיִת אֵל יֵץ פִּי
 נָא הָנָא יֵשִׁים נִשְׁמָתָה עִם רַחֵל
 וּדְבוֹרָה וְעִם מְרִים הַנְּבִיאָה בְּכָל
 דְּרָכֶיהָ הִיא סוֹבֵלֶת בַּיִת תָּם
 יוֹנָה תִּמָּה תְּמִימָה כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ

פְּנִימָה הִיא הַלֶּכֶה לְעוֹלָמָה לְשֶׁבַע
שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה יוֹנָה שָׁמְעֵי בֵּית יוֹרָא

וְהַטִּי אֶזְנוֹךָ וּשְׂכַחֵי עִמָּךְ וּבֵיתְךָ
וְשׁוּבֵי עַל אֱלֹהֵי מִקְדָּשְׁךָ
מִקְדָּשׁ הַיְתֵה מִשְׁכַּנְךָ וּשְׁמֹר

תְּהַנֵּי וְתִתְעַדְנֵי מִזֵּי הַשְּׂכִינָה

יוֹנָה מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר

עַל דֹּדָה הִיא מִתְרַפֶּקֶת כָּל יְמֵיהָ
וְשָׁנוֹתֶיהָ לָשׁוּב אֶל יוֹצֵרָהּ חוֹשֵׁקוֹ

בְּתוֹמָתָהּ וּבְעֵדָקָתָה שְׁעָרֵי מִן עֵדָן

דוֹפְקֵת פֶּתָחוֹ שְׁעָרֵי הַסְּנֵאֵרִים

וְתִתְעַדְדֵן הַנְּשֻׁמָה וְתִרְאֶה אֹר

מֵאֵל נֶאֱדָר מִכָּל כֹּל חֵי נַעֲלָמָה

יוֹנָה תָם

חֲבָלֵי שְׂאוֹל סִבְבוּ עֲקֵשֵׁי מוֹת

קדמוני חבלי איך הזמן אפו חרדה
ויקימני לו למטרה חיציני שנונים
בי ידה מכה מרה היכוני חבלי
אזיה לי על שבירי נחלה מכתתי
רוחי חובקלה ימי נועכו ביללה
עין רואי לא תשורנך חבלי לשחת
אבי קראתי לדימה אמי ואחותי
ולעפר סבבונני סבבונני גם סבבונני
חבלי המות על כל ננורה לא
ינצל אשר נברא בבוא עתו היה
עת צרה במחשכים הושיבני
חבלי אחלה לאל צור מעוננים
ישים נפשו בן עדנים ולאבלים
הענומים ישלם להם נחומים

וְלֹא־בָלִים הָעֲנוּמִים יִשְׁלַם לָהֶם
נְחוּמִים תָּם

נְחֻמָּה מִמְרוּמִים יִשְׁלַח אֶל מִמְעוֹ
נִים / בְּלִבּוֹת הַזֹּמִים וְתוֹקִים

אֲבָלִים וְאַנְנִים / הַסֵּר ^{הַחֲנוּמִים} כְּכֹסִים מֵעַל

הַיְגוּנִים / וּמַחָה אֲבָלִים הָעֲנוּמִים

יְמֵי אֲבָלֵיכֶם יִתְמוּ / הַיּוֹם שְׁבַעַת
כִּסְטָן הַשְּׁמַיִם

תִּנְחָמוּ / בְּחֶסֶד

וּבְרַחֲמִים הַמֵּתִים יְרוּחָמוּ יִתְבַּשֵּׂא

כִּמְדֵּים נִתְכַּפְּרוּ הָעוֹזְנִים וּמַחָה

רְפוּאָה וְחַיִּים וּמַחֲיָה בְּרַחֲמֵי יְהוָה

הָאֵל וְלֹשׁוֹכְנֵי תַּחְתֵּיהָ יִמְחָא

בְּעֵתוֹת כָּאֵל / וּבְזִמְן הַתְּחִירָה

יְחִיו כָּל מֵתֵי יִשְׂרָאֵל / יֵאִירוּ

כְּנִוְהִים
הַנְּהוּגִים
וּמַחָה

בְּבִיאַת עֵיר אֲמוּנִים
דָּעַם

יָמִים מָה לָכֶם מָה / כִּי תִלְכוּ
בַּמְנוּסוֹת / אַתֶּם רוֹדְפִים וְנָסִים
לֹא טוֹב בְּכֶם לַחֲסוֹת, אַתֶּם
שׁוֹחֲטִים בְּנֵי אָדָם כְּכַבְּשִׁים
וְכַבְּשׁוֹת; וְכֹל הַיְצוּרִים: עֵתִידִים
עַפְרֵי אֶרֶץ לַעֲשׂוֹת; כַּאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל
בְּעֵינֵי הַיְצוּר לַעֲשׂוֹת, כַּאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל:
עַל אַרְבַּעַת פָּנִים יִמְצָא אָנוּשׁ
כֹּלֵה, וַיִּשְׁתֶּה כּוֹס הָעֵמֶל, וַיִּשְׁתֶּה
כּוֹס הַמַּחְלָה: וַיִּשְׁתֶּה כּוֹס מוֹרֵת,
מֵה מֵר מִתְרַעֵלָה, וַיִּשְׁתֶּה כּוֹס
יוֹם הַדִּין מֵה גְדוֹל וּמֵה נִפְלֵא,
דַּעוּ כִּי אֵין פּוֹחֲתִין לֹא מֵאַרְבַּעַת

כוסות / כאשר קונה חיל למה
אתם קונה אין / דע מאין באת
ולאן תלך אין / וזכור אחריתך
ואז לא תשא עין / חשוב כי אתה
הב"ל והמות קין / עשות עושר
ונם חיל לא לך לעשות כאשר
בני אל חי איך לא תראו / מות
והוא לפניכם ועיניכם על פניכם /
ולא תראו חייכם / דברי חיי שעה
אל תחשבו בלבבכם / ובנו נח
בדרכי אל ולהשוב מחשבות
לעשות כאשר: תם

שערי גן עדן אל יפתח לפניו
ויתעדן בתוכו עם נפשות נאמניו
ומלאכי הרחמים יכריזו סביבו

זה השער ליי: שדי שוכן ערבות
 אשר לו הרחמים / צור חוקר
 לבבות מחה עונות ופשעים /
 ולמחיצת האבות תישר את נתיבו /
 זה השער ליי: צור גוזר ומקיים
 היה הוה ויהיה, אל דר במקום
 ממית ומחיה / ועם נפשות חסידיו
 תצו חסדו וטובו זה השער ליי:
 גדול אומר ועושה / סולח עונות
 ועל פשעיו יכסה רב מוחל זדונות
 נורא היה לו למחסה ותושיע לו
 זה השער ליי: נחמה ממדומים
 תנוח על לב עגומים / מלאו ידם
 היום שבעת ימים / הסירו כתב
 מלב ואל תרבו היגונים / ומחה

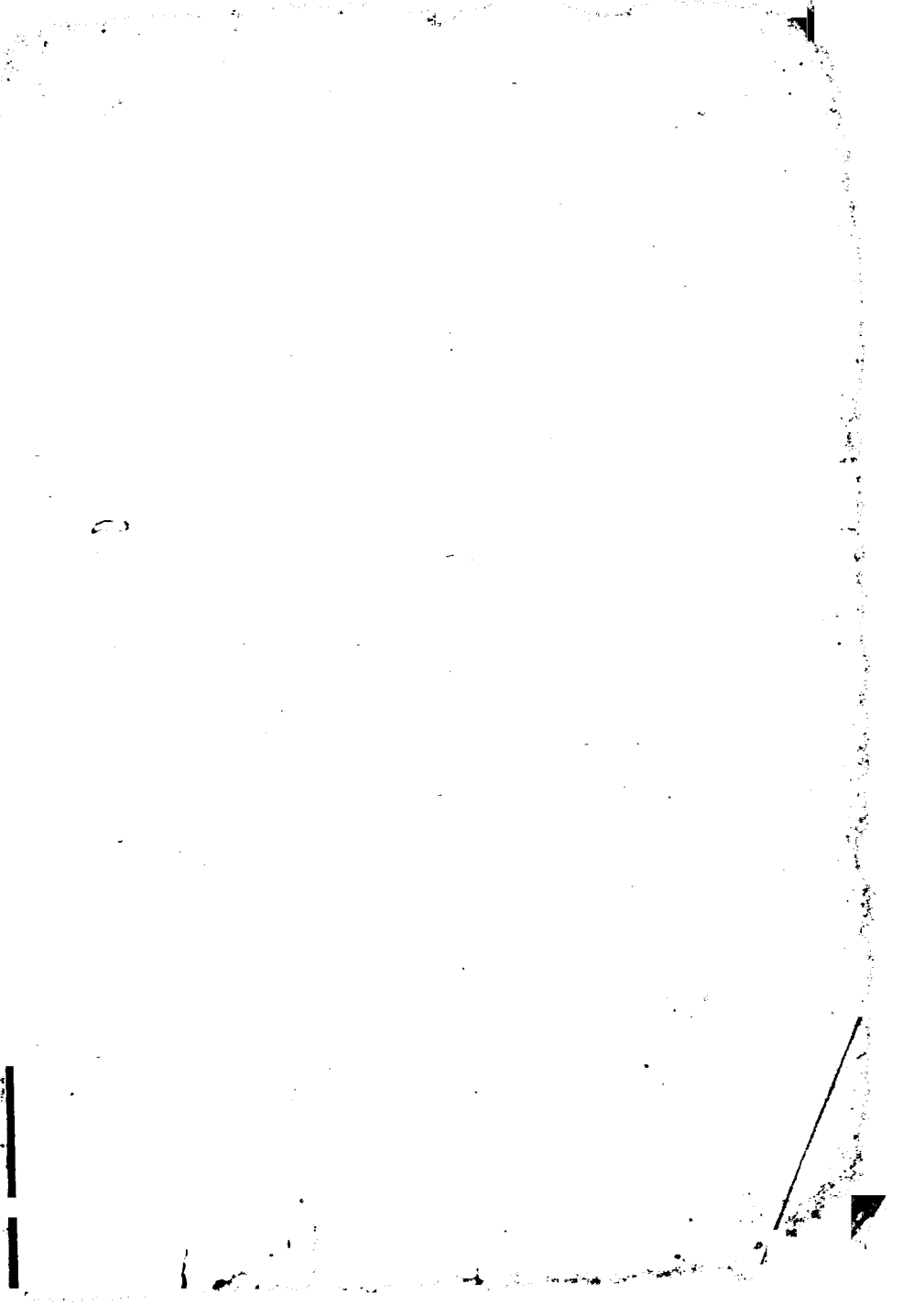
תמים פעלו אומר ועושה / ומי
יאמר לו מה תעשה / כל
פעלותיו באמת צדקו / ומחשבתו
מה מאד עמקו / על כל בריותיו
אם גברו עמקו / עליהם מתרומם
ומתנשא / תמים האל כבודו
לעד לא ידל / וטובו וחסדו ממנו
לא יחדל / נשגב לבדו מעוז
לדל / ומנן לאביון בער לו ומחסו
תמים סוף בריאתו מבהר יצירתו
בעלם ודמות ברא אותו / פנת
יקרת תשוב לאדמתו / גזרת
מלך היא ישתבח ויתנשא תמים
העולם הזה יגן ואנחות / אם יגברו
השנים יחסרו הכוחות / אוכל לא

ינעם ושירי שמחות על כל בני
ביתו כמשא על הגושא תמים
זמן נחרותו מדלג על הרים ימי
וקנתו כלוא באסורים / פני ראשו
צופים אל עופרים / היום ומחר בהם
כוסה תמים אשרי אנוש לא יעקש
שרה / עושה צדקה שומר חוק בתוה /
סוף דבר הכל נשמע את האלקים
רא / כי במשפט יביא על כל
זמעה תמים איך יתנאה אנוש
פתאום יבוא לו שבר / היום בחיים
מחר בקבר איך יתנאה אנוש
סופו למות / היום בחיים ומחר
לצלמות / איך יתנאה אנוש
איכה ראש ימים היום בחיים

ומחר לתולעים איך יתאה אנוש
בעודו על האדמה / היום בחיים
ומחר לרמה / איך יתגאה אנוש
ולא יעלה על עש / היום בחייו
ומחר תאכלהו עש / איך יתגאה
אנוש ואתה באפס תשובכי עפי
אתה ואל עפר תשוב / איך
יתגאה אנוש מעות צור לא

ישמור / היום בחיים ומחר
במהמורות / איך יתגאה אנוש
הדרו לא יעלה / היום בחיים
ומחר כעש יבלה / איך יתגאה
אנוש ויבטח בכסף היום בחיים
ומחר יאסף תם נגנז ספר
רפאות / למכאובי וחובי האם

למה יענין עיני ספריה הנה יאמר נה
 ירשו עיני השרה למנאבי לקטו
 אהונוצלו אמו רופא צלעך נשחה
 לצלעך נסין, נגור ופעח כונני
 שוק היעק אהבי צרונה עלי קרואו
 על יד קה הרובליה דהויה ל
 נהונוצלו נמו אחרת דהויה ל
 על יד קה הרובליה דהויה ל
 מן שוכן מרומים רחם על ערתך
 לה סלמי רחמיב לקראה זבדך
 אמתה ילדו דהויה ל
 נהונוצלו נמו אחרת דהויה ל
 מן שוכן מרומים רחם על ערתך
 לה סלמי רחמיב לקראה זבדך
 אמתה ילדו דהויה ל
 נהונוצלו נמו אחרת דהויה ל

לוי ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

אלהינו ויהוה יתן חסדו ורחמי

1500

מ
ב

מ
ב
מ
ב

26

15

~~15~~

55

1-1

5